

HENRYK WIENIAWSKI

KATALOG TEMATYCZNY DZIEŁ
THEMATIC CATALOGUE OF WORKS

TOWARZYSTWO MUZYCZNE IM. HENRYKA WIENIAWSKIEGO
THE HENRYK WIENIAWSKI MUSICAL SOCIETY IN POZNAŃ

HENRYK WIENIAWSKI

*dzieła wszystkie
seria B*

*complete works
series B*

KOMITET REDAKCYJNY EDITORIAL BOARD

Maciej Jabłoński (Poznań) – przewodniczący • president
Jan Stęszewski (Warszawa/Poznań) – wiceprzewodniczący • vicepresident
Zofia Chechlińska (Warszawa)
Dieter Gutknecht (Köln)
Andrzej Jazdon (Poznań)
Janusz Kempniński (Poznań) – sekretarz • secretary
Renata Suchowiejko (Kraków)
Tadeusz Szantruczek (Poznań)

TOWARZYSTWO MUZYCZNE IM. HENRYKA WIENIAWSKIEGO
THE HENRYK WIENIAWSKI MUSICAL SOCIETY IN POZNAŃ

Andrzej Jazdon

HENRYK WIENIAWSKI

dzieła wszystkie
complete works

KATALOG TEMATYCZNY DZIEŁ THEMATIC CATALOGUE OF WORKS

seria B
series B

Poznań 2009

© Copyright by Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego
Poznań 2009

Wydawnictwo finansowane przez
Published with the financial assistance of

POZnań*
*Miasto know-how

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
w ramach Programu Operacyjnego Promocja Twórczości
Ministry of Culture and National Heritage as part of the Promotion
of the Creative Output Operational Programme

ISBN 978-83-923344-3-9

SPIS TREŚCI • CONTENTS

Od autora 7

Preface 12

RENATA SUCHOWIEJKO

Henryk Wieniawski – między wykonawstwem a komponowaniem 17

RENATA SUCHOWIEJKO

Henryk Wieniawski – Between Performing and Composing 20

Wykaz skrótów • List of abbreviations 23

Katalog • Catalogue

I. Dzieła opusowane • Works with opus number 27

II. Dzieła nieopusowane • Works without opus number 112

III. Utwory zachowane w rękopisie • Works preserved in manuscript 122

IV. Muzyczne dedykacje i wpisy do sztabuchów •

Musical dedications and album entries 126

V. Kadencje • Cadenzas 134

VI. Utwory zaginione • Lost works 136

VII. Zbiory, dzieła wszystkie • Works, Complete works 138

Bibliografia • Bibliography 140

Od autora

Henryk Wieniawski, jedna z bardziej znanych w Europie postaci polskiego życia muzycznego XIX wieku. Kompozytor i wirtuoz skrzypiec, który występował w większości stolic europejskich i niezliczonej liczbie mniejszych miast, odwiedzał słynne uzdrowiska. Część jego twórczości dotąd znajduje się w repertuarze skrzypków. Służy też pedagogom i uczniom. Ale w odróżnieniu od innych, znanych postaci z epoki, przez wiele lat nie doczekał się badań, obejmujących całokształt działalności i twórczości. Nadal brak solidnie udokumentowanej biografii artysty.

Dopiero w ostatnich latach – z inicjatywy Towarzystwa Muzycznego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu – podjęto bardziej systematyczne prace zarówno dokumentacyjne, jak i poświęcone spuściznie kompozytorskiej patrona. Zorganizowano kilka międzynarodowych konferencji, których owocem są obszerne publikacje, dotyczące przede wszystkim zagadnień związanych z twórczością muzyczną Henryka Wieniawskiego oraz innych twórców z epoki¹. Rozpoczęto publikację źródłowo-krytyczną wszystkich dzieł artysty². Całą jego spuściznę kompozytorską – w kontekście XIX-wiecznego nurtu wirtuozowskiego – szczegółowo omówiła w obszernej pracy Renata Suchowiejko³.

Brak do tej pory systematycznych badań spowodowany był przede wszystkim niedostępnością poszczególnych utworów, ich rękopisów i pierwodruków. Prawie połowa dzieł Wieniawskiego zaginęła, nie ma informacji, co i gdzie zachowało się z rękopisów, a nawet pierwodruków, publikowanych za życia artysty.

¹ *Henryk Wieniawski. Composer and Virtuoso in the Music Culture of the XIX and XX Centuries*, Poznań 2001; *Henryk Wieniawski and the 19th Century Violin Schools*, Poznań 2006.

² Początkowo wspólnie z wydawnictwem Ars Nova, a od 2004 roku wspólnie z PWM.

³ R. Suchowiejko, *Henryk Wieniawski – kompozytor na tle wirtuozowskiej tradycji skrzypcowej XIX wieku*, Poznań 2005.

Tę lukę staramy się wypełnić, powstałym z inicjatywy poznańskiego Towarzystwa Katalogiem Dzieł Wieniawskiego. Jak bowiem pisał Kornel Michałowski, znawca katalogów tematycznych: nie można wyobrazić sobie współczesnych badań muzykologicznych i edytorskich bez katalogu, który winien być informatorium o poszczególnych utworach, okolicznościach ich powstania, pierwodrukach i kolejnych nakładach.

* * *

Wstępne prace nad katalogiem podjęto jeszcze w latach dziewięćdziesiątych XX wieku. Rozpoczęto je od stworzenia katalogu utworów Wieniawskiego, przechowywanych w bibliotekach polskich. Przekonaliśmy się, jak ogromny jest brak źródeł w kraju. Niestety, z różnych przyczyn, po kilku miesiącach przerwano poszukiwania i powrócono do nich dopiero w 2005 roku. Podjęto wówczas kolejne kwerendy, rozszerzając ich zasięg również o biblioteki zagraniczne. Szczególny nacisk położono na biblioteki rosyjskie, do których dotąd sięgano bardzo powierzchownie. Interesowały nas zwłaszcza biblioteki i archiwa w Petersburgu i Moskwie, gdzie Wieniawski żył, pracował i komponował. Kilkukrotne pobyty w nich i wielotygodniowe, żmudne poszukiwania, znaczne rozszerzyły nasz katalog. Pozwoliły dotrzeć do nieznanych wydań, ustalić daty ukazania się pierwodruków i kolejnych edycji oraz uzupełnić wiadomości o posiadanych wydaniach. Kwerenda biblioteczna to jednak tylko początek opisywania dzieła. Ponieważ większość wydań nie posiada daty publikacji – było to wówczas normą – należało podjąć żmudne i pracochłonne poszukiwanie katalogów wydawniczych, informacji w prasie, przeglądanie korespondencji, porównywanie poszczególnych edycji. Zebranie w jednym miejscu szątkowych informacji pozwoliło na sporządzenie w miarę pełnego opisu. Dużą pomocą okazała się współczesna sieć komputerowych katalogów bibliotecznych. Poprzez internet udało się dotrzeć do większości znaczących bibliotek europejskich i amerykańskich oraz azjatyckich i australijskich. Porównano ściągnięte stamtąd opisy, sprawdzano prawidłowość zapisu tytułu, numer wydawniczy, ilość stron. Efekt wielomiesięcznych prac stanowi, znajdujący się w posiadaniu Towarzystwa im. Wieniawskiego w Poznaniu, wykaz dzieł kompozytora, przechowywanych w bibliotekach zagranicznych.

Zastanawialiśmy się, jaką postać nadać temu wydawnictwu? Czy wyróżnikiem ma być przeznaczenie utworu, data powstania? Jednorodna, jeśli idzie o instrumentarium i niezbyt obfita twórczość Henryka Wieniawskiego, pozwoliły zastosować układ wg opusów – prosty i zalecany przez znawców tematu. Wszystkie opusowane przez kompozytora utwory opisano w dziale I – *Dzieła opusowane* i ułożono wg kolejnych numerów. Nie sugerowano się ani datą powstania, ani datą publikacji pierwodruku. Utwory publikowane za życia artysty bez numeru opusowego umieszczono w dziale II *Dzieła nieopusowane*. Za podstawę ich szeregowania przyjęto datę powstania utworu. Dział III to utwory zachowane wyłącznie w rękopisie, nigdy nie publikowane. Dział IV grupuje zachowane i znane dedykacje oraz wpisy muzyczne do sztambuchów. Całość zamyka dział V, który obejmuje – znane z autopsji i literatury – kadencje Wieniawskiego. Aby ułatwić poszukiwania, wszystkie zachowane utwory otrzymały swój numer katalogowy od 1 do 31.

Osobno umieściliśmy spis utworów zaginionych, znanych wyłącznie z recenzji, wspomnień i afiszy. Należy przypuszczać, że część z nich uda się jeszcze odnaleźć w bibliotecznych i prywatnych kolekcjach. Ale część, jak uczy przykład *Souvenir de Poznań*, trafiła zapewne do publikacji pod zmienionym tytułem.

Podstawowym problemem każdego katalogu, obejmującego twórczość artystów działających w ubiegłych stuleciach, jest datowanie utworu. Rzadko mamy do czynienia z kryteriami, które pozwalałyby na dokładne określenie czasu powstania. Sprawa jest jednoznaczna, jeśli posiadamy rękopis autorski z datą zakończenia prac. W innych przypadkach jesteśmy zmuszeni do poszukiwania informacji w dostępnej literaturze. Podobnie dzieje się z datowaniem pierwodruków. Jak wspomnieliśmy, większość utworów, publikowanych w XIX wieku, nie miała dokładnej daty edycji. Ustala się ją zatem na podstawie numerów wydawniczych, katalogów czy dodatkowych informacji, zawartych na stronach tytułowych (np.: dane adresowe, tytuły dworskie, informacje o medalach zdobytych na wystawach).

Wszystkie utwory w katalogu opisano za pomocą szeregu kategorii charakterystycznych dla każdego z nich:

- 1. Opus** – większość utworów Henryka Wieniawskiego nosi numer opusowy [1–24]. Utwory bez opusu zostały ponumerowane [od nr 25 do nr 29]. Nr 30 i 31 to dzieła zachowane tylko w rękopisie. Szczegółowe wyjaśnienia, dotyczące op. 13, omówiono pod nr 13.
- 2. Tytuł** – ponieważ istnieje duża dowolność tytułowania publikowanych dzieł, podstawą każdego opisu był przede wszystkim tytuł umieszczony przez kompozytora w rękopisie, a przy jego braku – tytuł z pierwodruku.
- 3. Obsada** – wymieniony jest skład wykonawczy, skrzypce solo lub z towarzyszeniem drugiego instrumentu, bądź orkiestry. W nawiasach kwadratowych zawarte są informacje o tonacji i liczbie taktów, ustalanych na podstawie rękopisu, a w przypadku jego braku na podstawie pierwodruku.
- 4. Miejsce i czas powstania** – jeżeli pozwalały na to źródła (np. rękopis), podane są informacje o miejscu i czasie powstania utworu. Z braku dokładnych danych – jeśli to było możliwe – określono ramy czasowe powstania utworu.
- 5. Rękopis** – najważniejsze i podstawowe źródło wiedzy o utworze. Gdy jest znany, opisane są wszystkie zawarte w nim informacje: daty powstania (a najczęściej zakończenia prac), przekazania do wydawnictwa, wyjaśnienie kwestii sygnowania przez autora, wiadomość o nanoszonych poprawkach, a także dane o miejscu jego przechowywania. W wielu przypadkach, w zbiorach Towarzystwa im. Wieniawskiego, znajduje się fotokopia lub odbitka kserograficzna utworu. W dwóch przypadkach jest to jedyne źródło informacji o rękopisie, ponieważ nie udało się ustalić miejsca jego przechowywania. Jeśli rękopis jest nieznan, użyto określenia „zaginął”.
- 6. Pierwotny druk** – podane jest miejsce druku, nazwa wydawcy, data publikacji, numer wydawniczy, ilość stron. W większości przypadków datę wydania ustalono na podstawie literatury. Szczególnie cennym źródłem, niewykorzystanym do tej pory szerzej przez muzykologów, okazał się *Börsenblatt für den Deutsche Buchhandel und die mit verwandten Geschäftszweige*.

W tym wykazie podano bardzo dokładne daty ukończenia prac wydawniczych i wprowadzenia druku na rynek. Na podstawie numeru wydawniczego sprawdzano katalogi wydawnicze. Przy każdym pierwodruku umieszczono informację o źródle danych i siglum biblioteki, w której jest on przechowywany.

7. **Dedykacja** – Henryk Wieniawski, wzorem innych kompozytorów z epoki, dedykował swoje kompozycje przyjaciołom, znajomym, mecenasom. W przypadku osób znanych leksykografom w nawiasie umieszczono krótkie dane biograficzne.
8. **Opis pierwodruku** – szczegółowy opis zachowanych elementów druku: okładki, karty tytułowej i pierwszej strony z nutami. Zachowano oryginalną pisownię, a także informacje o cenie, otrzymanych nagrodach, miejscu sztychowania całości. Dane te pozwalają dokładnie określić datę publikacji i częstokroć różnić pierwodruk od kolejnych wznowień. Informacje o dedykacjach autorskich i danych proveniencyjnych, umieszczono w uwagach. W nawiasie kwadratowym podane są informacje źródłowe o wydaniu np. Pazdirek, Hofmeister, Börsenblatt oraz dane na temat miejsca jego przechowywania.
9. **Kolejne wydania** – w punkcie tym umieszczone są informacje o kolejnych wydaniach, ułożone chronologicznie. Ograniczono się do wydań opublikowanych do 1945 roku. Jeżeli opis wykonany był z autopsji lub na podstawie prawidłowo sporządzonego opisu w katalogu bibliotecznym, podany jest oryginalny tytuł edycji, redaktor wydania, miejsce, czas, liczba stron. W przypadku opisu sporządzonego na podstawie danych pośrednich ograniczono informacje do tytułu, miejsca i czasu wydania. W wyjątkowych przypadkach podany jest nakład poszczególnych edycji. Informacje takie zachowały się na drukach rosyjskich. Dane te wskazują, jak w niewielkich nakładach wówczas publikowano kompozycje. W nawiasie kwadratowym podane są informacje źródłowe o wydaniu, np. Pazdirek, Hofmeister, Börsenblatt. Cennym źródłem o kolejnych wydaniach, znajdujących się na rynku był opracowany przez F. Pazdirka *Universal-Handbuch der Musikliteratur*. Niestety, nie do wszystkich edycji w nim wymienionych udało się dotrzeć. Stąd po kolejnych wydaniach jako punkt ostatni znajduje się hasło Pazdirek, a w nim jedynie nazwa firmy publikującej utwór, niejednokrotnie uzupełniona o instrumentarium, na jakie było przeznaczone kolejne wydanie.
10. **Wydania polskie** – poświęcono im osobny punkt. W odróżnieniu od wydań zagranicznych, nie zastosowano ram czasowych. W wykazie uwzględniono wszystkie polskie wydania dzieł Henryka Wieniawskiego do 2008 roku. Zastosowano te same kryteria opisu. Aranżacje utworów Wieniawskiego, które ukazały się w wydawnictwach polskich, znajdują się w kolejnym dziale: aranżacje.
11. **Aranżacje** – jest to wykaz utworów Henryka Wieniawskiego w opracowaniu na inne instrumenty i składy. Wyróżnikiem porządkującym była data opublikowania edycji.
12. **Zbiory** – w tej kategorii uwzględniono wspólne wydania różnych utworów Henryka Wieniawskiego. Dokonano też pewnej selekcji, koncentrując się na wydaniach najstarszych i ważnych źródłowo. Informacje o wspólnych wydaniach znajdują się przy każdym utworze, który został uwzględniony w opisie.

13. Uwagi – uwzględniono w nich ważne informacje dotyczące powstania, wykonania czy przechowywania dzieła.

* * *

Katalog nie powstałby, gdyby nie życzliwość wielu osób, którym jestem wdzięczny za okazaną pomoc. Szczególne gorące podziękowania kieruję do Dyrektora Towarzystwa Muzycznego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu Pana Andrzeja Wituskiego, który zrobił wszystko, żebym mógł odwiedzić liczne biblioteki krajowe i zagraniczne oraz znalazł środki na opublikowanie wyników.

Kieruję gorące i szczerze podziękowania do osób, bez których pomocy nigdy nie sfinalizowałbym swoich prac:

Profesor dr hab. Zofii Chechlińskiej, Profesora dr. hab. Jana Stęszewskiego, Janusza Kempiańskiego, Tadeusza Szantruczka;

dr Niny Tatarskiej, z którą rozmowy przed blisko 10 laty zainicjowały badania; dr hab. Renaty Suchowiejko, dr. Macieja Jabłońskiego, Jerzego Wilgockiego za twórcze i bardzo mi potrzebne rozmowy;

Iwony Babioch i Anny Stańczyk, które cierpliwie realizowały kolejne, bardzo istotne kwerendy;

Ewy i Jeremiasza Glensków za udostępnienie swojej kolekcji nut i konsultacje.

Dziękuję wszystkim, którzy mi pomogli: zespołowi pracowników Towarzystwa Muzycznego oraz pracownikom licznych bibliotek i archiwów.

Osobne słowa podziękowania kieruję do tych, którzy z wielką cierpliwością znosili moje kilkuletnie, jednorodne zainteresowania i wspierali moje prace, czyli do moich Bliskich: Lidki, Mateusza, Miłosa, Agnieszki i Przyjaciół: Magdy, Eli, Marka i Stefana.

Ponieważ autorowi Katalogu nie udało się dotrzeć do wszystkich bibliotek, archiwów i prywatnych kolekcji oraz nie każde wydawnictwo zdołał przedstawić z autopsji, będziemy wdzięczni za ewentualne uzupełnienia i poprawki. Katalog tematyczny zostanie umieszczony na stronach Towarzystwa Muzycznego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu www.wieniawski.pl.

Informacje pochodzące od autora umieszczono w nawiasach kwadratowych. Skróty bibliograficzne i dotyczące miejsca przechowywania, umieszczono w wykazie skrótów.

Andrzej Jazdon

Preface

Henryk Wieniawski is one of the nineteenth-century Polish musical figures best known across Europe—a composer and violin virtuoso who performed in most European capitals as well as countless other cities and towns, also visiting famous spas. Part of his oeuvre has remained in violinists' repertoire to the present day, serving teachers and pupils alike. Yet in contrast to other well-known figures from the same period, for many years Wieniawski was denied the kind of research that would encompass the whole of his musical activities and creative output. There is still no thoroughly documented biography of the composer.

Only in recent years, under the initiative of the Henryk Wieniawski Music Society in Poznań, has more systematic work been undertaken, both documentary work and research devoted to the compositional legacy of the Society's patron. Several international conferences have been organised, giving rise to voluminous publications dealing chiefly with issues related to the musical output of Henryk Wieniawski and of his contemporaries.¹ A critical source edition of the complete works of Wieniawski has been commenced.² His entire compositional legacy—within the context of the nineteenth-century virtuoso current—has been discussed in detail by Renata Suchowiejko in an extensive study.³

The previous lack of systematic research was primarily due to the inaccessibility of the manuscripts and first editions of particular works. Almost half of Wieniawski's works are lost, and there is no information as to what manuscripts have been preserved or where; the same applies even to first editions published during the composer's lifetime.

¹ *Henryk Wieniawski. Composer and Virtuoso in the Musical Culture of the XIX and XX Centuries* (Poznań, 2001); *Henryk Wieniawski and the 19th Century Violin Schools* (Poznań, 2006).

² Initially a joint project with the Ars Nova publishing firm, and from 2004 jointly with PWM.

³ R. Suchowiejko, *Henryk Wieniawski – kompozytor na tle wirtuozowskiej tradycji skrzypcowej XIX wieku* [Henryk Wieniawski. The composer against the background of the virtuoso violin tradition of the 19th century] (Poznań, 2005).

And this is the situation we are aiming to rectify with the *Katalog tematyczny dzieł Wieniawskiego* [Catalogue of Wieniawski's works], produced under the initiative of the Wieniawski Society in Poznań. After all, as Kornel Michałowski, an expert on thematic catalogues, writes: it is impossible to imagine contemporary musicological and editorial research without a catalogue, which should be a mine of information on particular works, the circumstances surrounding their composition, first editions and subsequent editions.

* * *

Initial work was undertaken back in the 1990s, with the compiling of a catalogue of Wieniawski's works held in Polish libraries. This work revealed the huge lack of sources in Poland. Unfortunately, for various reasons, research was suspended after only a few months. It was not renewed until 2005, with further searches extending the scope of our investigations to libraries abroad. Particular emphasis was placed on Russian libraries, where previous searches had barely scratched the surface of the material stored. We were especially interested in libraries and archives in St Petersburg and Moscow, where Wieniawski lived, worked and composed. Repeated visits to these institutions and many weeks of painstaking research expanded our catalogue substantially, allowing us to access unknown editions, establish the publication dates of first and subsequent editions, and enhance our knowledge of sources held in these cities. However, a library search merely initiates the process of describing a work. Since most works did not carry a publication date—as was the norm in those days—we were forced to make laborious searches through publishers' catalogues and press information, as well as undertaking meticulous scrutiny of correspondence and comparisons of the various editions. Gathering all the fragmentary information together in one place allowed us to produce a complete description. Of considerable assistance in this process was the network of computerised library catalogues. Thanks to the Internet, we managed to access most of the leading libraries of Europe, America, Asia and Australia. We compared descriptions obtained from these resources and verified the accuracy of the documented titles, plate numbers and numbers of pages. The fruit of many months' work is the list of the composer's works held in libraries abroad—a list in the possession of the Wieniawski Society in Poznań.

We were pondering what form to give this publication. Should we distinguish works by their intended purpose or the date of composition? The less than copious oeuvre of Henryk Wieniawski, distinctly uniform with regard to instrumentation, allowed us to employ an arrangement according to opuses—a simple method recommended by experts on the subject. All the works opused by the composer were described in section I, 'Opused works', and ordered according to number, regardless of the dates they were composed or first published. Since not all the works published during the composer's lifetime possess an opus number, these were described in section II, 'Unopused works', ordered according to the known date of their composition. Section III consists of works preserved in manuscript alone, never published. Section IV groups together extant and familiar dedications and

musical entries in albums. The catalogue ends with Section V, comprising Wieniawski's cadenzas familiar from literature and first-hand accounts. For ease of consultation, all works were given a catalogue number, from 1 to 31.

There is a separate list of lost works, familiar solely from reviews, memoirs and posters. One should assume that some of these will eventually be discovered in libraries and private collections. Others, meanwhile, as the example of the *Souvenir de Poznań* teaches us, were doubtless published under a different title.

One fundamental problem faced in compiling any catalogue of the works of a composer active in past centuries is the dating of works. We rarely encounter criteria which would allow us to give the exact date of a work's composition. Unless we have an autograph with the date a work was completed, we are forced to seek information in the available literature. The same occurs with the dating of first editions. As already mentioned, most works published during the nineteenth century were not furnished with an exact date of publication, which has to be reconstructed from plate numbers, catalogue numbers or additional information contained on title pages (e.g. addresses, court titles, information on medals won at exhibitions).

All the works in the catalogue have been described by means of a series of categories, characteristic of each work in turn:

- 1. Opus number.** The majority of Henryk Wieniawski's works carry an opus number [1–24]. The unopused works have been numbered for the purposes of the catalogue [25–29]. Nos. 30 and 31 are works known only from manuscript. Detailed notes on Op. 13 appear under No. 13.
- 2. Title.** Faced with the considerable freedom applied in the titling of the published works, we have based the catalogue title primarily on that given by the composer in the manuscript; where this is lacking, attempts were made to access source editions.
- 3. Instrumentation.** Besides the performance apparatus—violin plus accompanying instruments or orchestra—the key of a work and the number of bars are given in square brackets. This information is based on the manuscript, or, where this is lacking, on the first edition.
- 4. Place and date of composition.** Wherever sources (e.g. manuscript) allow, information on the place and date of a work's composition is supplied. Where no precise information is available, an approximate time-frame is given wherever possible.
- 5. Manuscript.** The manuscript is the fundamental source of knowledge about a work. Where it is available, all the information it contains is described: the date it was produced (or most often completed), the date it was sent to the publisher, the composer's signature, corrections, and also the manuscript's present location (in all but two cases, where the location is not known). In many cases, the Wieniawski Society collection includes a photograph or photocopy of a work. If the manuscript's location is not known, the term 'zaginął' [lost] is used.
- 6. First edition.** We give the place of printing, name of publisher, date of publication, plate number and number of pages. In most cases, the date

of publication was established on the basis of available literature. One particularly valuable source not extensively used before by musicologists proved to be *Börsenblatt für den Deutsche Buchhandel und die mit verwandten Geschäftszweige*, which contains exact dates for the completion of publishing work and the release of a print onto the market. Plate numbers were used to check information in publishers' catalogues. For each first edition we also give information on the source of data and the siglum of the library in which it is held.

- 7. Dedication.** Henryk Wieniawski dedicated his compositions—as did other composers of the period—to his friends, acquaintances and patrons. In the case of persons familiar to lexicographers, a brief biographical note is given in brackets.
- 8. Description of the first edition.** A detailed description of the covers, title page and first page of music. The original spelling, as well as the price, any prizes received and place of engraving allow us to specify the exact date of publication and often to distinguish a first edition from successive reprints. Information concerning the composer's dedications and the print's provenance are placed in the comments. Given in square brackets is bibliographical information regarding the edition (e.g. Pazdirek, Hofmeister, Börsenblatt) and its current location.
- 9. Further editions.** Organised chronologically, the information on further editions of a work is confined to editions published up to 1945. Where a description was prepared first-hand or from a correctly prepared description in a library catalogue, we give the edition's original title and editor, as well as the place and date of publication and the number of pages. Otherwise, the information is confined to the title and the place and date of publication. In exceptional cases, we also give the number of copies of a particular edition printed. This information appears on Russian prints, and shows how few copies of musical compositions were printed in those times. Given in square brackets is bibliographical information on the edition (e.g. Pazdirek, Hofmeister, Börsenblatt). A valuable source of information on non-first editions in circulation was the *Universal-Handbuch der Musikk-literatur* (ed. F. Pazdirek). Unfortunately, it was not possible to access all the editions listed there. For this reason, the last item in this section contains the entry Pazdirek, the name of the company that published the work, and occasionally also the forces for which the work was scored in the given edition.
- 10. Polish editions.** A separate section is devoted to Polish editions, for which time-frames have not been employed, in contrast to foreign editions. The list contains all Polish editions of works by Henryk Wieniawski published up to 2008. The same criteria are employed for the description as in the case of foreign editions. Arrangements of Wieniawski's works issued by Polish publishers are listed in a further section (see below).
- 11. Arrangements.** This lists works by Henryk Wieniawski arranged for other instruments and forces, ordered according to the date of publication.

12. Collections. This category lists collective editions of various works. Information on collective editions appears against each work contained in the description.

13. Comments. These contain important information regarding the composing or performance of a work and the current location of sources.

* * *

This catalogue could not have been produced without the assistance of many individuals, to whom I am most grateful. I offer particularly warm thanks to the director of the Henryk Wieniawski Music Society in Poznań, Mr Andrzej Wituski, who did everything in his power to enable me to visit numerous libraries in Poland and abroad, and also provided the funds to publish the results.

My warm and sincere thanks also go to those without whose help I would never have completed this work:

Professor Zofia Chechlińska, Professor Jan Stęszewski, Janusz Kempieński and Tadeusz Szantruczek;

Dr Nina Tatarska, conversations with whom, almost ten years ago, initiated the research;

Dr Renata Suchowiejko, Dr Maciej Jabłoński and Jerzy Wilgocki for fruitful and much needed conversations;

Iwona Babioch and Anna Stańczyk, who patiently carried out a series of crucial preliminary searches in libraries and archives;

and to Ewa and Jeremiasz Glensk(owie) for making their collection of scores accessible to me and consultation.

All those who helped me: the team at the Music Society and the staff of numerous libraries and archives.

Finally, a separate word of thanks to those who tolerated with great patience my wide-ranging interests over many years and supported my work: my loved ones, Lidka, Mateusz, Miłosz and Agnieszka, and my good friends Magda, Ela, Marek and Stefan.

As the author did not have direct access to all the libraries, archives and private collections, and was not able to describe every publication first-hand, we will be grateful for any corrections and supplementary information. The thematic catalogue will be placed on the website of the Henryk Wieniawski Music Society in Poznań: www.wieniawski.pl.

Information given by the author is placed in square brackets. Abbreviations relating to literature and to the current location of sources appear in the list of abbreviations.

Andrzej Jazdon

RENATA SUCHOWIEJKO

Henryk Wieniawski – między wykonawstwem a komponowaniem

W repertuarze wirtuozowskim XIX wieku utwory Henryka Wieniawskiego zajmują bardzo ważne miejsce, obok dzieł takich kompozytorów jak Henri Vieuxtemps, Charles de Bériot, Pablo de Sarasate, czy Karol Lipiński. Stanowią bowiem cenny wkład do muzyki skrzypcowej, a ich wysokie walory artystyczne sprawiają, że są chętnie grywane przez współczesnych wykonawców. Twórczość Wieniawskiego wpisuje się w nurt inspirowany sztuką Paganiego i mistrzów francuskich XIX wieku, a zarazem posiada swój własny, wysoce indywidualny rys. Wieniawskiego cechuje szczególny typ wyobraźni dźwiękowej, stymulowanej doskonałym wyczuciem instrumentu, która nadaje jego utworom piętno indywidualizmu. Doświadczenia zdobyte na scenie, w połączeniu z wielką wrażliwością muzyczną i świetną znajomością literatury skrzypcowej, stały się podstawą jego warsztatu kompozytorskiego. Istotny wpływ na kształt jego dzieł miała więc praktyka wykonawcza, która była dla niego nieustannym źródłem inspiracji.

Henryk Wieniawski (1835–1880) nie był zawodowym kompozytorem, w dzisiejszym tego słowa znaczeniu. Nie zajmował się wyłącznie pracą twórczą ani nie miał przygotowania teoretycznego (w Konserwatorium ukończył jedynie roczny kurs harmonii). Był przede wszystkim skrzypkiem-wirtuozem, który nieustannie podróżował. Europę przemierzył wielokrotnie, koncertując w Rosji, Niemczech, Anglii, Francji, Belgii i krajach skandynawskich. Odbił też, w latach 1872–1874, tournée do Ameryki wraz z Antonem Rubinsteinem. Nawet zdobycie stałej posady solisty na dworze carskim w St. Petersburgu, a później stanowisko profesora w Konserwatorium w Brukseli, nie osłabiło jego aktywności koncertowej. Rozliczne zajęcia i podróże nie przeszkodziły jednak Wieniawskiemu w komponowaniu, które było dla niego naturalnym dopełnieniem talentu wirtuoza.

W jego czasach, wykonawca był nie tylko odtwórcą dzieł innych kompozytorów, lecz posiadał znacznie szersze umiejętności. Był biegły w improwizacji, potrafił zinstrumentować utwór, zagrać na innym instrumencie, a przede wszystkim – komponował. Twórczość była więc nieodłącznym elementem wykonawstwa, a zarazem najlepszym sposobem na ukazanie pełni możliwości artysty i jego niepowtarzalnej osobowości. Jak pisał Pierre Baillot: „geniusz wykonawczy wnosi do kompozycji nowe myśli i środki, które tylko jemu są właściwe. Sama bowiem natura nadała każdemu talentowi szczególny rys. Jego źródłem jest uczucie, w którym objawia się indywidualny charakter każdego człowieka. Tylko przeciętność jest podobna do czegoś innego, prawdziwy talent – nigdy”¹.

Kariera artystyczna Wieniawskiego rozwijała się bardzo szybko. Wyjechał z Polski jako 8-letni chłopiec, ukończył paryskie Konserwatorium z najwyższym wyróżnieniem w wieku 11 lat, a dwa lata później rozpoczął samodzielną karierę wirtuozowską. W późniejszym okresie zasłynął też jako muzyk-kameralista i pedagog. Komponowanie rozpoczął równie wcześnie jak działalność koncertową. Pierwsze utwory (zaginione) powstały prawdopodobnie jeszcze podczas studiów w Konserwatorium, a pierwsze wydane dzieło – *Grand caprice fantastique* op. 1 – ukazało się na przełomie 1850 i 1851 roku. Największe ożywienie na tym polu nastąpiło na początku lat 50. i spłotło się z intensywnym wkroczeniem na ścieżkę kariery zawodowej. Młodziutki wirtuoz nie tylko zdobył czołowe miejsca na arenie międzynarodowej, ale też skomponował ponad połowę swoich dzieł. Na dodatek sprawił, że ukazały się one drukiem. Z wielkim zaangażowaniem pilnował spraw wydawniczych, zabiegał o przychylność wydawców, dbał o promocję. Miał bowiem świadomość, że sztuka wirtuozów jest niezwykle ulotna i wzbudza tylko krótkotrwały zachwyt, a drukowane dzieło pozostaje na długo w pamięci. Drugi punkt kulminacyjny w jego twórczości (o znacznie mniejszym natężeniu), nastąpił na początku lat 60. W późniejszym okresie komponował tylko sporadycznie, nowe utwory ukazywały się rzadziej i z dużym opóźnieniem czasowym.

Wieniawski uprawiał wszystkie gatunki typowe dla nurtu wirtuozowskiego: koncerty, wariacje, fantazje, polonezy i etiudy. Chętnie sięgał też po liryczne miniatury, które były charakterystyczne dla kultury muzycznej salonu². Wieniawski pisał przede wszystkim dla siebie i był głównym wykonawcą swoich utworów. Za jego życia były one stosunkowo rzadko grane przez innych skrzypków. Na koncertach łączył je zazwyczaj z utworami Paganiniego, Ernsta, Beethovena i Vieuxtempa. Po śmierci kompozytora, jego utwory zaczęły funkcjonować na szerszą skalę. Zagościły na dobre w repertuarze koncertowym i weszły do dydaktyki skrzypcowej, co znalazło swoje odzwierciedlenie na rynku wydawniczym. Na przełomie XIX i XX wieku nastąpił gwałtowny wzrost wydań kompozycji Wieniawskiego. Pojawiły się nowe opracowania (autorstwa wybitnych skrzypków, m.in. Lichtenberga, Bachmanna, Wilhelmj’ego) i liczne wznowienia, a także różne aranżacje i transkrypcje. Świadczy to o dużym zainteresowaniu jego muzyką zarówno wśród profesjonalistów, jak i amatorów.

¹ Pierre Baillot, *L’Art du Violon. Nouvelle méthode*, Paris 1834, s. 261.

² Więcej na ten temat, zob. Renata Suchowiejko, *Henryk Wieniawski – kompozytor na tle wirtuozowskiej tradycji skrzypcowej*, Poznań 2005.

Liczne ślady tej eksplozji wydawniczej znajdujemy w niniejszym katalogu, który jest doskonałym przewodnikiem po twórczości Wieniawskiego i jej bazie źródłowej. Ukazuje skomplikowane losy każdego utworu, począwszy od rękopisu i pierwodruku, a skończywszy na kolejnych jego edycjach. Obraz stanu źródeł, jaki się z tego wyłania, jest dosyć zróżnicowany. Najlepiej reprezentowane są materiały drukowane bliższe naszym czasom, słabiej rękopisy i pierwsze edycje. Wieniawski miał stosunek dosyć luźny do swoich rękopisów, nie był do nich szczególnie przywiązany, a podróźnicze życie nie sprzyjało ich pieczołowitemu przechowywaniu. Swoją muzykę nosił w sobie, a kiedy już złożył w wydawnictwie starannie zanotowaną wersję, był spokojny, że w ten sposób przetrwa ona dla potomnych. Wieniawski – wieczny podróźnik – pozostawił po sobie ślady niemal wszędzie, gdzie się pojawił. W dodatku, niektóre jego utwory cieszyły się ogromną popularnością i doczekały się wielu wydań. Baza źródłowa jest więc bardzo bogata, a zarazem trudna do ogarnięcia, gdyż materiały są często niekompletne i rozproszone po całym świecie. Śledzenie losów spuścizny Wieniawskiego jest dla współczesnego badacza niekończąca się przygodą poszukiwawczą. Nie można jej rozpocząć bez wzięcia do ręki niniejszego katalogu.

RENATA SUCHOWIEJKO

Henryk Wieniawski – Between Performing and Composing

In the virtuosic repertory of the nineteenth-century, the works of Henryk Wieniawski hold a very important place, alongside the works of such composers as Henri Vieuxtemps, Charles de Bériot, Pablo de Sarasate and Karol Lipiński. They constitute a valuable contribution to violin music, and their high artistic qualities mean that they are readily played by contemporary performers. The Wieniawski oeuvre belongs to the current inspired by the art of Paganini and the nineteenth-century French masters, at the same time possessing its own, highly individual character. Wieniawski is characterised by a particular type of musical imagination, animated by a perfect feel for the instrument, which imparts to his works the stamp of individuality. His compositional craftsmanship was underpinned by his experience on concert platforms, combined with a great musical sensibility and excellent knowledge of the violin literature. Thus a crucial influence on the shape of his oeuvre was borne by performance practice, which for him was a constant source of inspiration.

Henryk Wieniawski (1835–1880) was not a professional composer in today's sense of the word. Creative work was not his sole occupation, and he had no theoretical training (at the Conservatory he only completed a year-long course in harmony). He was first and foremost a violin virtuoso, who travelled incessantly. He crossed Europe many times, giving concerts in Russia, Germany, Britain, France, Belgium and Scandinavia. He also toured the United States with Anton Rubinstein (1872–1874). Even when he gained a permanent post as soloist at the Tsar's court in St Petersburg, and later a professorship at the Brussels Conservatoire, he continued to pursue an intensive concert schedule. But the countless engagements and journeys did not keep Wieniawski from composing, which for him was a natural complement to his talent as a virtuoso.

In Wieniawski's day, a performer not only played the works of other composers, but possessed a much wider range of skills. He was fluent in improvisation, could instrument a work, play another instrument and, above all, compose. So composition was an intrinsic part of performance, and at the same time the best way of displaying the full range of an artist's abilities and his unique personality. As wrote Pierre Baillot: 'the performative genius brings to composing new ideas and means, which are proper to him alone. For nature herself gave each and every talent a peculiar quality, springing from the sentiments in which the individual character of each man is manifest. Only mediocrity resembles something else, true talent—never.'¹

Wieniawski's artistic career burgeoned at a very early age. He left Poland as an eight-year-old boy, graduated from the Paris Conservatoire with the highest distinction aged eleven, and two years later embarked on a career as a freelance virtuoso. In later years he was also renowned as a chamber musician and pedagogue. His compositional work began as early as his concert work. His first (lost) works probably date from the time of his studies at the Conservatoire, and his first published work, the *Grand caprice fantastique*, Op. 1, appeared around the turn of 1850 and 1851. His most productive period as a composer came in the early 1850s, as his professional career began to take off. The young virtuoso not only gained a prominent position in the international arena, but also composed over half his works. He also had them printed. He took great trouble over publishing matters, currying favour with publishers and taking care to promote his talents, aware that the art of the virtuoso is extremely ephemeral and arouses only short-lived admiration, and that printed works are remembered much longer. The second peak in his oeuvre (much less marked) occurred in the early sixties. Subsequently, he composed only sporadically, with new works appearing few and far between.

Wieniawski cultivated all the genres typical of the virtuoso current: concertos, variations, fantasies, polonaises and études. He also readily turned to the lyrical miniature, characteristic of the musical culture of the salon.² Wieniawski wrote above all for himself, and he was the principal performer of his works. During his lifetime they were played relatively rarely by other violinists. In recitals, he usually combined them with works by Paganini, Ernst, Beethoven and Vieuxtemps. After the composer's death, his works began to function on a wider scale. They became established in the concert repertory and entered the violin teaching literature, as was reflected on the publishing market. Around the turn of the nineteenth and twentieth centuries there was a sudden increase in editions of Wieniawski's compositions. New editions appeared (by outstanding violinists, including Lichtenberg, Bachmann and Wilhelmj) and numerous reprints, as well as various arrangements and transcriptions. This testifies the considerable interest in his music, among professionals and amateurs alike.

¹ Pierre Baillot, *L'Art du Violon. Nouvelle méthode* (Paris 1834), 261.

² For more on this subject, see Renata Suchowiejko, *Henryk Wieniawski – kompozytor na tle wirtuozowskiej tradycji skrzypcowej* [Henryk Wieniawski—the composer against the background of the virtuosic violin tradition] (Poznań 2005).

Numerous traces of this publishing boom can be found in the present catalogue, which represents an excellent guide to the Wieniawski oeuvre and its source base. It shows the complicated fortunes of each work, beginning with the manuscript and first edition, and ending with its successive editions. The picture of the state of sources which emerges is quite diversified. Best represented are printed materials from closer to our own times, with manuscripts and first editions less numerous. Wieniawski had a rather relaxed attitude towards his manuscripts: he was not particularly attached to them, and his itinerant lifestyle hardly favoured their diligent storing. He carried his music within him, and once he had placed with a publisher a meticulously notated version, he was already confident that it would thus be preserved for posterity. Wieniawski, the eternal wanderer, left traces behind him almost everywhere he went. What is more, some of his works were hugely popular and received many editions. Thus the source base is very rich, and at the same time difficult to take in, as the materials are often incomplete and scattered around the world. For the present-day scholar, following the fortunes of the Wieniawski legacy is a continual treasure hunt. And it cannot be undertaken without the present catalogue to hand.

Wykaz skrótów • List of abbreviations

AB	– Queen Mother Library, Aberdeen
BJ	– Biblioteka Jagiellońska, Kraków
BL	– British Library, London
BO	– Civico museo bibliografico musicale, Bologna
BRG	– Barber Music, Birmingham
BUAM	– Biblioteka Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Poznań
CB	– University Librare, Cambridge
COB	– Landesbibliothek, Coburg
ED	– Main Library, Edinburg
FI	– Biblioteca nazionale centrale, Firenze
GE	– Biblioteca del Conservatorio statale di musica Nicolo' Paganini, Genova
MI	– Biblioteca del Conservatorio di musica Giuseppe Verdi, Milano
MN	– Bayerische Staatsbibliothek, München
MIP	– Mediateche del Politecnico della cultura, delle arti, delle lingue della Fondazione Scuole civiche milanesi, Milano
MTM	– Hochschule für Musik und Theater, München
NA	– Biblioteca del Conservatorio di musica S. Pietro a Majella, Napoli
NTG	– Denis Arnold Music Library, Nottingham
PMIM	– Muzeum Instrumentów Muzycznych, Poznań
PMC	– Polish Music Center, Los Angeles
PV	– Biblioteca del civico Istituto musicale Franco Vittadini, Pavia
RE	– Biblioteca Istituto musicale pareggiato Achille Peri, Reggio Emilia
RM	– Biblioteca e Archivio musicale dell' Accademia nazionale di S. Cecilia, Roma
SS	– Biblioteca del Conservatorio statale di musica Luigi Canepa, Sassari
STH	– Hartley Library, Southampton
TCD	– Trinity College, Dublin
TMiHW	– Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego, Poznań
UCI	– University of California College Library, Santa Barbara
WTM	– Warszawskie Towarzystwo Muzyczne, Warszawa

Katalog • Catalogue

I. Dzieła opusowane • Works with opus number

Nr 1. Opus 1

Tytuł: Grand Caprice Fantastique.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[E-dur, 247 takty],
Introduction [65 taktów],

Allegro maestoso

Musical score for the beginning of the piece, marked *ff* and *Allegro maestoso*. The score is in E major (three sharps) and common time (C). It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The music begins with a forte dynamic and features a series of chords and melodic lines in both hands.

Thème [37 taktów],

Musical score for the theme, starting at measure 30 (marked *t. 30*). The score is in E major (three sharps) and common time (C). It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The music begins with a treble clef staff and features a series of chords and melodic lines in both hands.

1re Var. [32 takty],

t. 65 Moderato

2e Var. [32 takty],

t. 102 Lostesso tempo

3e Var. [28 taktów],

t. 134 Più vivo

Andante [24 takty],

t. 195 Andante cantabile

Andante cantabile

p

Final [29 taktów].

a Tempo

a Tempo

f *p* *f*

Miejsce i czas powstania: Paryż, 1846/1847.

Rękopis: zaginął.

Pierwodruk: Paryż, 1850/1851, Mme Launer (Vve L. 3690 meVve Launer Editeur), s. 13. [Devriés..., s. 261].

Dedykacja: Lambert Massart [1811–1892, belgijski skrzypek, profesor Konserwatorium Paryskiego, w jego klasie studiował Henryk Wieniawski].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z Rossijskaja Nacionalnaja Biblioteka – Sankt Petersburg.

[Okładka]: Grand / Caprice / Fantastique / pour / Violon / Hri. Wieniawski / Op.: 1.

[Strona tytułowa od góry]: à son Maitre / Mr. Lambert Massart / Professeur au Conservatoire de Paris / Témaignage de Reconnaissance / Grand / Caprice / Fantastique / sur un thème original / pour / violon / avec accompagnement de Piano / ou d'Orchestre / par / Hri. Wieniawski / op. 1. prix 12c / A Paris chez Mme Vve Launer / Editeur Propriétaire / de operas du petit format et des ouvrages complets de Bach, Beethoven, Haydn, Marcello, Mozart / Boulevard Montmartre 12.

Uwagi: [Okładka, prawy górny narożnik]: Hommage très respectement à / son Attention Monsieur le / Prince Nicolaus Joussupoff / de la part... de / l'Auteur. Petersburg / 8. 4. 1851.

[Strona tytułowa, prawy górny narożnik]: Hommage à son Attention le Prince / Nicolas de Joussouppoff / de la part de / l'auteur.

Kolejne wydania:

Grand Caprice fantastique sur un thème original, [skrzypce, fortepian], Paris, [b.d.], Fromont. [Pazdirek..., t. 12, s. 650].

Nr 2. Opus: 2

Tytuł: Allegro de sonate (Presto).

Obsada: skrzypce, fortepian.

[g-moll, 374 takty].

The image displays a musical score for the first system of 'Allegro de sonate (Presto)'. It consists of two systems. The first system shows the beginning of the piece with a 'Maestoso' marking and a forte (ff) dynamic. The second system starts at measure 15, marked 't. 15' and 'a tempo', with dynamics ranging from pianissimo (pp) to forte (ff).

Miejsce i czas powstania: Paryż, 1848.

Rękopis: zaginiony.

Pierwodruk: Leipzig, 1854, Fr. Kistner (2061 Fr. Kistner), s. 13 + 5. [X 1854, zob.: Börsenblatt..., 1854, s. 1525, 1568].

Dedycja: Stanisław Moniuszko [1819–1872, kompozytor polski].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z Archiwum – Biblioteki TMiHW.

Hommage / d'amitié et d'Admiration / à / Stanislas Moniuszko / Allegro de Sonate / (Presto) / pour Violon & Piano / concertant / par les frères / Henri

& Joseph Wieniawski / op. 2 Pr. M. 2,50 / Propriété de l'Editeur / Enregistré aux Archives de l'Union / Leipzig, Fr. Kistner / 2061.

Kolejne wydania:

Allegro de sonate / (Presto) / pour Violon & piano / concertant / par les frères / Henri & Joseph Wieniawski. / op. 2 Pr. M. 2,50 / Nouvelle Edition / Droit d'exécution réservé / Propriété de l'Editeur pour tous pays / Enregistré aux Archives de l'Union / Leipzig, Fr. Kistner / Med. d'or cet Empereur d'Autriche / 2061 / Inst. Lith. ce C.G. Röder Leipzig, [1898]. [Hofmeister, t. 12, s. 110].

Wydania polskie:

Allegro de sonate, opracowanie partii skrzypiec Mirosław Ławrynowicz, opracowanie partii fortepianu Krystyna Makowska, Bydgoszcz: Pomorze (P-011), 1986, s. 15 + 4.

Nr 3. Opus: 3

Tytuł: Souvenir de Posen. Mazourka – Caractéristique.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[d-moll, 147 taktów].

The image shows a musical score for a piece titled 'Souvenir de Posen. Mazourka – Caractéristique'. The score is in 3/4 time, D minor, and marked 'Andantino'. It features a violin part and a piano accompaniment. The piano part includes dynamic markings such as 'p' and 'pp', and performance instructions like 'sur la touche' and 'du taulon'. The score is presented in two systems of staves.

Miejsce i czas powstania: Poznań[?], 1854[?].

Rękopis: zagubiony.

Pierwodruk: Kalisz, 1855, Henri Hurtig, [2], s. 14. [Pazdirek; zob.: Börsenblatt..., 1855, s. 1515, 1869, 2127; Hofmeister, t. 5, s. 66].

Dedykacja: Jeanette de Niemojowska [przypuszczalnie córka Ludwika Niemojowskiego, popularnego w XIX wieku literata warszawskiego; o znajomości obu panów pisze Paulina Wilkońska w: *Moje wspomnienia...*, s. 78].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza ze zbiorów BUAM.

[Okładka]: Souvenir de Posen / Mazourka-Characteristique / pour le Violon / avec accompagnement de Piano / composée et dédiée / à Madame Jeanette de Niemojowska / née comtesse Poninska / par / Henri Wieniawski. / Propriété de l'Éditeur / Enregistré aux Archives de l'Union. / Kalisch, chez Henri Hurtig. / Dépôt général chez Wolfgang Gerhard à Leipzig. / (Edition autorisée seulement à l'Éditeur et rigoureusement interdite à toute contrefaçon.) / (Cette Mazourka fut exécutée dix fois par l'auteur à Posen à ses propres concerts.) / Pour Violon avec Piano 1 thlr. / Pour Piano seul 20 Ngr. / Lith. Anst. v. H. Springer Leipzig.

[1 strona]: Souvenir de Posen. / Mazourka-Characteristique / par / H. Wieniawski. / op. 3. [Na dole strony pod nutami]: Stich und Druck der Röder'schen Officin in Leipzig. [Hofmeister, t. 5, s. 66].

Kolejne wydania:

1. Souvenir De Posen. Op. 3, Leipzig: R. Forberg (1253), 1872, s. 7, Empfehlenswerthe Violin-Compositionen. [BUAM, BL, MN].
2. Edition Jurgenson / 1re Mazurka / pour le Violon / avec accompagnement / de Piano / composée par / H. Wieniawski / Propriété de l'Éditeur / Edition p. piano 50 c. Edition p. Violon 50 c. / Moscou chez P. J. Jurgenson / Milan Fr. Lucca Berlin A. Furstner Pest Rózsarölgyi & Co / St. Petersburg J. Jurgenson / Transcrite pour le piano seul par son frère / Josef Wieniawski, Moskwa: P. J. Jurgenson (3129), [c. 1875], s. 7 + 3, [s. 2] Souvenir de Posen. / 1er / Mazurka – Characteristique / par H. Wieniawski. / Op. 3. / 3me édition.
3. 1re Mazurka pour le Violon avec accompagnement de Piano composée par H. Wieniawski. Propriété de l'Éditeur. Edition pour piano 75 c. Edition pour Violon 75 c. Moscou, chez P. Jurgenson dépôts St. Petersburg chez J. Jurgenson Varsowie C. Sennewald, Moscou: P. Jurgenson (3129), [c. 1885], s. 7 + 3, [s. 2] Souvenir de Posen 1er Mazurka caractéristique par H. Wieniawski. Op. 3. 3me édition.
4. Souvenir de Posen op. 3. 1. mazurka caractéristique pour le violon avec accompagnement de piano, ed. and fingered by Leopold Lichtenberg, New York: Schirmer (15706), 1900, s. 7 + głos skrzypcowy. Schirmer's library of musical classics 606.
5. Souvenir de Posen. 1 Mazurka caractéristique von Henri Wieniawski. Für Violine und Piano, Leipzig: C. Rühle (C.7617R.), [c. 1900], s. 5 + 2, Musikalische Bibliothek No. 2928.
6. Souvenir de Posen. 1re Mazurka Caractéristique, Op. 3. Revue par A. Wilhelmj, Mainz: B. Schott, 1901.

7. Souvenir de Posen Mazourka Caractéristique, [na skrzypce, fortepian], Leipzig: R. Froberg (1253), [1910].
8. Souvenir de Posen. Mazurka caractéristique op. 3 für Violine mit Pianoforte, Leipzig: Carl Rühle, [c. 1910]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
9. Souvenir de Posen Mazourka Caractéristique op. 3 für Violine und Pianoforte zum Konzertvortrag neu rev. v. A. Wilhelmj, Mainz: Schott (29152), [c. 1910], s. 6 + 1. [MN]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
10. Souvenir de Posen Op. 3. Neu rev. und mit Fingersatz versehen von Richard Hofman. Wien, 1911, Universal Edition (U.E.2864). Kompositionen von Henri Wieniawski für Violine und Klavier. [Hofmeister, t. 14, s. 886; kolejne wyd.: 1921].
11. Souvenir de Posen. 1re Mazurka pour violon et piano, Paris: Heugel, Édition Française de Musique Classique 159, [po 1914]. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwołucie edycji].
12. Souvenir de Posen, mazurka caractéristique op. 3 rev. von Emil Kross, Köln: P. Tonger (P. J. T. 5706), 1914. Ausgewählte Stücke für Violine und Klavier Nr 33a. [Hofmeister, t. 15, s. 531].
13. Souvenir de Posen, mazurka caractéristique op. 3 for violin and piano, (revised by E. Sauret), London: Augener, 1920.
14. Pazdirek: Berlin, Fischer, Schirmer, Willig.

Wydania polskie:

1. Souvenir de Poznań. Mazourka caractéristique pour le violon avec accomp. de piano comp... par Henri Wieniawski. Kalisch, chez le Henri Hurtig, [przedruk anastat.], Poznań: [Komitet Organizacyjny IV Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego, 1962], s. 14.
2. Souvenir de Posen. Mazurek d-moll, opracowanie partii skrzypcowej Mirosław Ławrynowicz, opracowanie partii fortepianowej Krystyna Makowska, Bydgoszcz: Pomorze (P-008), 1986, s. 7.
3. Souvenir de Posen, op. 3 na skrzypce, fortepian, ed. Antoni Cofalik. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-9776), 1998.

Aranżacje:

1. Opus 3 Nr 1, Souvenir de Posen. Mazourka caractéristique, arr. [fortepian solo], Kalisch, 1855, Hurtig, [cena 20 Ngr.], [Pazdirek, t. 12, s. 650; Hofmeister, t. 5, s. 228, Spóz, s. 276].
2. 1re Mazurka „Souvenir de Posen” pour violon avec accompagnement de piano composée par Henri Wieniawski. Op. 3. Edition pour piano seul arr. par son frère J[ózef] Wieniawski, Moscou, [c. 1870], P. Jurgenson (588), s. 7. [BUAM].
3. Souvenir de Posen, I. mazurka caractéristique avec Piano, transcriptions pour piano seul par Joseph Wieniawski, Leipzig, 1872, Forberg. [Pazdirek, t. 12, s. 650, Hofmeister, t. 7, s. 540].

Zbiory:

6 Mazurkas: Op. 3, Op. 12 no 1, 2, Op. 19 no 1, 2 & Kujawiak: Violon & Piano, Neuausg. von M. Dello, K. Schultze-Biesantz, Braunschweig, [c. 1920], H. Litloff [2459], s. 20 + 15.

Uwagi: Utwór podarowany mieszkańcom Poznania podczas koncertów w IV 1854. Pierwotnie nosił on inny tytuł: „Gdy jednakże po odegraniu spisanych w programie sztuk zasłona jęła spadać, a Wieniawscy ostatnim pozdrowieniem żegnać nas musieli, ozwał się widocznie z szeregów publiczności klas uboższych okrzyk: Chłopek! Nadmienić należy, że Chłopek stał się popularną nazwą Mazura Dudziarz, który ma być tutaj wydany wkrótce pod tytułem Souvenir de Posen”. „Gazeta Warszawska” 4 VII 1854. [Grabkowski: *Henryk Wieniawski...*, s. 240].

Nr 4. Opus: 4

Tytuł: Polonaise de concert.

Obsada: skrzypce, fortepian; skrzypce, orkiestra.

[D-dur, 154 takty].

The image shows a musical score for a piece titled "Polonaise de concert" (Opus 4, Nr 4). The score is in D major and 3/4 time. It consists of two systems of music. The first system starts with the tempo marking "Allegro maestoso" and a dynamic marking "p". The second system includes the marking "grazioso" and a dynamic marking "f". The score is written for violin and piano.

Miejsce i czas powstania: Paryż, 1852.

A. H. H. H.

POLONAISE DE CONCERT

En Re \sharp majeur

pour le Violon

avec Accompagnement de Piano
ou d'Orchestre

composée et dédiée

À Mrs CHARLES LIPINSKI

PAR

HENRI WIENIAWSKI.

Op. 4.

1023. ——— Propriété de l'Éditeur. ——— Pr. 16 ggr.
avec Orch. P.

Brunswick, chez G. M. Meyer jun.

Londres, chez J. J. Ewer & Co et chez C. L. Graue & Co.

New York, chez Fr. Meyer.

Entered at the Stationers' Hall.

(1853)

Rękopis:

1. Haga – Koninklijke Bibliotheek;
2. Poznań – Archiwum – Biblioteka TMiHW posiada 12-stronicową rękopiśmienne kopię [?] partytury z połowy XIX w., opatrzoną stemplem „Imperatorskoje russkoje muzykalnoje obszczestvo. Moskovskoje ot'delenije”. Papier nutowy o 24 pięcioliniach, podzielonych na 2 systemy. Instrumenty wg partytury: Flauti, Oboi, Clarin in A, Fagotti, Corni in F, Trombe in D, Timpani D A, Viol. Princip., Violini I, Violini II, Viola, Bassi. Liczne znaki wykonawcze nanesione w późniejszym okresie.

Pierwodruk:

1. Brunswick: Meyer (1023), 1853. [Wersja na skrzypce, fortepian, IX 1853; zob.: Börsenblätter... 1853, s. 1420; Hofmeister, t. 5, s. 66].
2. Paris: Giroud [E.G.4085 E. Girod], 1858, s. 11 + 3. [Deveries..., s. 193].

Dedykacja: Rękopis haski dedykowany jest królowi Wilhelmowi III [1817–1890, od 1849 król Niderlandów], pierwodruk natomiast Karolowi Lipińskiemu [1790–1861, polski skrzypek i kompozytor].

Opis pierwodruku: na podstawie druku ze zbiorów Archiwum – Biblioteki TMiHW.

1. Polonaise de Concert / En Re majeur / pour le Violon / avec Accompagnement de Piano / ou d'Orchestre / composée et dédiée / À Mr. Charles Lipiński / par Henri Wieniawski. / Op. 4. / 1023. Propriété de l'Editeur. avec Orch. Pr... Pr. 16 ggr. / Brunswick, chez B. M. Meyer jun. / Londres, chez J. J. Erwer & Co et chez C. L. O. Graue & Co. / New-York chez Fr. Meyer. Entered at the Stationers Hall. [Na dole s. 3 (Note de l'Auteur) En executant cette Polonaise en public, il serait bon prendre pour Introduction „l'Adagio élégique”. Cena 20 Sgr]. [Skrzypce, fortepian]. [PMIM, BL].
2. A Mr Charles Lipiński / 1r. Maitre de concert à la Cour de Sa Majesté le Roi de Saxe etc. etc. / Polonaise Brillante / en Ré Majeur / pour le Violon / avec accompagnement d'orchestre ou / de piano / par / Henri Wieniawski / op. 4. / Prix avec piano: 9F Prix avec orchestre / Paris / E. Girod Editeur Succ. de la un / 16 Boulevard Montmartre / E.C. 4085 /. [RM].

Kolejne wydania:

1. Na podstawie egzemplarza z Archiwum – Biblioteki TMiHW:
Polonaise de concert. Braunschweig: Henry Litolff's, [1890]. [Głosy orkiestrowej]. Polonaise de Concert / pour Violon / avec Accompagnement d'Orchestre / ou de Piano / par / Henri Wieniawski / op. 4 Parties d'Orchestre 5,50. Piano et Violon Mk 2 / Propriété de l'Editeur pour tous Pays / (Editeur pour la France et la Belgique: E. Girod à Paris) / Henry Litolff's Verlag in Braunschweig. / London: Enoche & Sons, Boston Arthur P. Schmid. [k. 16 stempel: Venzel Kotlář Corporae... am 8/189...].
2. Polonaise brillante op. 4 Nouv. éd. Moscou, [c. 1890], P. Jurgenson (2053), s. 11 + 3. [Kijów – Biblioteka Narodowa: kolejne wydanie z tym samym numerem płyty. Numer 2053 wskazuje, że po raz pierwszy druk ukazał się w Moskwie c. 1870. Na okładce informacja, że ukazały się op. 3 na skrzypce

- z fortepianem, na fortepian solo w opracowaniu J. Wieniawskiego, op. 4 w wersji na skrzypce z fortepianem, i fortepian solo w opracowaniu A. Nemerowkiego, op. 5 i 6 partytura, głosy, wersja na skrzypce z fortepianem, op. 23 Gigue, No. 2 Kujawiak. 2de Mazurka na skrzypce z fortepianem i fortepian solo w opracowaniu J. Wieniawskiego, op. 24. Prix 3 Rb 20 cop. Tous droits réservés. P. Jurgenson Editeur de Musique à Moscou. Petrograde, chez J. Jurgenson. Varsovie & Kiev chez L. Idzikowski].
3. Polonaise de Concert Op. 4 pour Violon avec accompagnement d'orchestre ou de piano. Braunschweig, [1890], Litolf. Collection Litolf no. 1929. [Hofmeister, t. 10, s. 871]. [BL, Brgh, Cmbr].
 4. Polonaise de Concert. Op. 4. Revu[e] par R. Scholz. [Violin and Piano Forte]. London, 1898, Augener & Co. (7491), s. 11 + 3. [BL, TCD].
 5. Polonaise brillante en ré majeur pour le violon avec accompagnement d'orchestre ou de piano. Ed. and fingered by Leopold Lichtenberg. New York, 1900, Schirmer (15077), s. 11. Schirmer's library of musical classics 607. [MN].
 6. 1re Polonaise brillante op. 4. London, [c. 1900], Schott & Co. (1667), s. 9 + 5. Professor August Wilhelmj's Newly Revised Edition of Violin Music.
 7. 1re polonaise brillante, op. 4. Nouv. Ed. Revue et doigtée par Ed. Nadaud. Paris, [c. 1901], Costallat (2002), s. 3.
 8. Polonaise de Concert op. 4. Durchgesehen u. rev. Fritz Schnitt. Berlin: A. Kunz, (A.K.V.B. 5482-86), [c. 1910]. Adolf Kunz Musikalische Volksbibliothek. Berühmte Compositionen für Violine Solo und für Violine mit Clavierbegleitung. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 9. Polonaise de Concert No. 1 pour Violine avec Piano. Ausgabe von Richard Hofmann. Leipzig, Wien: Breitkopf & Härtel Universal Edition, [c. 1910]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 10. Polonaise de Concert No. 1 pour Violine avec Piano. Ausg. v. Henri Marteau. Leipzig: Ed. Peters, [c. 1910]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 11. Polonaise de Concert op. 4. Violine und Klavier. Neuausg. Henri Petri. Leipzig, 1911, Steingräber (1742), s. 6 + 3. Kompositionen von Henri Wieniawski für Violine und Klavier. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 12. Première Polonaise brillante Op. 4. revue R. Scholz. Mainz: B. Schott's, (29153), 1911. Neu rev. zum Konzert-Vortrag von A. Wilhelmj und Anderen. s. 11 + 3. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 13. Première polonaise de concert pour violon op. 4. avec accompagnement de piano. Ed. Henri Marteau. Leipzig: Peters (3290), [c. 1911], s. 11. [MN].
 14. 1re Polonaise Brillante. Pour violon et piano. Paris, [po 1914], Heugel, (E.F. 151), s. 4 + 3. Édition Française de Musique Classique 155. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
 15. Première Polonaise de Concert pour violon avec accompagnemet de piano op. 4. Nouv. ed. par Henri Marteau. Leipzig: C. F. Peters (9491), [1927], s. 11 + 3.
 16. Polonaise brillante op. 4. Revue par R. Scholz. London, 1934, Augener & Co. (11233), s. 11. [Na druku informacja, iż w wydawnictwie Augener & Co's Edition w serii: Oeuvres choisis pour Violon avec accompagnement de Piano par Henri Wieniawski ukazały się nstp. pozycje wraz z numerami wydawniczymi:

- Nr 7491 – Polonaise de Concert Op. 4; nr 7492 – Gigue; nr 7493 – Kujawiak. 2de Mazurka; nr 7494 – Deux Mazourkas de Salon; nr 1495 – Légende].
17. Op. 4. Polonez. Dla skrzypki s fortepianom. Moskwa: Gos. Muz. Izd. (16410), 1939. [Nakład 1000 egz].
 18. Pazdirek: Schirmer, Fromont.

Wydania polskie:

1. Polonez koncertowy D-dur op. 4. [Na skrzypce, fortepian]. Opracowanie I. Dubiska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-4530), 1961, s. 10 + 3. Miniatury skrzypcowe – 66. [Kolejne wyd. 1964, 1971, 1973, 1981 z nr 5338].
2. Polonaise Brillante D-dur op. 4. [Na skrzypce, fortepian]. Opracowanie A. Cofalik. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-9690), 1994, s. 10 + 3. Miniatury skrzypcowe – 66.
3. Polonaise brillante pour le violon avec accompagnement de piano op. 4. Przygotowali Irena Poniatowska – wydanie źródłowe, Jadwiga Kaliszewska – opracowanie wykonawcze. Poznań: Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego, Ars Nova, s. 47 + 4. Dzieła Wszystkie seria A, t. 3.

Zbiory:

1. Polonaise brillante op. 4, Adagio élégiaque op. 5, Polonaise brillante op. 21. für Violine und Klavier. Rev. M. Dello. Schultze-Biesantz. Braunschweig: B. Schott (2454), [b.d.]. Collection Litolff No. 896.
2. Zwei Polonaisen Op. 4 und 21. genau mit Fingersätzen und Stricharten versehen Rev. Hans Sitt. Leipzig, [c. 1910], Ernst Eulenburg, (3880). Violin-Konzerte und Konzertstücke Alter und Neuer Meister; [Hofmeister, t. 14, s. 886].
3. Polonaises (Op. 4, & 21). Révision par A. Lefort. Prix net: 2 francs. Paris, 1921, Durand & Fils (D. & F. 9960), s. 23 + 11.
4. Adagio élégiaque op. 5 i Polonaise brillante op. 4. Na skrzypce z fortepianem. Opracowanie Zdzisław Jahnke. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (209), 1947, s. 23.

Uwagi: Hofmeister, t. 5, s. 66 podaje, iż na rynku znajduje się op. 4 wydany przez firmę Litolff. W roku 1856 H. Litolff przejął firmę po swoim teściu Meyerze. Można przyjąć, że ukazał się dodruk pierwszego wydania pod zmienioną już nazwą firmy.

Nr 5. Opus: 5

Tytuł: Adagio élégiaque.

Obsada: Skrzypce, fortepian; skrzypce z orkiestrą.

[A-dur, 115 taktów].

Miejsce i czas powstania: Rosja, 1852, skomponowane w trakcie tournée, 1851–1853.

Rękopis: Haga, Koninklijke Bibliotheek. Kopia rękopisu znajduje się w Archiwum – Bibliotece TMiHW. Opis rękopisu, partytura orkiestrowa, papier nutowy o 16 pięcioliniach, w części 1 s. 1–24 dwie górne i dwie dolne pięciolinie puste, część 2. od s. 25–55 całość zapisana: [herb] à Sa Majesté / Guillaume III, / Roi des Pays Bas etc. etc. etc. / [motyw roślinny] / Andante et Polonaise de Concert / pour Violon et Orchestre, / par / Henri Wieniawski / Chevalier de l'Ordre de la ligue d' Ernestine de Saxe Meiningen, / possesseur de la Grande Medaille en Or pour les Beaux-Arts de Prusse etc., etc., etc. / [motyw dekoracyjny].

[s. 1] Partition / Adagio elegiaque par Henri Wieniawski. [Obsada wg partytury] Flutes, Hautbois, Clarinettes (en La), Bassons, Cors en La, Violon Solo, 1o Violon, 2o Violon, Alto, Violoncello, C. Basso. [s. 25] [obsada części II Allegro Polacca Maestoso: Picolo Flauti, Oboi, Clarinetti, Fagotti, Corni, Trombi, Trombone Alto, Tenoro, Basso, Tympani A = D, Violon Solo, 1en Violon, 2e Violon, Alto, Violoncello, C. Basso].

Pierwodruk: Brunswick: Meyer (1024), 1853, s. 9 + 3. [w układzie na skrzypce, fortepian – IX 1853; zob.: Börsenblatter... 1853, s. 1420; Hofmeister, t. 5, s. 66].

Dedykacja: rękopis dedykowany królowi Wilhelmowi III [1817–1890, od 1849 król Niderlandów], pierwodruk Adolfowi Haaren.

Opis pierwodruku: na podstawie kopii ze zbiorów Archiwum – Biblioteki TMiHW. Oryginał z dedykacją: „A son Maître Lambert Massart de H. Wieniawski” znajduje się w zbiorach British Museum w Londynie. [BL].

Adagio Elegique / pour le / Violon / avec Accompagnement de Piano ou d'Orchestre / composé et dédié à son ami / Monsieur Le Baron Adolphe Haaren / par / Henri Wieniawski. / Op. 5. / 1024. Propriété de l' Editeur. avec Piano Pr. 14 Ggr.Orch. Pr... / Brunswick, chez G. M. Meyer jun. / Londres, chez

J. J. Ever & Co et chez C. L. Graue & Co. / New York, chez Fr. Meyer. / Enteres at the Stationers Hall. [Skrzypce, fortepian].

Kolejne wydania:

1. Adagio élégiaque op. 5. Nouv. éd. Moscou: P. Jurgenson (2056), [po 1880], s. 9 + 3. Oeuvres pour violon avec accompagnement de piano. [Numer wydawniczy sugeruje, iż jest to wydanie z lat 70. Na tylnej okładce znajdują się daty życia H. Wieniawskiego, co wskazuje, iż wykorzystano starą płytę przy nowej edycji utworu. Egzemplarz ze zbiorów Archiwum – Biblioteki TMiHW w Poznaniu ukazał się w serii „Collection de Pièces pour Violon ou Violoncelle avec accompagnement de Piano”. W jej ramach opublikowano także op. 3 (nr płyty 3129), Kujawiak (178), op. 4 (2053), op. 5 (2056), op. 6 (3499) z uwagą, że jest to wydanie nowe zrewidowane przez autora. Partytura w układzie na skrzypce, fortepian kosztuje 1 rb 25 c., partytura orkiestrowa kosztuje 2 rb 50 c., op. 23 (3989). Jurgenson wykorzystał płyty wydań, które ukazały się jeszcze za życia kompozytora].
2. Adagio élégique pour violon avec accompagnement de piano op. 5. Braunschweig: Henry Litolffs (1930), 1890, s. 9 + 2. [2 wyd. 1900; kolejne 1927]. [Hofmeister, t. 10, s. 871; Tottmann/Altmann, s. 160].
3. Adagio élégique... Op. 5. [Violon and Piano Forte] Revu par R. Scholz. London: Augener & Co., 1898.
4. Adagio élégiaque op. 5 for violin with piano accompaniment. Ed. and fingered by Leopold Lichtenberg. New York: Schirmer (15744), 1901, s. 9 + głos skrzypcowy. Schirmer's library of musical classics 608.
5. Adagio élégiaque pour Violon avec Piano op. 5. Rev. par Richard Hofmann, Leipzig, Wien: Breitkopf & Härtel Universal Edition, [c. 1910]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
6. Adagio élégique op. 5. Neuausg. von Henri Petri. Leipzig: Steingräber, [c. 1910]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
7. Adagio élégiaque op. 5. Revu par R. Scholz. Mainz: B. Schott's Sohne (29154), 1911, s. 8 + 3. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
8. Adagio élégiaque op. 5. Pour violon et piano. Paris: Heugel, [po 1914]. Édition Française de Musique Classique 143. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwołucie edycji].
9. Adagio élégiaque op. 5. [Opracowanie] F. de Guarnieri. Milan: Ricordi, 1921. [Tottmann/Altmann, s. 160].

Wydania polskie:

1. Adagio élégiaque op. 5. Opracowanie partii skrzypiec Mirosław Ławrynowicz, opracowanie partii fortepianu Krystyna Makowska. Bydgoszcz: Pomorze (P-009), 1986, s. 11 + 3.

Zbiory:

1. Polonaise brillante op. 4, Adagio élégiaque op. 5, Polonaise brillante op. 21. für Violine und Klavier. Rev. M. Dello. Schultze-Biesantz. Braunschweig: B. Schott (2454). Collection Litolff No. 896.

2. Adagio élégiaque op. 5 i Polonaise brillante op. 4. Na skrzypce z fortepianem. Opracowanie Zdzisław Jahnke. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-209), 1947, s. 23. [BUAM].

Uwagi: W zbiorach Archiwum – Biblioteki TMiHW w Poznaniu znajduje się pochodząca ze zbiorów Zdzisława Jahnke, sporządzona w 1916 roku, rękopiśmienne kopia partytury i głosów orkiestrowych.

Nr 6. Opus: 6

Tytuł: Souvenir de Moscou, deux airs russes.

Obsada: Skrzypce, fortepian; skrzypce, orkiestra.

[e-moll, 186 taktów],

Cadenza 24 takty,

Krasny Sarafan, 56 taktów,
Osiedlajou Konja, 89 taktów.

Miejsce i czas powstania: Rosja, 1852, skomponowane podczas wielkiego tournée, 1851–1853.

Rękopis: zaginiony.

Pierwodruk:

1. Brunswick, 1853, Meyer (1025), s. 9 + 3. [zob.: Styczeń, Börsenblatt..., 1854, s. 111; Hofmeister, t. 5, s. 66; Tottmann/Altmann, s. 110].
2. Paris, 1866, Girod (5043), s. 11 + 6. [Deveriés..., s. 193].

Dedykacja: Vincent Bobrowski [Wincenty, Ignacy Jakób hrabia, 1832-1899, komediopisarz, właściciel ziemski].

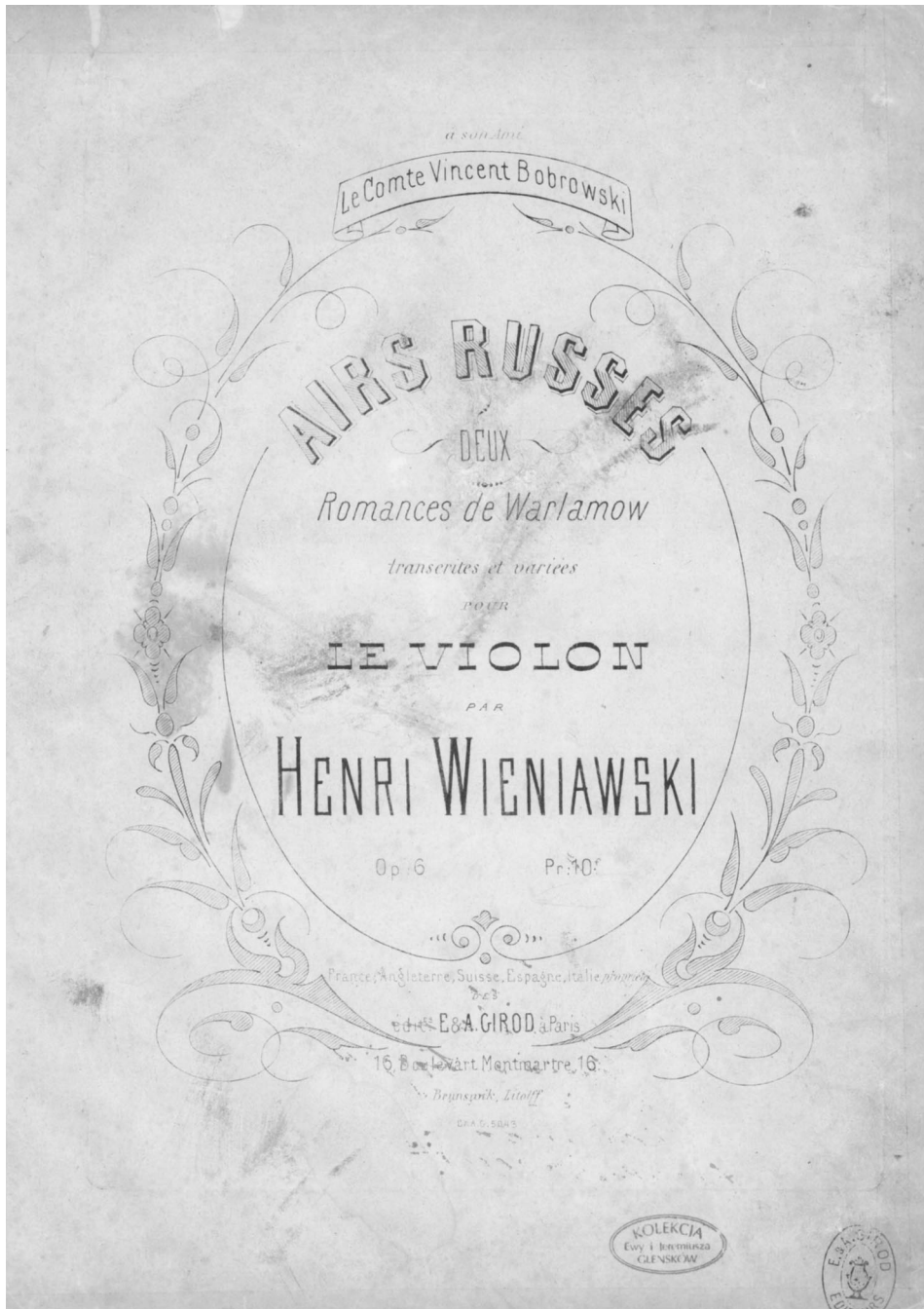
Opis pierwodruku:

1. Na podstawie egzemplarza z Statliches Akademie Hochschule für Musik – Berlin:
[na stronie tytułowej dedykacja: Souvenir á amitié á Monsieur / Raymond Dreyschock / [autoportrait?] / Hri Wieniawski / Leipzig 2 / November]
À son ami / le Comte Vincent Bobrowski / Souvenir de Moscou / Deux Romances russes / par Warlamow / transcrites et variées / pour le / Violon avec accompagnement de Piano / par / Henri Wieniawski / Op. 6. / No 1025 Pr. 14 ggr. / Propriété de l'Editeur. Entered at the Stationers Hall. / Brunswick chez G.M. Meyer jun. / Londres chez J.J. Ewer & Co et C.L. Graue jun. / New York chez Fr. Meyer [Fotokopia strony tytułowej w Archiwum – Bibliotece TMiHW z dedykacją: Souvenir d'amitié / à Monsieur Adalbert / Wilkoszewski. / Hri Wieniawski / München de 23 / Ner 1853]. [Skrzypce, fortepian]. [BL, MI].
2. Na podstawie egzemplarza z Archiwum – Biblioteki TMiHW:
à son Ami / le Comte Vincent Bobrowski / Airs Russes / deux / Romances de Warlamow / transcrites et variées / pour / le violon / par / Henri Wieniawski / op. 6 Pr.: 10 / France, Angleterre, Suisse, Espagne, Italie propriété / des / editrs E. A. Girod a Paris / 16 Boulevard Montmartre 16 / Brunswik, Litolf / E.A.G.5043 / [Skrzypce, fortepian]. [MI].

Kolejne wydania:

1. Souvenir de Moscou, / deux airs russes / transcrits et variés / pour le violon avec accompagnement / d'orchestre ou de piano / op. 6 / par Henri Wieniawski. / Nouvelle édition revue et corrigée par l'auteur. Moscou: P. Jurgenson (3499), 1872, s. 9 + 4. [Data wydania ustalona na podstawie zezwolenia cenzury. Z nr 3497 ukazała się partytura na skrzypce i orkiestrę. Na druku informacja, iż ukazało się drugie wydanie Kujawiaka i Mazurka w opracowaniu na fortepian solo Józefa Wieniawskiego. Druk wielokrotnie wznawiany przez oficynę Jurgensona]. [BUAM, MN].
2. Souvenir de Moscou, / deux airs russes / [medalion z widokiem Moskwy] / transcrits et variés / pour violon avec accompagnement / d'Orchestre ou de Piano / par / Henri Wieniawski / Partition Pr 1 Rbl. Pour Violon avec Piano Pr. 80 c. Parties Pr. 2 Rbl. 50. / Propriété de l'editeur. / Moscou chez P. Jurgenson / Dépôts: / St. Peterbourg chez J. Jurgenson / Varsovie chez G. Senevald. / Imprimerie de musique P. Jurgenson à Moscou. [c. 1872, (3497), s. 19].
3. Souvenir de Moscou, / deux airs russes / [medalion z widokiem Moskwy] / transcrits et variés / pour violon avec accompagnement / d'Orchestre ou de Piano / par / Henri Wieniawski / op. 6 / Partition Pr 1 Rbl. / Pour

- Violon avec Piano Pr. 80/ Edition revue et corrigée par l'auteur / Propr. de l'edit./ P. Jurgenson à Moscou / Comissionaire de la chapelle de la Cour, de la Société Imper. Musicale Russe / et du Conservatoire à Moscou / St. Peterbourg chez J. Jurgenson / Varsovie & Kiew chez L. Idzikowski. Moscou: P. Jurgenson (3497), [1882], s. 19. [Partytura]. [Hofmeister, t. 9, s. 718].
4. Souvenir de Moscou. Deux airs russes de Warlamow transc. et variés pour Violon avec Piano. Braunschweig, [przed 1893], Litolff (1928), s. 8 + 1. [Hofmeister, t. 10, s. 871]. [1890 wg egzemplarza BL, RM].
 5. Souvenir de Moscou. Deux Aïrs Russes de Warlamow. Op. 6. Braunschweig, 1890, H. Litolff. [cena 1,75; Pazdirek..., s. 650].
 6. Souvenir de Moscou, 2 romances russes. [Głosy orkiestrowe] Litolff [Pazdirek..., s. 650].
 7. Souvenir de Moscou. Romances russes. Revu par R. Scholz. London: Augener & Co (7499), 1898, s. 8 + 4. [Tottmann/Altmann, s. 110]. [BL, TCD].
 8. Aïrs Russes. Deux romances de Warlamoff transcrites et variés pour le Violon avec accompagnement de Piano. Ed. by L. Lichtenberg. Op. 6. New York: G. Schirmer, 1901. Schirmer's Library of Musical Classics. Vol. 609. Masterpieces for the Violin. Vol. IV. [UCl, TMiHW].
 9. Souvenir de Moscou, aïrs Russes pour violon op. 6. Nouvelle éd. revue et doigtée par E. Devrainne. Paris: E. Fromont, (2484), 1910, s. 11 + 7.
 10. Souvenir de Moscou. Aïrs de Russes. Op. 6. Bearb. August Wilhelmj. Mainz, Leipzig: B. Schott's, (29155), 1910, s. 11. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 11. Souvenir de Moscou. Aïrs de Russes. Rev. Richard Hofmann. Leipzig, Wien: Breitkopf & Härtel Universal Edition, [1910]. [Hofmeister, t. 14, s. 886; Tottmann/Altmann, s. 110].
 12. Souvenir de Moscou. Deux Aïrs Russes pour Violon avec Piano. Leipzig: Carl Rühle, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 13. Souvenir de Moscou. Deux Aïrs Russes pour Violon avec Piano. Ausg. M. Dello, Schultze-Biesantz. Braunschweig: Litolff, (2455), [po 1910]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 14. Souvenir de Moscou. Deux Aïrs Russes pour Violon avec Piano. Ausg. Henri Petri. Leipzig: Steingräber, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 15. Souvenir de Moscou. Deux Aïrs Russes pour Violon avec Piano. Ausg. Fritz Schnitt. Berlin: Kunz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 16. Souvenir de Moscou. Deux Aïrs Russes pour Violon avec Piano. Ausg. H. Sitt mit Fingersätzen und Stricharten versehen. Leipzig: Eulenburg, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
 17. Souvenir de Moscou. Romances russes. Op. 6. Leipzig: Breitkopf & Härtel, 1910. [Tottmann/Altmann, s. 110].
 18. Souvenir de Moscou, 2 aïrs russes pour violon avec accompagnement de piano op. 6. Ed. by A. Wilhelmj. Leipzig: Peters, (3396), 1914, s. 11. [BUAM, MTM]. [Tottmann/Altmann, s. 110].
 19. Souvenir de Moscou. Romances russes. Op. 6. [Opracowanie] F. Kreisler. Mainz: Schott, 1914. [Tottmann/Altmann, s. 110].

20. *Airs Russes (Souvenir de Moscou) Op. 6. Pour violon et piano.* Paris, [po 1914], Heugel. Édition Française de Musique Classique 144. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
21. *Souvenir de Moscou, pour violon et piano.* Edition revue par le prof. F. De Guarnieri. Milan: G. Ricordi e C., 1921.
22. *Souvenir de Moscou, deux airs russes.* Moskva: Gosud. Izd. Muzyk. Sektor, (3499), 1924, s. 9 + 4. [Jest to przedruk z wydania z 1872 r. Na s. 1 dodatkowy numer wydawniczy 55–91].
23. *Souvenir de Moscou. Airs Russes.* Rev. Richard Hofmann. Wien: Universal Edition (2849, 3536), 1929.
24. *Airs russes.* [Transcribed for violin and pianoforte by F. Kreisler. London: Schott & Co (32385), 1929, s. 12 + 8.
25. *Souvenir de Moscou. Airs russes...* Op. 6. Revised by L. J. Fontaine. London: W. Paxton & Co., 1930. *Anthology of Violin Music.*
26. Pazdirek: Schirmer.

Wydania polskie:

1. *Souvenir de Moscou op. 6 na skrzypce, fortepian.* Ed. Antoni Cofalik. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-9744), 1996, s. 12 + 4.

Zbiory:

1. Henri Wieniawski / *Compositions favorites / pour / Violon / avec accompagnement / de Piano / Propriété de l'éditeur / Moscou chez P. Jurgenson / St.-Petersbourg chez J. Jurgenson / Varsovie chez B. Sennewald / Prix 1R 50./ Moskva [c. 1890] P. Jurgenson (3499T98) s. 25.*
[Zaw.:] s. 2 – *Souvenir de Moscou./ Airs Russes./ Deux Romances de Warlamow./ Transcrites et Variées pour le Violon./ Henri Wieniawski. Op. 6 à son ami / Le Comte Vincent Bobrowski.* (nr płyty 3499T.98).
s. 10 – *A Madame W. Normann – Neruda./ No. 1. Gigue. / pour le Violon avec accompagnement de Piano / H. Wieniawski, Op. 23.* (3989T.98).
s. 16 – *Souvenir de Poznań./ 1re / Mazurka – Caractéristique / par / H. Wieniawski. / Op. 3. / 3me édition.* (3129T.98).
s. 22 – *A Mademoiselle Constance Korzuchowska./ Kujawiak./ 2d. Mazourka* (6220. 178T.98).
[Jurgenson wykorzystał płyty wydań z poprzednich lat, o czym świadczą zmienne numery płyty pod każdym utworem].
2. *Četyre izbrannyje sočinenija. 1. Soč. 6. Vospominanije o Moskve. Transkripcija dvuch romansov Varlamova. 2. Soč. 23. No.1 Žiga. 3. Soč. 3. Vospominanije o Poznani. Mazurka. 4. Kujawiak. 2-ja mazurka dlja skripki s fortepianom.* Moskva, 1928, Gos. Izd. Muz. Sek., s. 25.

Nr 7. Opus: 7

Tytuł: Capriccio – Valse.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[E-dur, 293 takty].

Miejsce i czas powstania: Rosja, 1852, skomponowane podczas tournée 1851–1853.

Rękopis: Leipziger Städtische Bibliotheken, fotokopia w Archiwum – Bibliotece TMiHW.

Opis rękopisu: rękopis o wym. 26,5 x 34 cm. k. 11.

À son excellent ami Adalbert / Wilkoszewski de la part / Henri Wieniawski /
 Capriccio Valse / par / Henri Wieniawski. / Munic 20 Juillet 1854. / Manuscript /

Pierwodruk:

1. Leipzig, 1854, Kistner (2067), [XI 1854, zob.: Börsenblatt..., 1854, s. 2075, 2151; Hofmeister, t. 5, s. 66].
2. Paris: Girod (4086), 1858, s. 9 + 5. [Deveriés..., s. 193].

Dedykacja:

1. Adalbert Wilkoszewski – także na rękopisie lipskim [skrzypek w kapeli króla bawarskiego].
2. Teresa Milanollo [1827–1904, włoska skrzypaczka i kompozytorka].

Opis pierwodruku:

1. Opis na podstawie egzemplarza z Stats-Universitäts-Bibliothek Hamburg: Capriccio-Valse / pour / Violon / avec / Accompagnement de Piano / composé et dédié / à son ami / Adalbert Wilkoszewsky / 1re violon de la Chapelle du Roi de Bavière. / par / Henri Wieniawski. / Op. 7. / Pr. M. 1.75. / Propriété de l'Editeur / Energistré aux Archives de l'Union. / Leipzig, Fr. Kistner. / 2067 [BL posiada egzemplarz z dedykacją autora, PV].
2. Opis na podstawie egzemplarza z Biblioteki – Archiwum TMiHW: A Mme Parmentier, / née / Teresa Milanollo. / Capriccio-Valse / 1r. morceau de salon / pour le Violon / avec accompagnement de Piano / par / Henri Wieniawski / op. 7. Prix: 9 F. / Paris / E. Girod Editr. Succr. de Launer / 16, Boulevt. Montmartre. / E. G. 4086.

A. MME PARMENTIER,
NÉE
TERESA MILANOLLO.

CAPRICCIO-VALSE

1^R MORCEAU DE SALON

POUR LE VIOLON
avec accompagnement de Piano.

PAR
HENRI WIENIAWSKI

OP. 7. PRIX: 9 F.

PARIS,
E. GIROD EDIT^R SUCC^R DE LAUNER
16, Boulev. Montmartre.

A. BARBIER, DEL. E. G. 4036. Propriété de A. S. Gillet.

(1858)

MUSIQUE & PIANO
MANSION LAUNER
E. GIROD Succ^r
BOULEVARD MONTMARTRE 16, PARIS

KOLEKCJA
Ewy i Jeremiasza
GLENSKOW

Kolejne wydania:

1. Cappricio – Valse op. 7 [Pour] violon [avec accompagnement] de piano. Moskwa: [P. Jurgenson] (92067), [c. 1865], s. 7. [Egzemplarz uszkodzony, brak karty tytułowej].
2. Capriccio Valse. Op. 7. Revue par F. Hermann. [Violin and Piano Forte]. London, Augener & Co., 1899. [BL].
3. Capriccio-Valse for Violin with Accompaniment of Piano. Ed. by L. Lichtenberg. Op. 7. Ed. by L. Lichtenberg. New York: G. Schirmer (15078), 1900, s. 7 + głos skrzypcowy. Schirmer's Library of Musical Classics. Vol. 610. Master Pieces for the Violin. Vol. V.
4. Capriccio-Valse Op. 7. Revu par Wilhelmj A. Mainz: B. Schott's, Söhne, (29156), 1909, s. 10 + 5. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
5. Capriccio-Valse op. 7. Rev. von Richard Hofmann. Leipzig, Wien: Breitkopf & Härtel Universal Edition (3537), [1910], s. 7 + 5. [Hofmeister, t. 14, s. 886, Tottmann/Altmann, s. 228].
6. Capriccio-Valse für Violine mit Pianoforte Op. 7. Neu-ausgabe von Henri Petri. Leipzig: Steigräber, [1909–1913]. [Hofmeister t. 14, s. 886, Tottmann/Altmann, s. 228].
7. Capriccio-Valse Op. 7 für Violine mit Pianoforte revid. von Fritz Schnitt. Berlin: Kunz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
8. Capriccio-Valse Op. 7 für Violine mit Pianoforte. Neu. revid. zum Konzertvortrag von A. Wilhelmj. Mainz: Edit. Schott, [1911]. [Hofmeister, t. 14, s. 886; Tottmann/Altmann, s. 228].
9. Capriccio-Valse pour violon avec acc[ompagnemen]t de piano op. 7. Revu par Alberto Bachmann. Paris: L. Bonnefond (328), [1912/13], s. 11. Oeuvres complètes de Henri Wieniawski pour violon avec acc-t de piano.
10. Capriccio-Valse op. 7. Revision par Alberto Bachmann. Paris, [po 1914], Heugel. Édition Française de Musique Classique 145. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
11. Capriccio-Valse for violin and piano. Op. 7. Ed. by L. Auer. New York: C. Fischer, 1921.
12. Capriccio-Valse op. 7 Wien: Universal Edition (2631), 1937, s. 7 + 5.
13. Pazdirek: Fromont.

Wydania polskie:

1. Capriccio valse. Na skrzypce, fortepian. Opracowanie Zdzisław Jahnke. Warszawa: Czytelnik (nr 145), 1951, s. 15 + 8. Muzyczna Biblioteka Estradowa.
2. Capriccio-Valse pour violon avec accompagnement de piano op. 7. Przygotowali: Magdalena Chylińska – wydanie źródłowo-krytyczne, Zofia Chchlińska – opieka naukowa, Piotr Janowski – konsultacja wykonawcza partii skrzypiec. Poznań: Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-10 999), 2008, s. XX, nlb.2, 33, nlb. 5 + 7, il. Dzieła wszystkie seria A, t. 15.

Nr 8. Opus: 8

Tytuł: Grand duo polonaise.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[e-moll, 318 taktów].

Allegro moderato

p

ff

t. 9 sul G

Miejsce i czas powstania: Paryż, 1852.

Rękopis: zaginiony.

Pierwodruk: Berlin: Bote & Bock (2921), 1855, s. 17 + 5 [Hofmeister, t. 5, s. 66].

Dedykacja: Louis Köhler [1820–1886, nauczyciel muzyki, krytyk muzyczny].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z Natsionalna Parlamentska Biblioteka Ukrainy – Kijów.

Grand / Duo Polonaise / pour Violon et Piano concertant / composé a dedié à leur ami / Louis Köhler / par / les frères Henri (op. 8) et Joseph (op. 5) / Wieniawski / (Ce Duo fut exécuté 5 fois par les'auteurs à Berlin à leurs propres Concerts) / Prix 1 1/6 Tlr.

[Na tym egzemplarzu tłok: Magasin de Musique / et de Nouveilles / A. Kopyński / a Kamieniec Podolski et Kischinief]. [BL, MI].

Uwagi: Utwór powstał około 1852–1853 r. W opublikowanym w tym czasie wykazie brak tej kompozycji.

Nr 9. Opus: 9

Tytuł: Romance sans paroles et Rondo élégant.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[d-moll, 393 takty].

Allegro ma non troppo
p sempre

Allegro ma non troppo
p

Rondo elegant
t. 48 Allegro gioioso

Rondo elegant
Allegro gioioso

t. 51
p
sul A

sf

Miejsce i czas powstania: Rosja, 1852.

Rękopis: zaginiony. W zbiorach Biblioteki Narodowej w Petersburgu znajduje się w kolekcji Jusupowych Rondo Russe, będące pierwszą wersją Rondo élégant. Fotokopia znajduje się w zbiorach Archiwum – Biblioteki TMiHW. [Zob. nr 31].

Pierwodruk:

1. Leipzig, 1854, Fr. Kistner (2068), s. 15 + 7. [XI 1854, Börsenblatt..., 1854, s. 2075, 2151; Hofmeister, 1860, t. 5, s. 66; Tottmann/Altmann, s. 102].
2. Paris, 1858, E. Girod, (E. G. 4087), s. 12. [Deveries..., 193].

Dedykacja: Księżę Maksymilian Bawarski.

Opis:

1. Na podstawie egzemplarza z Biblioteki – Archiwum TMiHW:
Romance / sans paroles / et / Rondo élégant / pour violon / avec Accompagne-
ment de Piano / composées et dédiées / a son Altesse Royale / Monseigneur

10.

Morceau de Salon.
Wieniawski.
HENRY

No. 1. Op. 7. Pr. 17½ Ngr
No. 2. Op. 9. Pr. 26 Ngr.

LEIPZIG, FR. KISTNER.

2067. 2068.

le Duc / Maximilien / de Bavière par Henri Wieniawski. Op. 9. Pr. 25 Ngr. / Propriété de l'Editeur. / Enregistré aux Archives de L'Union. / Leipzig, Fr. Kistner. / Enta. Sta. Hall / 2068. [Na s. 5 głosu skrzypiec błędny numer wydawniczy 2086].

2. Na podstawie egzemplarza z BUAM:

Romance / sans paroles / et / Rondo élégant / pour / violon / avec Accompagnement de Piano / composées et dédiées / à son altesse Royale / Monseigneur le Duc / Maximilien / de Bavière / par / Henri Wieniawski / op. 9 Pr. 25 Ngr. [RM].

Kolejne wydania:

1. Morceau de Salon. / Henri Wieniawski. / No. 1. Op. 7. Pr. 17½ Ngr / No. 2. Op. 9. Pr. 20 Ngr./ Leipzig, Fr. Kistner. / 2067. 2068. [Strona 1, nad nutami] Romance sans paroles. / H. Wieniawski, Op. 9. [BUAM, MI].
2. Romance sans paroles. Op. 9. Revue par F. Hermann. London: Augener & Co., [1899]. [BL].
3. Romance sans paroles et Rondo élégant Op. 9. Leipzig, [po 1880], Kistner (UE 2632), s. 15 + 7. Kompositionen von Henri Wieniawski für Violine und Klavier. [RM].
4. Romance sans paroles et rondo élégant op. 9 pour le violon avec accompagnement de piano. Ed. by fingered by Leopold Lichtenberg. New York: Schirmer (15079), 1900, s. 15 + głos skrzypcowy. Schirmer's library of musical classics 611.
5. Romance sans Paroles et Rondo élégant pour Violon avec accompagnement de Piano par... op. 9. Leipzig: Fr. Kistner (K. E. 39), [c. 1900], s. 15 + 7. [BUAM].
6. Romance sans paroles et Rondo élégant Op. 9. London: Augener, 1909, [Tottmann/Altmann, s. 102].
7. Romance sans paroles et Rondo élégant Op. 9. Nouvelle éd. par M. Dello et Schultze-Biesantz. Braunschweig: H. Litolff (2456), 1910. Compositions pour Violon et Piano de Henri Wieniawski. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
8. Romance sans paroles et Rondo élégant Op. 9. Wien: Universal Edition, 1910, [Tottmann/Altmann, s. 102].
9. Romance sans paroles et Rondo élégant Op. 9 pour Violon avec Piano. Rev. von Richard Hofmann. Leipzig: Breitkopf & Härtel. Hofmeister, [1909–1913], t. 14, s. 886].
10. Romance sans paroles et Rondo élégant Op. 9. Neu-ausgabe von Henri Petri. Leipzig: Steingräber, [1909-1913]. [Hofmeister t. 14, s. 886].
11. Romance sans paroles et Rondo élégant Op. 9. Neu-revidiert zum Konzertvortrag von A. Wilhelmj. Mainz: Schott (29157), [c. 1909], s. 16. [Hofmeister, t. 14, s. 886]. [GE].
12. Romance sans paroles et Rondo élégant pour violon avec acc-t de piano. Revue par Alberto Bachman. Paris: L. Bonfond (316), 1912, s.16. Oeuvres complètes de Henri Wieniawski pour violon avec acc-t de piano.

13. Romance sans paroles et Rondo élégant pour violon et piano. Révision par Alberto Bachman. Paris: Heugel, [po 1914]. Édition Française de Musique Classique 151. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
14. Romanza senza parole e rondo elegante per violino e pianoforte. Edizione riveduta da Marco Anzoletti. Milano: G. Ricordi e C., 1927, s. 16 + 6.
15. Pazdirek: Leopas, Laudy, Schirmer, Fromont.

Wydania polskie:

1. Romance sans paroles et Rondo élégant op. 9. Opracowanie Mirosław Ławrynowicz, Krystyna Makowska. Bydgoszcz: Pomorze (P-010), 1987, s. 18 + 7.
2. Romance sans paroles et Rondo élégant pour violon avec accompagnement de piano op. 9. Przygotowali: Magdalena Chylińska – wydanie źródłowo-krytyczne, Zofia Chechlińska – opieka naukowa, Piotr Janowski – konsultacja wykonawcza partii skrzypiec. Poznań: Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM – 11001), 2008, s. XVI, nlb. 2, 36, nlb. 2 + 8, il. Dzieła wszystkie seria A, t. 17.

Nr 10. Opus: 10

Tytuł: L'École moderne. Études-Caprices für Violine.

Obsada: skrzypce.

Le Sautillé (Exercice.) [c-moll, 27 taktów],

La Vélocité (Exercice.) [H-dur, 46 taktów],

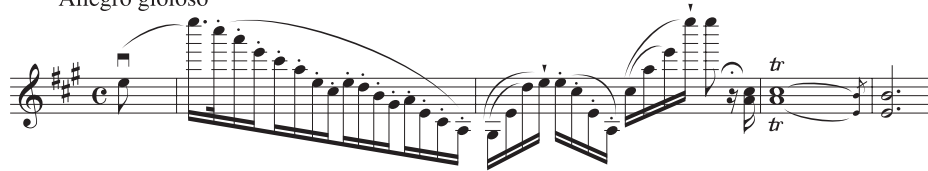

L'Étude [D-dur, 136 taktów],

Le Staccato [A-dur, 55 taktów],

Allegro gioioso

Alla Saltarella [Es-dur, 91 taktów],

Scherzando

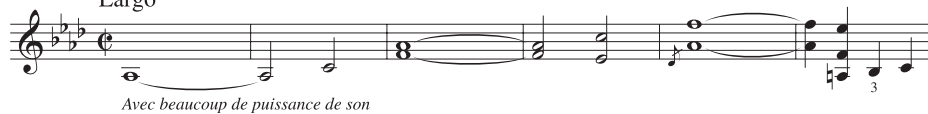
Prélude [h-moll, 83 takty],

Allegro moderato

La Cadenza [As-dur, 64 takty],

Largo

Le Chant du bivouac [A-dur, 91 taktów],

Allegro marziale

Les Arpèges. Variations sur l'Hymne Autrichien [G-dur, każda część po 17 taktów]

– Thème,

Andante

– 1. Var.,

– 2. Var.,

8va

– 3. Var.,

poco più lento

Exercices en trilles. Extrait du Souvenir de Moscou Op. 6 [8 taktów],

Extrait de Cadence pour le Concerto de Beethoven du même auteur [9 taktów].

Miejsce i czas powstania: 1853–1854.

Rękopis: Stiftelsen Musikkulturens Främjande (Nydahl Collection), Sztokholm.

Kopia w Archiwum – Bibliotece TMiHW. Opis rękopisu, papier nutowy o 8 lub 9 pięcioliniach:

[k. 1] Henri Wieniawski / L'Ecole moderne / Op. 10. [dopisek późniejszy] / Propriété de Bartolff Senff à / Leipzig / Henri Wieniawski / Posen le 3 Juin 1854.

[k. 2] L'Ecole moderne / Etudes – Caprices, pour le Violion Seul / composées et dédiés à son ami / Ferdinand David / par Henri Wieniawski op. 10 / Propriété de Bartolff Senff à Leipzig / Posen le 3 Juin 1854 Henri Wieniawski / Fol. 1718. [S. 32, liczne poprawki redakcyjne].

Pierwodruk: Leipzig: L. Senff (109), 1854, s. 25. [23-26 VI 1854, zob.: Börsenblatt..., 1854, s. 1255, 2137. Także: listopad 1856, s. 2219; Hofmeister, 1860..., t. 5, s. 24].

Dedykacja: Ferdinand David [1810–1873, niemiecki skrzypek, dyrygent].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z Rossijskaja Gosudarstvennaja Biblioteka – Moskwa.

L'École moderne / Études – caprices / pour le Violon seul / composées et dédiés / à son ami / Ferdinand David / par / Henri Wieniawski / Op. 10 / Propriété de l'Editeur / Leipzig, chez Bertholf Senff. / Pr. 3 Mk / 109. [BL, MI, MN].

Kolejne wydania:

1. L'École Moderne, Études-caprices pour violon op. 10. Revues, avec indications précises pour l'enseignement par Ernst Heim. London: Augener & Co's (11541), 1900, s. 24. [Tottmann/Altmann, s. 60].
2. L'École Moderne... Op. 10. Édition revue par E. Sauret. London, Schott & Co., [1910].
3. L'École moderne. Études-Caprices op. 10. Violine. Neuausg. von Henri Petri. Leipzig: Steingraber Verlag (1756), [1911], s. 23. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
4. L'École moderne. Études-Caprices op. 10. Nouvelle édition par Hans Sitt. Violine. Leipzig: Peters, 1912, s. 27. [Tottmann/Altmann, s. 60].
5. L'École Moderne. Op. 10 Violon seul. Neue rev. Richard Hofmann. Wien: Universal Edition (2857), 1914, s. 25. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
6. L'École moderne. Études-Caprices pour Violon. Ausg. von M. Dello, Schultze-Biesantz. Braunschweig: Litolff, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
7. L'École moderne. Études-Caprices pour Violon. Revidiert Hans Sitt. Leipzig: Ed. Peters, [1909–1913], s. 27. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
8. L'École moderne. Études-Caprices. Paris: Heugel, [po 1914]. Édition Française de Musique Classique 91. [Na podstawie katalogu firmowego drukownego na obwołucie edycji].
9. L'École moderne. Études-caprices pour violon seul op. 10. Ed. revue et doigtées par Archer. Paris: E. Gallet (7909), [1915/16], s. 25. Edition Gallet 326.
10. L'École moderne. Études-Caprices für Violine Op. 10. Révision et annotations par A. Quesnot. Paris: M. Senart & Cie (M.S.5174), 1917. Ed. Nationale.
11. L'École moderne. Études-Caprices op. 10. Studi-capricci per violino. Riveduti e commentati dal prof. Marco Anzoletti. Milano: G. Ricordi e C., 1920, s. 24. [Tottmann/Altmann, s. 60].
12. L'École moderne. Études-Caprices für Violine Op. 10. Leipzig: Breitkopf & Härtel (3539), [c. 1920], s. 25.
13. L'École moderne. Études-Caprices für Violine Op. 10. Pour violon seul. Neu rev. von R. Hofmann. Wien-Leipzig: Universal Edition, 1921.
14. L'École moderne. Études-Caprices op. 10. [Opracowanie] A. Lefort. Violine. Paris: Durand, 1921. [Tottmann/Altmann, s. 60].
15. L'École moderne. Acht-Études-Caprices für Violine neu bearbeitung von H. Marteau. Leipzig: Steingraber (2291), 1922, s. 23. [Hofmeister, t. 15, s. 507; Tottmann/Altmann, s. 60].
16. L'École moderne. Études-Caprices für Violine Op. 10. Pour le violon seul. Nouvelle édition par Hans Sitt. Frankfurt: C. F. Peters (3368), 1936, s. 27.
17. Vosem' etjudov dlja skripki. Red. J. Rabinovič. Moskva, Muzgiz (15226), 1937, s. 23.

Wydania polskie:

1. Kaprysy na skrzypce solo. Opracowanie Irena Dubiska. Op. 10. Warszawa: Czytelnik (61), [1949], s. 24. Klub Wydawnictw Muzycznych Ser. 2, z. 1.
2. L'École moderne. Op. 10 Etiudy – Kaprysy na skrzypce solo. Opracowanie Zdzisław Jahnke. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM 869), 1951, s. 23. Pedagogiczna Biblioteka Skrzypcowa, zesz. 16.
3. Trzy kaprysy op. 10 [Prélude; Vélocité; Chant du bivouac. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-5905), 1966, s. 14 + 7. Miniatury Skrzypcowe 82. [Kolejne wyd.: 1969, 1993].
4. L'école moderne. Études-caprices. Op. 10 Pour violon. Red. Irena Dubiska, Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-6946), 1971, s. 32. Kolejne wyd. 1972, 1996.
5. L'École Moderne. Études-Caprices pour violon seul op. 10. Przygotowali Zofia Chechlińska, Dieter Gutknecht wydanie źródłowo-krytyczne, Piotr Janowski konsultacja wykonawcza partii skrzypiec. Poznań-Kraków: Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego, Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM 10 504), 2006, s. XII, 49, il. Dzieła Wszystkie seria A nr 6.

Zbiory:

1. Drei Capricen Prélude – Vélocité – Chant du Bivouac [Op. 18 Nr 5 – Prélude. Op. 10 Nr 2 – Vélocité; Op. 10 Nr 8 – Chant du bivouac]. Für Violine von Henri Wieniawski. Zum Konzert-vortrag mit Pianofortebegleitung versehen und bearb. von Zdzislaw Jahnke. Mainz: Schott (30217), 1915, s. 11 + 5. Meinen lieben Meister Professor Alexander Petschnikoff. [Hofmeister, t. 15, s. 531; Tottmann/Altmann, s. 79].
2. 3 kaprysy na skrzypce = 3 caprices pour violon. Op. 18 Nr 5 – Prélude. Op. 10 Nr 2 – Vélocité; Op. 10 Nr 8 – Chant du bivouac. Na skrzypce z fortepianem opracowanie Z. Jahnke. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (477), 1950, s. 14 + 7. Pedagogiczna Biblioteka Skrzypcowa z. 10.

Opracowania:

1. Caprices Es-dur – Alla Saltarella. [Für Violine mit Pianoforte]. Hrsg. F. Kreisler. Mainz: B. Schott's Sohne (30965), 1913, s. 4 + 2. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
2. Caprice (a-moll). Hrsg. F. Kreisler. Mainz: B. Schott's Sohne, 1913. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
3. Chant du bivouac für Violine und Klavier bearb. von Z. Jahnke. Mainz: B. Schott's Sohne (04645/46), 1915, s. 5 + 3.
4. Dix études d'après Wieniawsky. Adaptées à la flûte Marcel Moyse. Paris: A. Leduc (18479), [c. 1935], s. 21.
5. Etiudy – kaprysy. Op. 10 i 18. Na altówkę. Transkrypcja i opracowanie Stefan Kamasa. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-7268), 1972, s. 19. [kolejne wyd. 1979, 1985].

Nr 11. Opus: 11

Tytuł: Le Carnaval Russe.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[G-dur, 210 taktów].

Temat

The main theme is presented in a three-staff format. The top staff is for the violin, marked *Allegro* and *molto fantastico*, starting with a *p* dynamic. The middle and bottom staves are for the piano, with the middle staff marked *Allegro* and *p*. The key signature is G major and the time signature is 2/4. The theme consists of a few measures of music.

Wariacja 1

Variation 1 features a more complex texture. The top staff has a rapid, sixteenth-note melody marked *ff*. The middle and bottom staves provide harmonic support with chords and single notes, marked *f*. The key signature remains G major and the time signature is 2/4.

Wariacja 2

Variation 2 continues the theme with a different texture. The top staff has a melodic line marked *f*. The middle and bottom staves feature chords and single notes, marked *mf*. The key signature is G major and the time signature is 2/4.

Wariacja 3

Musical score for Variation 3, Op. 11. The score is in 2/4 time and G major. The right hand features a melodic line starting with a piano (*p*) dynamic. The left hand provides harmonic support with chords and single notes, marked *pp*.

Wariacja 4

Musical score for Variation 4, Op. 11. The score is in 2/4 time and G major. The right hand features a rapid, sixteenth-note melodic line starting with a fortissimo (*ff*) dynamic and marked *a tempo*. The left hand provides harmonic support with chords and single notes, marked *mf* and *a tempo*.

Wariacja 5

Musical score for Variation 5, Op. 11. The score is in 2/4 time and G major. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes. The left hand provides harmonic support with chords and single notes, marked *f*.

Wariacja 6

Musical score for Variation 6, Op. 11. The score is in 2/4 time and G major. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, marked *capriccioso*. The left hand provides harmonic support with chords and single notes.

Wariacja 7

Musical score for Variation 7, Op. 11. The score is in 2/4 time and G major. It consists of two systems. The first system shows the right hand with a melodic line starting on G4, marked *mp* and *Tempo di Tema*. The second system shows the left hand with a bass line starting on G2, marked *p* and *Tempo di Tema*. The right hand continues with a melodic line.

Wariacja 8

Musical score for Variation 8, Op. 11. The score is in 2/4 time and B-flat major. It consists of two systems. The first system shows the right hand with a melodic line starting on B-flat4, marked *p*. The second system shows the left hand with a bass line starting on B-flat2, marked *p*. The right hand continues with a melodic line.

Wariacja 9

Musical score for Variation 9, Op. 11. The score is in 2/4 time and G major. It consists of two systems. The first system shows the right hand with a melodic line starting on G4, marked *Poco Andante* and *tranquillo*. The second system shows the left hand with a bass line starting on G2, marked *Poco Andante*. The right hand continues with a melodic line.

Wariacja 10

Musical score for Variation 10, Op. 11. The score is in 2/4 time and G major. It consists of two systems. The first system shows the right hand with a melodic line starting on G4, marked *Allegro*. The second system shows the left hand with a bass line starting on G2, marked *Allegro* and *mf*. The right hand continues with a melodic line.

Wariacja 11

Wariacja 12

Miejsce i czas powstania: Rosja, 1852.

Rękopis: kopia w Archiwum – Bibliotece TMiHW. Jest to przypuszczalnie rękopis wydawniczy złożony przez autora w wydawnictwie Kistnera. Miejsce przechowywania nieznane.

22 x 28 cm, s. nlb. 3, 11. Papier nutowy o 9 pięcioliniach, podzielonych na 3 systemy. Czystopis przygotowany dla wydawnictwa, łącznie ze stroną tytułową i numerem wydawniczym (2004). Na stronie nlb. 2 uwaga od autora, s. nlb. 3 / Carnaval / Russe / Hri Wieniawski. / op. 11. chez Kistner. S. 1–11 [uwagi wykonawcze autora].

[Na podstawie wstępu można ustalić, iż rękopis został złożony w wydawnictwie po 23 XI 1853 r.].

Pierwodruk: Leipzig, [1854], Fr. Kistner (2004), s. 11 + 7. [10. III. 1854, zob.: Börsenblatt..., 1854, s. 560; Hofmeister, 1860, t. 5, s. 66; Tottmann/Altmann, s. 110].

Dedykacja: Car Mikołaj I [1796–1855, car Rosji od 1825].

Opis pierwodruku: Le Carnaval Russe / Improvisations / et / variations humoristiques / sur l'air National Russe populaire: / „Po ulicy mostovoj” / pour le violon avec accompagnement de Piano / Composées et très respectement dédiés à / Sa

Majesté Nicolas 1er / Empereur de toutes Les Russies / par / Henri Wieniawski op. 11. [Późniejsze wydania już po śmierci Wieniawskiego, mają ten sam numer płyty, ale jako miejsce wydania dodany jest New York, jako współwydawca figuruje G. Schirmer]. [RM, MN].

Kolejne wydania:

1. Le Carnaval Russe. Improvisations et variations humoristiques sur l'air National Russe populaire „Po ulici mostovoj”. Op. 11. London: Augener, 1899. [BL]. [Tottmann/Altmann, s. 110].
2. Le Carnaval russe, variations et improvisations humoristiques pour violon avec acc-t de piano op. 11. Nouv. éd. par M. Dello et Schultze-Biesantz. Braunschweig, Litolf (2458), 1900, s. 12 + [głos skrzypcowy].
3. Le Carnaval russe op. 11. Pour violon et piano. Leipzig: Kistner (U.E. 2633), [c. 1910], s. 11 + 7. [Współwydawca Universal Edition].
4. Le Carnaval russe pour Violon avec Piano revid. von Richard Hofmann. Leipzig: Breitkopf & Härtel, [1910], s. 11 + 6. [Hofmeister, t. 14, s. 886; Tottmann/Altmann, s. 110].
5. Le Carnaval Russe. Improvisations et variations humoristiques sur l'air National Russe populaire „Po ulici mostovoj”. Op. 11. Wien: Universal Edition, 1910. [Tottmann/Altmann, s. 110].
6. Le Carnaval russe. Op. 11. Neu rev. ausg. von Fr. Hermann. Klavierbegleitung zur Violinausgabe. Mainz: B. Schott (29158), 1911, s. 13. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
7. Le Carnaval russe, variations et improvisations humoristiques pour violon avec acc-t de piano op. 11. Revu par Albert Bachmann. Paris: L. Bonnefond (318), [1911], s. 11. Oeuvres complètes de Henri Wieniawski pour violon avec acc-t de piano.
8. Le Carnaval russe pour Violon avec Piano. Neuausgabe von M. Dello und Schultze-Biesantz. Braunschweig: Litolf, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
9. Le Carnaval russe. Neuausgabe von Henri Petri. Leipzig: Steingräber, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
10. Le Carnaval Russe. Op. 11. Revision par Alberto Bachmann. Paris: Heugel, [po 1914]. Édition Française de Musique Classique 146. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
11. Le Carnaval Russe. Improvisations et variations humoristiques sur l'air National Russe populaire „Po ulice mostovoj”. Op. 11. Arrangée (pour violon et piano) par S. Duschkin. Mainz: Schott, 1925. Compositions et Transcriptions No. 11. [Tottmann/Altmann, s. 110].
12. Il carnevale Russo. Per violino con accompagnamento di pianoforte op. 11. [riduzione di] M. Anzoletti. Milano: G. Ricordi e C., [1926], s. 10 + 6.
13. Op. 11. Ruskij karnaval. Dlja skriпки s fortepianom. Moskva: Muz. Giz., (9509), 1929, s. 13 + 7.
14. Le Carnaval Russe. [W:] O. Ševčík, Schule des Violin Vortrages auf melodischer Grundlage. Brünn, 1931. [Tottmann/Altmann, s. 27, 110].
15. Le Carnaval russe op. 11 for violin and piano. Miami Lakes [b.d.] Master Music Publications s. 11 + 7. Master String Series.

Nr 12. Opus: 12

Tytuł: Deux Mazurkas de salon.

Obsada: skrzypce, fortepian.

1. „La Champêtre” [tonacja D-dur, 122 takty],

2. „Chanson Polonaise” [g-moll, 133 takty].

Miejsce i czas powstania: 1853.

Rękopis: zaginiony.

Pierwodruk: Leipzig, [1854], F. Kistner (2026), s. 8 + 7, [8 V 1854 zob.: Börsenblatt..., s. 971; Hofmeister, 1860, t. 5, s. 66].

Dedykacja: Grande Duchesse Hélène de Russie. [Żona cara Mikołaja I].

Opis pierwodruku: Deux / Mazourkas de Salon / No. 1 Sielanka la champêtre. No 2. Chanson polonaise. / Pour / Violon / avec Accompagnement de Piano / composées et dédiés / à son Altesse Impériale / Madame La Grande Duchesse / Hélène de Russie / par / Henri Wieniawski. / op. 12. Pr M. 2.- / Propriété de l'Editeur / Enregistré aux Archives de l'Union. / Leipzig, chez Fr. Kistner / 2026.

Kolejne wydania:

1. Deux Mazourkas de Salon op. 12 pour Violon avec accopagnement de Piano. London: Augener & Co (7494), 1886, s. 10 + 7. [BL, MI].

2. Deux Mazurkas: No 1. Sielanka, No 2 Chanson polonaise. Op. 12. Moskva: A. Gutheil (6845), [c. 1890], s. 9 + 4. Edition Gutheil. Compositions pour le Violon avec accompagnement de piano. III Suite. [nr 95–153] Nr. 120.
3. Mazurka. Chanson polonaise. Op. 12 nr 2. [Na skrzypce z fortepianem]. Moskva, 1897, w: Rodina [magazyn ilustrowany] nr 6.
4. Deux Mazourkas de Salon Op. 12 No. 1 & 2. Rev. von Fr. Hermann. Mainz: B. Schott's Sohne (2778), 1900.
5. Deux Mazurkas de Salon Op. 12. Neu revidiert zum Konzertvortrag von A. Wilhelmj. Mainz: Edit. Schott (229159), [1909]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
6. Deux Mazurkas de Salon (Sielanka la Champêtre et Chanson polonaise) pour Violon avec Piano revu par Henri Marteau. Leipzig, [c. 1911], Ed. Peters (9492), s. 9. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
7. Chanson polonaise (Mazurka) op. 12 no. 2 for violin with pianoforte accompaniment. Rev. by R. Corbet. London: J. Williams (15655), 1912, s. 5 + 1.
8. Deux Mazurkas de Salon (Sielanka la Champêtre et Chanson polonaise) pour Violon avec Piano revu par Richard Hofmann. Leipzig: Breitkopf & Härtel, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
9. Deux Mazurkas de Salon (Sielanka la Champêtre et Chanson polonaise) pour Violon avec Piano revu par Henri Petri. Leipzig: Steingräber, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
10. Deux Mazurkas de Salon (Sielanka la Champêtre et Chanson polonaise) pour Violon avec Piano. Rev. von Fritz Schnitt. Berlin: Kunz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
11. Deux Mazurkas de Salon Op. 12 genau mit Fingersätzen und Stricharten versehen v. Hans Sitt. Leipzig, Eulenburg, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
12. 2 Mazurka No. 1. Sielanka. La Champêtre. No. 2. Chanson polonaise. Paris, [po 1914], Heugel, (E.F. 151), s. 4 + 3. Édition Française de Musique Classique 153. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
13. Deux mazurkas de salon (Sielanka. Chanson polonaise) pour violon et piano. Edition revue par le prof. F. De Guarnieri. Milano, 1921, G. Ricordi e C., s. 13.
14. Dve mazurki. Derevnja (Sielanka). Polskaja pesnja (Chanson polonaise). Op. 12 dlja skripek s fortepianom. Moskva, 1924, Muzsektor, (6845-6 7121), s. 5 + 3. Nakł. 500 egzemplarzy. [Z płyty A. Gutheila].
15. Dve mazurki. Derevnja (Sielanka). Polskaja pesnja (Chanson polonaise). Op. 12 dlja skripek s fortepianom. Moskva, 1926, Muzsektor, (6845-6 7121), s. 9 + 4. Nakł. 500 egzemplarzy. [Z płyty A. Gutheila].
16. Chanson polonaise op. 12 no. 2. Ed. by E. Dupont. London, [c. 1928], Frederick Harris Co. (1801), s. 5 + 1. Favourite pieces for violin & piano. Third grade Favourite pieces.
17. Deux Mazourkas de Salon op. 12 nr 1, 2. Neue Ausgabe von Henri Marteau. Leipzig: C. F. Peters (9492–3291), [c. 1930].

18. Polskaja piesnja dlja skripek s fortepianom Op. 12 nr 2. Moskva: GMI, (6846 2286), 1933, s. 4 + 2. [Z płyty A. Gutheila].
19. Pazdirek: Leopas, Universal Edition Hatzfeld, Laudy, Lucas, Fischer, Schirmer.

Wydania polskie:

1. Chanson polonaise pour violin et piano. Henri Wieniawski. Transcription par G. Adlfsen op. 73 nr 16. Warszawa: Hoesick, 1898. Kłosa – Najpopularniejsze śpiewy ułożone na skrzypce lub wiolonczelę.
2. Chanson polonaise. Op. 12 nr 2. Varsovie: Gebethner i Wolff (G. 1940 W.), [c. 1900], s. 5. Les Perles du Violiniste. Dégré 12. [BUAM].
3. Pieśń o Polsce. Na skrzypce z fortepianem. Op. 12 nr 2. Opracowanie Z. Jahnke. Poznań: K. T. Barwicki (491), 1949, s. 7 + 3. Z Wydawnictwa im. K. T. Barwickiego w Poznaniu nr 491.
4. Sielanka. Pieśń polska na skrzypce i fortepian. Opracowała Irena Dubiska. Warszawa: Czytelnik (248), 1952, s. 10 + 5. Muzyczna Biblioteka Estradowa.
5. Dwa mazurki. Opracowała wykonawczo Irena Dubiska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (6896), 1970. Miniatury skrzypcowe 90. [Kolejne wyd.: 1972, 1996].
6. Sielanka D-dur op. 12 nr 1; Pieśń polska g-moll op. 12 nr 2. W: Z tańców polskich na skrzypce, fortepian. Ed.: Irena Dubiska, Zdzisław Jahnke, Eugenia Umńska. Kraków: Polskie Wydawnictwa Muzyczne (PWM 8742), 1998, s. 27 + 12. Musica Viva. Muzyka na Instrumenty Solowe z Towarzyszeniem.

Aranżacje:

1. 2 Mazurkas de Salon. Sielanka la champêtre, chanson polonaise. Pour Violon avec Piano. Op. 12. Arr. pour Piano seul. Leipzig, 1855, Kistner (2106), s. 9. [zob.: Börsenblatt..., 1855, s. 990, 1031, Hofmeister..., t. 5, s. 228]. [BUAM].
2. 1re Mazurka op. 12 nr 1. Transcrite pour le piano seul par Josef Wieniawski. Moskva: P. Jurgenson (588), 1880. [Kolejny nakład w 1885].
3. Chanson polonaise. Arranged by D. Pecorini. London: Metzler (M. 591), [przed 1897], s. 7 + 1. Metzler's trio series for pianoforte, violin and violoncello. [TCD].
4. Deux Mazurkas de Salon (Sielanka la Champêtre et Chanson polonaise) op. 12. Ausgabe für Violine mit kleine (6- bis 17 stimm.) Orchestre. (No. 1 Odeon No. 951, No 2. Odeon No. 952). Leipzig: Cranz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
5. Deux Mazurkas de Salon (Sielanka la Champêtre et Chanson polonaise) op. 12. Ausgabe für Violine mit Salonorchestre. Leipzig: Cranz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].

Zbiory:

1. Sielanka. Mazurka op. 12. Chanson polonaise. Mazurka op. 12 No 2. Legende op. 17. New York: G. Schirmer, 1896. [PMC].

2. 6 Mazurkas: Op. 3, Op. 12 no 1, 2, Op. 19 no 1, 2 & Kujawiak: Violon & Piano. Nouvelle Edition par M. Dello, K. Schultze-Biesantz. Braunschweig: H. Litolf [2459], [c. 1910], s. 20 + 15. Collection Litolf. Compositions pour Violon et Piano de Henri Wieniawski. [BUAM].

Uwagi: W zbiorach BL znajduje się zdekompletowane wydanie Chanson polonaise w opracowaniu Fr. Hermanna z r. 1887. Wydane w serii: Morceaux Favoris pour Violon & Piano No. 66 i w opracowaniu G. Gariboldiego na flet z tego samego roku Morceaux Favoris pour Flûte & Piano No. 58.

Nr 13. Opus: 13

Tytuł: Fantaisie pastorale.

Sprawa op. 13 pozostaje nierozstrzygnięta. Informacje o utworze pochodzą z książki A. Desfossez: *Henri Wieniawski*, Le Haye 1856, s. 26. W wykazie kompozycji Wieniawskiego umieścił informacje o Fantaisie pastorale op. 13. Do tej pory nie odnaleziono ani rękopisu ani pierwodruku kompozycji. Na początku XX wieku wydawnictwo L. Bonnefond rozpoczęło publikację Oeuvres Complètes de Henri Wieniawski, w opracowaniu A. Bachmanna. Jako op. 13 wydał Kujawiaka a-moll, który jeszcze za życia kompozytora ukazywał się jako nieopusowany. Zob. nr 25.

Nr 14. Opus: 14

Tytuł: Premier Grand Concerto [fis-moll].

Obsada: skrzypce, orkiestra; skrzypce, fortepian.

cz. I

Allegro moderato

t. 73-74
Maestoso

Vno solo
ff
solo *risoluto*

Vni I
solo *risoluto*

Vni II
solo

Vle
solo

Vc.
solo

Cb.
solo

cz. II Larghetto

Larghetto

I
Vln I
p

II
Vln II
p

I
Cor. in F
p

II
Cor. in F
p

Vle div.
p

Vc. div.
p

t. 19 *p sostenuto*

Ob. I
p sostenuto

Cl. in A
p sostenuto

Vno solo
p sostenuto

Vni II
p sostenuto

Vle
p sostenuto

Vc.
p sostenuto

Cb.
p sostenuto

cz. III Allegro giocoso

Allegro giocoso

I
Cor. in F
f

II
Cor. in F
f

I
Tr. in B
f

II
Tr. in B
f

t. 9 *meno*

Fl. I
Fl. II
Ob. I
Ob. II
Cl. in A I
Cl. in A II
Fg. I
Fg. II
Cor. in F I
Cor. in F II
Tr in B I
Tr in B II
Trbn. I
Trbn. II
Trbn. III
Tnp.
Vno solo
I
II
Vle.
Vc.
Cb.

Miejsce i czas powstania: 1853.

Rękopis: rękopis kompozytorski – zaginiony. Rękopiśmienna kopia z epoki znajduje się w Moskwie w Bibliotece Wszeczwiązkowego Radiokomitetu.

Pierwodruk: Leipzig, 1855, Friedrich Hofmeister, (4944) – partytura i głosy orkiestrowe ukazały się w maju [zob.: Börsenblatt... 1855, s. 990], (4945), s. 25 + 15 – wyciąg fortepianowy ukazał się w lutym [zob.: Börsenblatt..., 1855, s. 424, Hofmeister, 1860, t. 5, s. 17, 66]. [FI, MN].

Dedykacja: Fryderyk Wilhelm IV, [1795–1861, od 1840 król Prus].

Opis pierwodruku: Premier / Grand Concerto / pour le / Violon / avec Accompagnement d'Orchestre ou de Piano / composé et respectueusement dédié / à sa Majesté / Frédéric Guillaume IV / Roi de Prusse etc. etc. / par / Henri Wieniawski. / Oeuvre 14 Propriété de l'éditeur, Pr. Mit orchestre Thlr Ng, / mit Piano 1 thlr 25 Ngr / Leipzig, Frédéric Hofmeister. [Skrzypce, fortepian].

Kolejne wydania:

1. I-er grand concerto (fis moll). Op. 14. Pour Violon avec Piano. Nouvelle édition revues et doigtée par Joan Manén. Leipzig: F. Hofmeister (4945), 1907, s. 15. [Hofmeister, t. 13, s. 869].
2. Concerto No.1. Violon & Piano. Op. 14. Neuausg. von M. Dello, Schultze-Biesantz C. Braunschweig: H. Litolff (2462), [c. 1910], s. 31. Compositions pour violon et piano. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
3. 1-er concerto pour violon avec accompagnement de piano op. 14. revu par Alberto Bachmann. Paris: L. Bonnefond, [c. 1910], s. 31. Oeuvres complètes de Henri Wieniawski pour violon avec accompagnement de piano.
4. Premier grand concerto op. 14. Violine und Piano. Revu par Emile Sauret. Mainz: Schott (29160), 1910, s. 25 + 13. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
5. 1er Concerto. Pour violon et piano. Révision par Alberto Bachmann. Paris: [po 1914], Heugel. Édition Française de Musique Classique 147. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwołucie edycji].
6. 1er Concerto en fa diese mineur pour violon et piano. Rev. par Lucien Niverd. Paris: Gallet (F.G 7814), [po 1914], s. 25 + [głos skrzypiec].
7. Concerto No. 1. Klavierauszug und Stimme rev. Richard Hofmann. Wien: Universal Edition (U. E. 2858, V. A. 3542), 1915. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
8. Grand concerto pour violon et piano op. 14. Edition revue par F. De Guarnieri. Milano: G. Ricordi e C., 1921, s. 25 + [głos skrzypcowy].
9. Pervyj skripičnýj koncert fis-moll. Klavir. Moskva: MuzGiz (15100), 1937, s. 29 + 13. Nakład 1000 egzemplarzy.

Wydania polskie:

1. I Koncert skrzypcowy fis-moll op. 14. Na skrzypce z fortepianem. Opracowanie Irena Dubiska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (907), 1952, s. 27 + 13.
2. I Koncert skrzypcowy fis-moll op. 14. Partytura. Opracowanie Edward Bury. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (3101), [1960], s. 181.
3. I Koncert skrzypcowy fis-moll op. 14. Partytura. Opracowanie Edward Bury. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-4624), 1962, s. 181. Wieniawski Henryk. Dzieła t. 1.
4. I Koncert skrzypcowy fis-moll op. 14. Na skrzypce z fortepianem. Opracowanie Irena Dubiska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-6047), 1966, s. 27 + 13.
5. I Koncert skrzypcowy fis-moll op. 14. Wyciąg fortepianowy. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-9718), 1995, s. 27 + 15.

Nr 15. Opus: 15

Tytuł: Thème original varié.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[Tonacja a-moll, liczba taktów 292 takty]

Maestoso
ff

Maestoso

Var. I

t. 72
p sul due corde

p

Var. II

Poco più lento
marcato bene il canto
pizz. m.g.
t. 105
f
scherzando

Var. III

t. 133 *Risoluto*

Risoluto

Miejsce i czas powstania: 1854.

Rękopis: zaginął.

Pierwodruk: Leipzig: Breitkopf & Härtel, 1855, s. 19 + 6. [X 1855; zob.: Börsenblatt..., 1855, s. 1935, 1966 X; Hofmeister, t. 5, s. 66]. [MN].

Dedykacja: Raymond Dreyschock [1824–1869, niemiecki skrzypek, pedagog].

Opis pierwodruku:

Opis pierwodruku na podstawie egzemplarza z Bayerische Staatsbibliothek Monachium [pochodzi ze spuścizny Henri Marteau]:

Thème original varié / pour le Violon / avec accompagnement d'Orchestre ou de Piano / composé et dédié / à son Ami Raymond Dreyschock / Maître de Concert à Leipzig / par / Henri Wieniawski / op. 15 / Propriété des Editeurs. / Leipzig, chez Breitkopf & Härtel. / Pr. av. Orch.... Mk./ „Piano „ 3.50. / Enregistré aux Archives de l'Union. / Ent.d. Sta. Hall./9168.

Kolejne wydania:

1. Thème original varié, pour le violon avec accompagnement d'orchestre ou de piano. Composé et dédié à son ami Raymond Dreyschock. Leipzig: Breitkopf & Härtel (9168), [c. 1895], s. 19. [BL].
2. Thème original varié, op. 15 pour le violon avec accompagnement de piano-forte. Ed. by Leopold Lichtenberg. New York: Schirmer (15617), 1901, s. 16. Schirmer's library of musical classics 612.
3. Originalthema mit Variationen op. 15. für Violine und Klavier. Rev. von Richard Hofmann. Leipzig: Breitkopf & Härtel (3183), [1909–1913], s. 19 + 6. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
4. Original-Thema mit Variationen für Violine und Klavier genau mit Fingersätzen und Stricharten versehen von Hans Sitt. Leipzig: Eulenburg, [1909–1913], [Hofmeister, t. 14, s. 886].
5. Thème original varié. Op. 15. Brno, [po 1915], O. Pazdirek, (O.P.518). Schule des Violinvortrages auf melodischer Grundlage.
6. Thème original varié. Op. 15. Wien, Leipzig: Universal Edition U.E. 3183), (c. 1920).

Wydania polskie:

1. Wariacje na temat własny op. 15. Opracowała Irena Dubiska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-8739), 1986, s. 22 + 11. Miniatury skrzypcowe – 113.

Nr 16 Opus: 16

Tytuł: Scherzo – Tarantelle.

Obsada: skrzypce, fortepian; skrzypce, orkiestra.

[Tonacja g-moll, 418 taktów]

Presto

Fl.

Ob.

Cl. in G

Fg.

Cr. in F

Timp. in D

Timp. in G, D

S. vno

Vn. I

Vn. II

Vi.

Vc.

Cb.

Miejsce i czas powstania: 1855.

Rękopis: w zbiorach Biblioteki – Archiwum TMiHW znajduje się kserokopia rękopisu partytury. Brak strony tytułowej. Papier nutowy o 14 pięcioliniach, górna pięciolinia na k. 1 z tytułem, na pozostałych pusta. [k. 1] M. 314 [sygnatura, dop. później] / Scherzo – Tarantelle Hri.Wieniawski op. 16 . / Presto. [skład orkiestry wg zapisu w partyturze: Flauti, Oboi, Clarinetto in C, Fagotti, Corni in F., Trombi in D., Timpani G. D., Violino Solo, Violino 1°, Violino 2er, Viola, Violoncello, C. Bassi] [Kopia liczy 29 kart nienumerowanych. Wg numeracji naniesionej na rękopisie przypuszczalnie przez Wieniawskiego ostatnia karta nosi numer 9. Trudno określić na podstawie kopii wielkość rękopisu. Był oprawiony, format podłużny. Na ostatniej stronie podpis Hri Wieniawski.

Pierwodruk: Leipzig: Kistner (2180), 1856, s. 12 + 7. [Marzec; zob. Börsenblatt..., 1856, s. 539, 848; Hofmeister, 1860, t. 5, s. 66].

Dedykacja: Lambert Massart [1811–1892, belgijski skrzypek, profesor Konserwatorium Paryskiego. W jego klasie studiował Henryk Wieniawski].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z Biblioteki WTM.

Scherzo-tarantelle / pour / Violon / avec accompagnement de Piano / composée et dédiée / A Mr. Lambert Massart / Professeur de Violon au Conservatoire Impérial de Paris, / Chevalier de l'ordre de Léopold etc. etc/ par / Henri Wieniawski. / Op. 16. Pr. 25 Ngr. / Propriété de l'Editeur. / Enregistré aux Archives de l'Union. / Leipzig: Fr. Kistner (2180), 1856. [Spóz..., s. 275–276]. [Skrzypce, fortepian]. [MI].

Kolejne wydania:

1. Scherzo – Tarantelle. Op. 16. Revue par F. Hermann. [Violin and piano]. London: Augener & Co. (11496), [1899], s. 12 + [głos skrzypcowy]. [BL].
2. Scherzo – Tarantelle for Violin with accompaniment of Piano. Edited and Fingered by Leopold Lichtenberg. Op. 16. New York: G. Schirmer (15080), 1900, s. 12. Schirmer's Library of Musical Classics. Vol. 613. Master Pieces for the Violin. Vol. VIII. [UCL, MN].
3. Scherzo – Tarantelle Op. 16. Violine und Piano. Revu par A. Wilhelmj. Mainz: B. Schott' Sohne (29161), 1909, s. 15 + 9. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
4. Scherzo – Tarantelle. Nouvelle édition par M. Dello et [C.] Schultze-Biesantz. Braunschweig: H. Litolf (2460), [c. 1911], s. 11 + 7. Composition pour violon et piano de Henri Wieniawski. [BUAM]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
5. Scherzo – Tarantelle für Violine mit Pianoforte. Rev. von Richard Hofmann. Leipzig: Breitkopf & Härtel, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
6. Scherzo – Tarantelle für Violine und Pianoforte. Rev. von Henri Marteau. Leipzig: Ed. Peters (9493), [1911], s. 12 + 1. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
7. Scherzo – Tarantelle für Violine und Pianoforte. Rev. von Henri Petri. Leipzig: Steingräber, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
8. Scherzo – Tarantelle für Violine und Pianoforte. Rev. von Hans Sitt. Leipzig: [1909–1913], Eulenburg. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
9. Scherzo – Tarantelle pour violon et piano. Paris: Heugel (E. F. 151), [po 1914], s. 4 + 3. Édition Française de Musique Classique 158. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
10. Scherzo Tarantelle for violin and piano. Op. 16. Ed. by T. Spiering. New York: C. Fischer, 1917.
11. Scherzo-tarantella pour violon et piano op. 16. Ed. riveduta da F. De Guarneri. Milano: G. Ricordi (ER 220), [c. 1921], s. 10 + 7.
12. Skerco Tarantella dlja skripki i fortepiano. Op. 16. Moskva: Muzmorg (2046), [c. 1930], s. 12 + 7.
13. Skerco Tarantella dlja skripki i fortepiano. Op. 16. Moskva: GMI (16837), 1940, s. 12 + 7.

Wydania polskie:

1. Scherzo – Tarantelle. (op. 16). Na skrzypce z fortepianem. Opracowanie Zdzisław Jahnke. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-470), 1950, s. 19 + 7. [wyd. II z 1961 z nr płyty 4300].
2. Scherzo – tarantelle. Na skrzypce, fortepian. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-4843), 1991, s. 18 + 7. Miniatury skrzypcowe – 51.

Aranżacje:

1. Scherzo-tarantelle pour violon avec piano. Op. 16. Accompagnement transcrit pour orchestre par Paul Gilson. Partition. Leipzig: Kistner, [1902], s. 45. [Paz-direk..., s. 650, Hofmeister, 1905, t. 12, s. 58].

Nr 17. Opus: 17

Tytuł: Légende.

Obsada: skrzypce, fortepian; skrzypce, orkiestra.

[g-moll, 191 taktów].

Andante

Fag.
p

simplice
t. 8
p

Miejsce i czas powstania: Londyn, 1859.

Rękopis: Bibliothèque Nationale de France – Paryż.

Pierwodruk:

1. Leipzig, 1861, Kistner (2538), s. 11 + 3; [Lipiec; zob. Börsenblatt..., 1861 s. 1628, 1689]. Partytura – 1864.
2. Paris, 1863, E. Girod (E.G. 4660), s. 11 + 2. [Deveriés..., s. 193].

Dedykacja: Isabella Hampton [żona kompozytora].

Opis pierwodruku:

1. Légende / pour le / Violon / avec Accompagnement d'Orchestre / ou de Piano / composée et dédiée / a /se Femme / née Isabella Hampton / par / Henri Wieniawski. / Op. 17. Pr. avec Piano 20 Ngr. Pr. de la Partition d'Orchestre 1 Thlr 10 Ngr. / Propriété des Editeurs. / Enregistré aux Archives de l'Union. / Leipzig Fr. Kistner. / Paris, E. Girod. / 2558 / 2809 / s. 11. [Partytura – Hofmeister, t. 6, s. 20, skrzypce + fortepian s. 7 + 5; głosy orkiestrowe. Hofmeister, t. 8, s. 636]; [BO – Partytura wersji orkiestrowej].
2. à sa Femme / née Isabella Hampton / Légende / pour le Violon / avec / acct de piano / par / Henri Wieniawski / Op. 17 Pr. 8r / À Paris. E. Girod Editeur / 16 Boulevard Montmartre, 16 / Leipzig, Fr. Kistner Propre des Editeurs.

Kolejne wydania:

1. Légende pour le violon avec piano. Op. 17. Leipzig: Kistner (K.E. 9), [c. 1880], s. 11 + głos skrzypcowy. [BL, BRG, COB].
2. Edition Gutheil / Légende / pour le / Violon / avec Accompagnement d'Orchestre / ou de Piano / composée et dédiée / a / sa Femme / Née Isabella Hampton / par / Henri Wieniawski. Op. 17 Prix 70 c. / Moscou chez A. Gutheil / Fournisseur de la cour Impériale et des Theatres Impériaux, / au Pont des Marechaux, maison Junker. / St.-Petersburg, chez A. Johansen, Perspective de Nevsky N° 44. / Kieff, chez L. Idzikowski. / Imper N. Tscherpischeff ci-devaht Kondratieff Sretenka, Daeff, pereoulouk N° 18 / [stempel owalny wydawnictwa AG]. K.1721.Г. S.11 [W warstwie nutowej jest to kopia druku Kistnera z dokładnym powtórzeniem wejść głosów orkiestrowych, ale z nowej płyty]. [W partii fortepianu zaznaczone są wejścia poszczególnych instrumentów orkiestry. Dołączona transkrypcja na wiolonczelę].

3. Légende. Op. 17. Violon avec piano. Sankt Petersburg: J. Sokolov (Я5С), [c. 1880], s. 9 + 3.
4. Légende pour Violon avec accompagnement de Piano. Op. 17. London: Augener & Co. (7495), [1883], s. 9 + 3. [BL].
5. Légende. Op. 17. [Violin and piano]. London: Boosey & Co. Boosey's Violin Miscellany, [1888], No. 44. [BL].
6. Légende pour le Violon avec accompagnement d'Orchestre ou de Piano composée et dédiée à sa femme née Isabella Hampton par... Milano: Carisch & Janichen (2538), 1894, s. 11 + 3. [MI].
7. Legende. Op. 17. New Edition Revised by G. Saenger. New York: C. Fischer, 1896, Superior Ed. 3271. [UCI].
8. Legende for Violin and piano. Op. 17. Edited and Fingered by H. Schradieck. New York: G. Schirmer, 1896. [PMC].
9. Légende pour violon avec accompagnement de piano op. 17. London: Augener (6242), 1899, s. 9 + 3. [Tottmann/Altmann, s. 160]. [AB, FI].
10. Légende pour le Violon avec Piano. Moskva: P. Jurgenson (22169), [c. 1900]. Collection de pieces pour violon avec piano.
11. Légende. Nouvelle édition par Edouard Nadaud. Op. 17. Paris: Costallat & Cie (2001), 1900. Henri Wieniawski. Oeuvres choisies pour violon et piano. [Kolejne wyd.: 1915, Tottmann/Altmann, s. 160].
12. Légende pour violon avec orchestre ou piano op. 17. Leipzig, New York: Kistner Schirmer (2809), [c. 1900], s. 29.
13. Légende für Violine und Piano op. 17. Revu par August Wilhelmj, Henri Marteau. Mainz: Schott (2865), 1909, s. 11 + głos skrzypcowy.
14. Légende pour violon avec orchestre ou piano op. 17. Leipzig, New York: Kistner Schirmer (2538, 2809, 4226), [c. 1910]. [Głosy orkiestrowe. Nr 2538 – głos skrzypiec solo z pierwodruku, nr 4226 – głosy orkiestrowe].
15. Légende op. 17. Moskva: P. Jurgenson (36581), [c. 1910].
16. Légende für Violine und Piano. Leipzig: Carl Rühle's Verlag (C.7596), [c. 1911], s. 7 + 2. Musikalische Universal-Bibliothek (2911). [BUAM]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
17. Légende op. 17. Neuausgabe Richard Hofmann. Leipzig: Kistner (K.E.9-10821), [1909–1913]. Augewählte stücke für Violine und Klavier von Henri Wieniawski.
18. Légende für Violine mit Pianoforte. Hamburg: Benjamin, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
19. Légende für Violine mit Pianoforte. Ausg. von Josef Bloch. Budapest: Rozsnyai, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
20. Légende für Violine mit Pianoforte. Rev. M. Dello und Schultze-Biesantz. Braunschweig: Litolf, [1911]. [Hofmeister, t. 14, s. 886; Tottmann/Altmann, s. 160].
21. Légende für Violine mit Pianoforte. Rev. Richard Hofmann. Leipzig: Breitkopf & Härtel, [1911]. [Hofmeister, t. 14, s. 886; Tottmann/Altmann, s. 160].
22. Légende für Violine mit Pianoforte. Ausg. Henri Marteau. Leipzig: Ed. Peters 3293, [1911], s. 11. [Hofmeister, t. 14, s. 886; Tottmann/Altmann, s. 160].

23. Légende für Violine mit Pianoforte. Die Violin-Stimme revidiert und bezeichnet von Ludvig Pagels. Heilbronn: Schmidt, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
24. Légende für Violine mit Pianoforte. Ausg. von Henri Petri. Leipzig: Steingräber (1750), [1909–1913], s. 7. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
25. Légende für Violine mit Pianoforte. Rev. von Fritz Schnitt. Berlin, [1909–1913], Kunz. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
26. Légende für Violine mit Pianoforte. Genau mit Fingersätzen und Sticharten versehen von Hans Sitt. Leipzig: Eulenburg, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
27. Légende. Op. 17. Violino e piano rev. Karl Novotny. Wien, New York: Universal Edition (U.E. 2636), 1910, s. 11 + 3.
28. Légende op. 17. Violon seul. Révision et annotations de Maurice Beurée. Paris: Philippo (P. 1065), [c. 1910], s. nlb. 2.
29. Légende. Op. 17. Rev. E. Meyer. Berlin: Europa (Ed. 1037 Er.), 1913, s. 7. [BUAM].
30. Légende pour violon avec piano. Op. 17. Violinstimme und Klavierbegleitung rev. von August Wilhelmj. Mainz: Schott's Sohne (05037), [1914]. [Hofmeister, t. 15, s. 531; kolejne wyd.: 1917 Tottmann/Altmann, s. 160].
31. Légende für Violine mit Pianoforte. Ausg. von Emil Kross. Köln: Tonger, [1914]. [Hofmeister, t. 15, s. 531; Tottmann/Altmann, s. 160].
32. Légende op. 17. Paris: Heugel (E. F. 151), [po 1914], s. 4 + 3. Édition Française de Musique Classique 152. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
33. Légende für Violine mit Pianoforte. Ausgewählte Violin-Stimme bezeichnet von Issay Barmas. Leipzig: Hansen, [1915]. [Hofmeister, t. 15, s. 531; Tottmann/Altmann, s. 160].
34. Légende für Violine mit Pianoforte. Ausgewählte Violin-Stimme bezeichnet von R. Jägerich. Berlin, [1914–1918]. [Hofmeister, t. 15, s. 531].
35. Légende. Op. 17 for violin with pianoforte. Rev. by R. Corbet. London: J. Williams (15671), 1917, s. 9 + 1.
36. Légende op. 17. [Na skrzypce, fortepian]. Praga: K. J. Barvitius (K.J.B. 435), 1917.
37. Légende op. 17. [Na skrzypce, fortepian]. [Opracowanie] R. Jägerich. Leipzig: Birnbach, 1917. [Tottmann/Altmann, s. 160].
38. Légende für Violine und Klavier. Op. 17. Halle: Arnolds Verlag (942), 1920.
39. Leggenda per violino e pianoforte op. 17. Edizione riveduta dal prof. F. de Guarneri. Milan: Ricordi (ER222), 1920, s. 11. [Tottmann/Altmann, s. 160].
40. Légende op. 17 rev. Karl Novotny. Leipzig: A. Goll, 1923.
41. Légende op. 17. [Na skrzypce, fortepian]. [Opracowanie] Ad. Busch. Leipzig: Breitkopf & Härtel, 1925. [Tottmann/Altmann, s. 160].
42. Légende pour violon avec accompagnement de piano. Op. 17. Nouvelle éd. Henri Marteau. Leipzig: Peters (9494–3293), 1928, s. 11 + 3. Drei Vortragestücke. [Kolejne wyd. 1933].
43. Pazdirek: Johansen, Lyre, Ashdown, Augener, Hatzfeld, Laudy, Ditson, Fischer, Schirmer, Willig, Fromont.

Wydania polskie:

1. Légende op. 17 pour violon avec accompagnement de piano. Varsovie: Gebethner & Wolff (1952), 1897. Les Perles du Violiniste.
2. Légende pour violon avec piano. [Opracowanie] Casimir Piatyhorowicz. Kijów: L. Idzikowski (1535 1536), [b.d.], s. 9 + 3. Recueil de compositions célèbres pour violon avec accompagnement de Piano. [To samo w serii: Répertoire du Violiniste].
3. Légende op. 17. Warszawa: Gebethner & Wolff (G.1952W), 1925.
4. Legenda na skrzypce z fortepianem op. 17. Opracowanie Zdzisław Jahnke. Poznań: K. T. Barwicki (363), 1948, s. 11 + 3. Z Wydawnictw im. K. T. Barwickiego w Poznaniu nr 363.
5. Legenda na skrzypce, fortepian op. 17. Przejrzał i znakami wykonawczymi opatrzył Zdzisław Jahnke. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-2401), 1956, s. 12 + 3. Miniatury skrzypcowe 87. [Kolejne wyd. 1968, 1972, 1980, 1992, 1995].
6. Légende pour violon avec accompagnement de piano op. 17. Przygotowali Zofia Chechlińska – wydanie źródłowo-krytyczne, Piotr Janowski – konsultacja wykonawcza partii skrzypiec. Poznań: Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM – 10 500), 2006, s. XIV, 28, nlb. 2 + 4, il. Dzieła Wszystkie seria A, t. 5.
7. Légende pour violon avec accompagnement de orchestre op. 17. Przygotowali Zofia Chechlińska – wydanie źródłowo-krytyczne, Piotr Janowski – konsultacja wykonawcza partii skrzypiec. Poznań: Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM – 11 000), 2008, s. XVI, nlb. 2, 46, nlb. 2, il. Dzieła Wszystkie seria A, t. 5a.

Aranżacje:

1. Légende op. 17. Transcription pour piano seul par L. Schubert. Leipzig: F. Kistner (2896), 1865. Composition von Henri Wieniawski. [Hofmeister, t. 6, s. 272].
2. Légende, Op. 17. Arrangé pour Violoncelle avec Piano par A. Markewitsch. Leipzig: Kistner (2538), [1873], s. 11 + 3. [Hofmeister, t. 7, s. 540]. [BL].
3. Légende für Violine mit 2 Violine, Viola, Violoncello und Contrabasse (oder 2 Violoncelli) bearbeitung von Richard Hofmann. Quintettstimme. Leipzig: Kistner, [1885]. [Hofmeister, 1887, t. 9, s. 713]. [BL].
4. Légende pour piano seul. Op. 17. Moskva: P. Jurgenson (36581), 1890. Le concert au salon. Choix de pièces favorites.
5. Légende op. 17. Transcription pour piano seul par F. L. Schubert. Moskva: A. Gutheil (3817), 1900.
6. Légende pour violoncelle et piano. Arr. F. von Mulert. Kijów: L. Idzikowski (1535 1536), [b.d.], s. 9 + 2. Compositions pour violoncelle avec accompagnement de piano. [Głos wiolonczeli na rozkładzie okładki. Partytura w układzie na skrzypce, fortepian].

7. Légende op. 17. [Na wiolonczelę i fortepian]. Pietrograd: Magasin de Musique „La Lyre du Nord” (C.760 JI.), 1904, s. 9 + 3. Compositions pour violon et piano. Serie 1. N. 30.
8. Légende. Op. 17. [Na fortepian]. Varsovie: L. Idzikowski (L. 7140 I.), [c. 1910], s. 9. Choix des Compositions en vogue.
9. Légende pour violoncelle et piano. Op. 17. Revision par André Hekking. Paris: Heugel, [po 1914]. Édition Française de Musique Classique 183. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwołucie edycji].
10. Légende. Arr. für Violine mit kleine (6 bis 17 stimm.) Orchestre. (Odeon No. 949) Leipzig: Cranz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
11. Légende. Arr. für Violine mit Salonorchester. Leipzig: Cranz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
12. Légende für Pianoforte von H. Wagner. Leipzig: Carl Rühle, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
13. Légende. Arranged for the piano by H. E. Button. London: J.H. Larway, 1918. Masterpieces. Simplified transcriptions, No. 6. [BL].
14. Légende. Arr. für Violine mit Salonorchester. Pariser Bestzg. Hamburg: Benjamin, [przed 1920]. [Hofmeister, 1920, t. 15, s. 531].
15. Légende für Pianoforte. Berlin: Hymnophon, [c. 1920]. [Hofmeister, 1920, t. 15, s. 531].
16. Légende für Salonorchestre bearbeitung von B. Kutsch. Berlin: R. Rühle, [1919–1923]. [Hofmeister, t. 16, s. 507].
17. Légende für Salonorchestre bearbeitung von A. Gorter. London: Schott, [1924]. Schott & Co.’s Domesticum Salon Orchestra, No. 56. [BL]. [Hofmeister, t. 16, s. 507].
18. Légende für Violoncelle und Pianoforte bearbeitung von W. Deckert. Offenbach: André, [1919–1923]. [Hofmeister, t. 16, s. 507].
19. Legende... Op. 17. Arranged for Orchestra by A. Wood. London: W. Paxton & Co., 1939. [BL].
20. Legenda op.17 na orkiestrę. Opracowanie Tomasz Kiesewetter. Warszawa: Czytelnik (417), 1953, k. 60.
21. Legenda op. 17 na wiolonczelę i fortepian. Opracowanie Kazimierz Wiłkomirski. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne [PWM-3582], 1984. Miniatury Wiolonczelowe.
22. Pazdirek: [skrzypce i flet – German], [fortepian solo – Lundquist], [wiolonczela i orkiestra – Kistner].

Zbiory:

1. Sielanka. Mazurka op. 12. Chanson polonaise. Mazurka op. 12 No 2. Legende op. 17. New York: G. Schirmer, 1896. [PMC].
2. 3 Stücke für Violine mit Begleitung des Pianoforte. [Zaw.:] J. Raff – Morceaux op. 85 no. 3; H. Vieuxtemps – Rêverie op. 22 no. 3; H. Wieniawski – Légende op. 17. London: Ed. Peters (9643), [b. d.], s. 21 + 7.

Nr 18. Opus: 18

Tytuł: Études – caprices.

Obsada: na dwoje skrzypiec.

1. [g-moll, 118 taktów]

Moderato
Beaucoup d'égalité dans le son

2. [Es-dur, 73 takty]

Andante
con espressione

sotto voces

3. [D-dur, 54 takty]

Allegro moderato

f sfz sfz sfz sfz pizz.

4. [a-moll, 163 takty]

Tempo di saltarella, ma non troppo vivo

p du milieu de l'archet

5. [E-dur, 78 taktów]

Allegro scherzando

p con grazia
(Tout le prélude doit être exécuté du talon de l'archet.)

6. [D-dur, 73 takty]

Andante ma non troppo

Largement
p

7. [c-moll, 60 taktów]

Andante non troppo

p
du milieu de l'archet et du poignet

8. [F-dur, 68 taktów]

Allegro risoluto

f
f

Uwagi: – W opublikowanym w 2007 roku *Ein Musikalisches Stammbuch* Heinricha Panofki, znajduje się dedykacja H. Wieniawskiego obejmująca 4 pierwsze takty Kaprysu Es-dur. Różnią się one od powszechnie publikowanych.

Miejsce i czas powstania: 1862.

Rękopis: zaginął.

Pierwodruk: Leipzig, 1864, Kistner (2637), s. 21. [Hofmeister, t. 6, s. 25].

Dedykacja: Henri Vieuxtemps. [1820–1881, kompozytor, skrzypek belgijski].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z biblioteki Universität der Künste, Berlin.

Études – Caprices / pour le Violon / avec / accompagnement d'un second Violon / composées et dédiées / à son ami / Henri Vieuxtemps / en témoignage d'admiration / par / Henri Wieniawski. / op. 18. [poniżej] (en 2 livres.) Liv. I. Pr. 1 Thlr. [poniżej] Liv. II. Pr. 1 Thlr. / Propriété de l'Éditeur. / Enregistré aux Archives de l'Union. / Leipzig, Fr. Kistner / 2810. 2811. [Hofmeister, t. 6, s. 25]. [PV].

Kolejne wydania:

- [Opis na podstawie zeszytu 2 z kolekcji E. J. Glensków] Dédiées à son ami / Henri Vieuxtemps. / Études – Caprices / pour / le Violon / avec accompagnement d'un Second Violon / par / Henri Wieniawski / Op. 18 En 2 livres / Liv. 1. Pr. 12 f Liv. 2. Pr. 12 f / Paris Vve. E. Girod, Éditeur. / 16 Boulevard Montmartre. [Paryż: E. Girod (E. G. 5975. 2), 1884.
- Études – caprices pour violon seul avec accompagnement d'un second violon op. 18. Leipzig: Fr. Kistner, 1900.
- Études-Caprices for Violin with Accompaniment of a 2nd Violin op. 18. London: Augener, 1909. [Tottmann/Altmann, s. 69].
- Études – Caprices op. 18. Revue par E. Sauret. London: Schott, 1910. [Kolejne wyd.: 1925; Tottmann/Altmann, s. 69].
- Études – caprices op. 18 pour violon avec accompagnement d'un second violon. op. 18. Wien: Universal Edition (2637), [1910], s. 21. Aufführungsrecht vorbehalten Leipzig Fr. Kistner. In die Universal Edition aufgenommen. [Hofmeister, t. 14, s. 886; Tottmann/Altmann, s. 69].

6. Études – caprices Op. 18. Neuausg. von Henri Petri. Leipzig: Steingräber Verlag 1: (1757), 2: (1758), 1910. T. 1–2. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
7. Études – caprices für zwei Violinen Op. 18. H. 1–2. Leipzig: Breitkopf & Härtel 1: (3545). 2: (3546), [c. 1911].
8. Études – caprices pour le violon seul avec acc[ompagnement] d'un 2e violon op. 18. Revues par A. Bachmann. Paris: L. Bonnefond 1: (317-1), 2: (317-2), [1911]. Oeuvres complètes de Henri Wieniawski pour violon avec acc. de piano.
9. Études – caprices pour violon seul avec accompagnement d'un 2e violon op. 18. Revues par Alberto Bachmann. Paris: Heugel, [po 1914], T. 1: (E.E. 92 Heugel), t. 2: (E.F. 93). Édition Française de Musique Classique.
10. Études – caprices pour violon avec accompagnement d'un second violon op. 18. T. 1–2. Leipzig, New York: Kistner G. Schirmer 1: (2810), 2: (2812), [c. 1915].
11. Études – caprices pour violon seul avec accompagnement d'un second violon op. 18. Nouv. ed. Hans Sitt. Leipzig: C. F. Peters (9746), 1915. [Hofmeister, t. 15, s. 531; Tottmann/Altmann, s. 69].
12. Studi-capricci per il violino con accompagnamento di un 2 violino [Op. 18]. Riveduti e commentati dal prof. Marco Anzoletti. Milan: Ricordi (ER 147), 1919, s. 34. [Tottmann/Altmann, s. 69].
13. Études – caprices pour violon avec accompagnement d'un 2d violon op. 18. rev. par A. Lefort. Paris: A. Durand, 1921. Édition Classique A. Durand e Fils. No 9963. [Tottmann/Altmann, s. 69].
14. L'école moderne. Acht Etüdes - Caprices für 2 Violinen. Neue Ausgabe von H. Marteau. Leipzig: Steingräber (2292), [1922], s. 33. [Hofmeister, t. 16, s. 507; Tottmann/Altmann, s. 69].
15. Etudes – caprices for the violin with a second violin, op. 18. Edited and fingered by L. Lichtenberg; with a biographical sketch of the author by R. Aldrich. New York, London: G. Schirmer (16262), [ca 1930], Chappell & Co. Schirmer's library of musical classics 184.
16. L'école moderne. Studi-capricci per violino op. 10. Revizione di E. Polo. Milano: G. Ricordi e C., 1935, s. 24.
17. Pazdirek: Fromont.

Wydania polskie:

1. Études – Caprices op. 18 na skrzypce z towarzyszeniem drugich skrzypiec, opracowanie Irena Dubiska. Warszawa: Czytelnik z. 1: (105), z. 2: (105a), 1951, s. 27 + 27.
2. Études – Caprices op. 18 na skrzypce z towarzyszeniem drugich skrzypiec, opracowanie Irena Dubiska, Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-6049), 1967.
3. Études – Caprices op. 18 na skrzypce z towarzyszeniem drugich skrzypiec, opracowanie Irena Dubiska, Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-6180), 1971. [Kolejne wyd.: 1978, 1985, 1991, 1996]. [Także w serii Musica Viva].

4. Études – Caprices pour violon avec accompagnement d'un second violon op. 18. Przygotowali Zofia Chechlińska, Dieter Gutknecht wydanie źródłowo-krytyczne, Piotr Janowski konsultacja wykonawcza partii skrzypiec. Poznań-Kraków, Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego, Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM 10 505), 2007, s. XII, 47, il. Dzieła Wszystkie seria A tom 7.

Wybrane etiudy:

1. Caprice A-moll. Op. 18. [Opracowanie] Fritz Kreisler. [Violin and piano music]. Mainz: B. Schott's Sohne (30966), 1913, s. 4 + 3. Meisterwerke der Violine 18.
2. 3 Kaprysy op. 18 nr 5; op. 10 nr 2 i 8. Na skrzypce z fortepianem opracowanie Z. Jahnke. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-477), 1950. Pedagogiczna Biblioteka Skrzypcowa 10. [Kolejne wyd. 1969].

Aranżacje:

1. Études – Caprices no. 2 de l'oeuvre 18 cahier 1 pour violon l'accompagnement de piano par Thadée d'Hanicki. Warszawa: Gebethner & Wolff, L'Echo Musical (J.H.1), [c. 1900], s. 5. [Pazdirek, s. 650].
2. Etiudy-kaprysy op. 10 i 18 w opracowaniu na altówkę. Opracował Stefan Kamasa. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-7268), 1972. [Kolejne wyd. 1979, 1985].

Nr 19. Opus: 19

Tytuł: Deux mazurkas caractéristiques.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[1: G-dur, 96 taktów]

Obertas. Mazurka

[2: D-dur, 144 takty]

Dudziarz. Le Ménétrier – Mazurka

Allegro tempo di Mazurka

Allegro tempo di Mazurka

t. 7 *molto vigoroso*

Miejsce i czas powstania: c. 1860.

Rękopis: zaginiony.

Pierwodruk: Mainz: B. Schott's Sohne (22571), 1878, s. 12 + 7.

Dedykacja: Evelyne Reisky, Wanda Młodnicka [1850–1923, pisarka, rzeźbiarka].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z BUAM, Biblioteka – Archiwum TMiHW.

2 / Mazurkas / caractéristiques / pour / Violon avec accomp. de Piano / par / Henri Wieniawski / op. / 19 / I. Obertas. II-re Mènetrier. [BL, MN]. [Hofmeister, 1881 t. 8, s. 636].

Kolejne wydania:

1. Deux mazurkas caractéristiques op. 19 pour le violon et piano. Moskva: Guithel (5540), [c. 1878], s. 11 + 7. Compositions pour le violon avec accompagnement de piano.
2. Deux Mazurkas caractéristiques op. 19. Revue et doigtée par A. Pollitzer. Mainz: B.Schott's Sohne (22571.1.27131), 1879, s. 12 + 7. Compositions Célèbres pour Violon avec accomp[agnement] de Piano. [Kolejne wyd. c. 1893. Hofmeister, t. 11, s. 952]. [BUAM].

3. Deux mazurkas caractéristiques op. 19 pour le violon et orchestre op. 19. Mainz: B. Schott, [1897]. [Głosy orkiestrowe, No. 1. Obertass., No. 2. Le Ménétrier. Hofmeister, t. 11, s. 952; Pazdirek].
4. Deux Mazurkas caractéristiques (Obertass. Le Ménétrier, Dudziarz) pour Violon avec Piano, revues et doigtées par A. Wilhelmj. Mainz: Schott, [przed 1909]. [Hofmeister, t. 13, s. 869].
5. 2 Mazurkas. Op. 19. No. 1 Obertass. No. 2 Dudziarz. [London: W. Paxton, 1912]. Tolhurst The Younger. Anthology of Violin Music No. 16, 17.
6. Deux Mazurkas caractéristiques (Obertass. Le Ménétrier, Dudziarz) pour Violon avec Piano. Hamburg: Benjamin, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
7. Deux Mazurkas caractéristiques (Obertass. Le Ménétrier, Dudziarz) pour Violon avec Piano. Revid. und mit Fingersatz versehen von Josef Bloch. Budapest: Rozsnyai, [1909–1913]. [2 zeszyty, Hofmeister, t. 14, s. 886].
8. Deux Mazurkas caractéristiques (Obertass. Le Ménétrier, Dudziarz) pour Violon avec Piano. Nouvelle édition par Henri Marteau. Leipzig: Ed. Peters (3294), [1909–1913, c. 1911], s. 8 + 7. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
9. Deux Mazurkas caractéristiques (Obertass. Le Ménétrier, Dudziarz) pour Violon avec Piano. [Red.] Henri Petri. Leipzig: Steingräber, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
10. Deux Mazurkas caractéristiques (Obertass. Le Ménétrier, Dudziarz) pour Violon avec Piano. [Red.] Fritz Schnitt. Berlin: Kunz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
11. Deux Mazurkas caractéristiques (Obertass. Le Ménétrier, Dudziarz) pour Violon avec Piano. Genau mit Fingersätzen und Stricharten versehen von Hans Sitt. Leipzig: Eulenburg, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
12. Deux mazurkas caractéristiques 1. Obertass, 2. Dudziarz. Op. 19. Neu revidiert und mit Fingersatz versehen von Rich. Hofmann. Wien, Leipzig: Universal Edition (U.E. 2850. V.A. 3548), 1914, s. 9 + 6. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
13. Deux Mazurkas caractéristiques (Obertass. Le Ménétrier, Dudziarz) pour Violon avec Piano. Neu revid. zum Konzertvortrag. Von A. Wilhelmj. Mainz: Schott, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 869].
14. 2 Mazurkas. No. 1. Obertass. No. 2. Le Ménétrier. Paris: Heugel (E. F. 151), [po 1914], s. 4 + 3. Édition Française de Musique Classique 154. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
15. Deux Mazurkas caractéristiques. No. 1. Obertass. No. 2. Le Ménétrier, Dudziarz. Ausgewählte für Violine mit Pianoforte, neu bearb. M. Fingersatz und Stricharten versehen von Curt Goldmann. Leipzig: Carl Rühle, [c. 1918]. [Hofmeister, t. 15, s. 531].
16. Deux Mazurkas caractéristiques. No. 1. Obertass. No. 2. Le Ménétrier, Dudziarz für Violine und Pianoforte bearb. von Emil Kross. Köln: Tonger, [c. 1918]. [Hofmeister, t. 15, s. 531].
17. 2 Mazurkas caractéristiques. Op. 19 ... for violin & piano. (Ed. by E. Sauret). London: Augener, 1920.

2
Mazurkas
 caractéristiques
 POUR
Violon avec accomp. de Piano
 PAR
H. WIENIAWSKI
 OP. 19.
 I. O BERTASS. P. M. 3. 25. II. L E M É N E T R I E R

Propriété pour tous pays.
MAYENCE LES FILS DE B. SCHOTT
 Londres, Schott & Cie 159 Regent Street. Bruxelles, Schott frères. - 87, Montagne de la Cour.
 Dépôt général de notre fonds de Musique:
 LEIPZIG C. F. LEZOR.
 Registré aux Archives de l'Union
 au Ministère de l'Intérieur de France et à l'Administration Hall.
 22571.

KOLEKCJA
 Ewy i Jeremiasza
 GLENSKAW

18. Deux mazurkas pour violon et piano. Edition revue par F. De Guarnieri. Milan: G. Ricordi e C., 1921, s. 12.
19. Pazdirek: Bessel, Fischer.

Wydania polskie:

1. Dudziarz. [Arr.] Adolfson. Warszawa, 1898, A. G. Sonnenfeld. W: Kłosa, Najpiękniejsze śpiewy ułożone na skrzypce lub wiolonczelę i fortepian przez G. Adolfson. 64.
2. Obertas. Mazurka. Ułożone na skrzypce, fortepian przez G. Adolfsona. Op. 189 nr 3. Warszawa 1898.
3. Deux mazurkas caractéristiques (Obertas, Le Ménétrier) op. 19 N. 1–2. Varsovie: Gebethner i Wolff (5906a 5906b), [1900?], s. 11 + 4.
4. Obertas G-dur op. 19 nr 1; Dudziarz D-dur op. 19 nr 2. W: Z tańców polskich na skrzypce, fortepian. Ed.: Irena Dubiska, Zdzisław Jahnke, Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM 8742), 1998, s. 27 + 12. Musica Viva. Muzyka na Instrumenty Solowe z Towarzystwem.

Wybór:

1. Obertass. Mazurka par... Op. 19. Petrograd: W. Bessel (2856), [c. 1880], s. 5 + 5.
2. Op. 19 Nr 1. Obertas. Mazurka. St. Petersburg: W. Bessel, [c. 1890], s. 5. Compositions pour violon et piano Nr 61.
3. Obertas. Mazurka caractéristique op. 19 No. 1 pour violon et piano. Hamburg: A. J. Benjamin (A.J.B.3398), 1900. Musikalisches Universum 1154.
4. Berühmte Stücke. Op. 19 nr 1. Obertass, Mazurka. Neu revid. Ausgabe von A. Wilhelmj. Mainz: B. Schott (518-30627), 1909, s. 3. Edition Schott 05039. [BUAM].
5. Le Ménétrier. Mazurka. Neu revidierte Ausgabe von August Wilhelmj. Mainz: B. Schott's Sohne (05041/2), 1910, s. 7 + 4.
6. Obertass Op. 19. Neue Ausgabe für Violine mit Pianoforte von R. Jangerich. Berlin: Birnbach, [c. 1918]. [Hofmeister, t. 15, s. 531].
7. Le Ménétrier for violin and piano. Ed. by S. Franko. New York: G. Schirmer, 1925. [BL].
8. Obertass, mazurka op. 19 [no. 1] ed. by E. Dupont. London: Frederick Harris Co. (1766), 1927, s. 5 + 1. Favourite pieces for violin & piano.
9. Obertas Op. 19 nr 2 na skrzypce z fortepianem. Opracowanie E. Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-15), 1945, s. 6 + 2. [Kolejne wyd. 1947].
10. Dudziarz, (Le Ménétrier) Mazurek Op. 19 nr 2 na skrzypce z fortepianem. Opracował Zdzisław Jahnke. Poznań: K. T. Barwicki (492), 1950, s. 7 + 4. Z Wydawnictw im. K. T. Barwickiego w Poznaniu N 492. [BUAM].
11. Dudziarz na skrzypce, fortepian [op. 19 nr 2]. Opracowanie Z. Jahnke. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (819), 1952, s. 8 + 4.
12. Obertas Op. 19 nr 2 na skrzypce z fortepianem. Opracowanie E. Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-2317), 1956, s. 6. Miniatury skrzypcowe 7. [Kolejne wydanie: 1971, 1978, 1982, 1993].

13. Dudziarz. Mazurek charakterystyczny. Do druku przygotował Zdzisław Jahnke. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-5573), 1965, s. 4. Miniatury skrzypcowe 77. [Kolejne wydanie: 1972, 1980, 1993].
14. Obertas Op. 19 nr 1. Opracowanie E. Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-2317), 1978, s. 6 + 3. Miniatury skrzypcowe 7.

Aranżacje:

1. Obertas Op. 19 No. 1 für Salon-Orchestra. Leipzig: August Cranz (C.42920), 1890. L'Orchestre de Salon.
2. Deux Mazurkas caractéristiques pour Violon avec Piano, transc. pour Piano seul par C. Weber. Mayence: Schott, [1886]. [Każdy mazurek ukazał się w osobnym zeszycie. 1. Obertass; 2. Le Ménétrier. Hofmeister, t. 10, s. 871]. [BL].
3. Deux Mazurkas caractéristiques pour Violon avec Piano Op. 19 arr. für Violine mit klein (6- bis 17 stimm.) Orchester. Leipzig: Cranz (No. 1 Odeon 953, No. 2 Odeon 954), [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
4. Deux Mazurkas caractéristiques pour Violon avec Piano Op. 19 arr. für Violine mit Salonorchester. Leipzig: Cranz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
5. Obertass. Mazurka für Salon – Orchestra von A. Gorter. Mainz: B. Schott's Sohne (3056), 1918. Schott & Co.'s Domesticum Salon Orchestra No. 54. [Hofmeister, t. 16, s. 507].
6. Deux Mazurkas caractéristiques. No. 1. Obertass. No. 2. Le Ménétrier, Dudziarz. Ausgabe für Piano allein gesetzt von Curt Goldmann. Leipzig: Carl Rühle, [c. 1918]. [Hofmeister, 1920 t. 15, s.531].
7. Pazdirek: [Na fortepian – Elan, Lundquist].

Zbiory:

1. Mazourkas caractéristique op. 19 No. 1, 2. Kujawiak. Berlin: A. Fürstner (22571-1,2), [b.d.].
2. 6 Mazurkas: Op. 3, Op. 12 no 1, 2, Op. 19 no 1, 2 & Kujawiak: Violon & Piano. Neuausg. von M. Dello, K. Schultze-Biesantz. Braunschweig: H. Litolf (2459), [c. 1920], s. 20 + 15.

Nr 20. Opus: 20

Tytuł: Fantaisie brillante sur „Faust”.

Obsada: skrzypce, fortepian; skrzypce, orkiestra.

[A-dur, 554 takty].

Allegro moderato

Allegro moderato

t. 21 Solo. Cadenza con recitativo

p

8va-----

a Tempo

Solo

a Tempo

p

Miejsce i czas powstania: 1865.

Rękopis partytury: Bibliothèque Nationale de France – Paryż. Fotokopia w Bibliotece – Archiwum TMiHW. Składa się ona z 55 kart, brak strony tytułowej. Papier nutowy o 18 pięcioliniach, pierwsza linia pusta. Na ostatniej stronie: St. Petersburg Avril 1866 Hri. Wieniawski. Liczne uwagi wykonawcze. Skład orkiestry Piccolo, Flauto, Oboe, Clarinetto in A, Corni in F, Trombi in D, Trombi in F, Basso in F, Timpani in A-E, Violino solo, Violino 1°, Vilono 2do, Viola, Violoncello, Basso.

A Sa Majesté
CHRISTIAN IX ROI DE DANEMARK.

FAUST
Opéra de Ch. GOUNOD.

Fantaisie brillante
POUR VIOLON
avec accomp^t de Piano
ou d'Orchestre
PAR
H. Wieniawski
Prix 10'

Paris, CHODENS Fils, Editeurs,
Boulev^d des Capucines, 30, (près la rue Gaumartin)
Tous droits d'exécution et de reproduction réservés.

KOLEKCJA
Ewy i Jeremiasza
GLENSKÓW

EMILE PAGEL
ÉDITEUR
CLERMONT

Pierwodruk: Leipzig: Kistner (3260), 1868 [1868], s. 21 + 13. [1866 – Deutsch..., s. 18, Tottmann/Altmann, s. 110. Problem datowania pozostaje otwarty, wymaga dalszych szczegółowych badań].

Dedykacja: Krystian IX, król Danii

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z BUAM [skrzypce, fortepian]:

Fantaisie brillante / sur de motifs de l'opéra / „Faust” de Gounod / par le violon / avec accompagnement d'orchestre / ou de piano / composée et dédiée / à sa Majesté / Christian IX / Roi de Danmarc / par / Henri Wieniawski / op. 20. Violon principal Pr. M 2.- / Partie d'Orchestre Pr. M 7,50 net / [V. I, II, Va, Vc. & B. à M 1.- net] / Avec Piano Pr. M 5.- / Propriété de l'Éditeur. / Enregistré aux Archives de l'Union / Leipzig, Fr. Kistner / Médaille d'or de l'Empereur d'Autriche / Droit d'exécution réservé. / 3260 3261.

[W partii skrzypiec występują dwa numery wydawnicze 3260 i 3261, co świadczy o fakcie, że była ona wykonywana w obu wersjach. Głosy orkiestrowe przechowywane są w MI].

Kolejne wydania:

1. Fantaisie brillante / sur de motifs de l'opéra / „Faust” de Gounod / pour le violon / avec accompagnement d'orchestre / ou de piano. Leipzig: F. Kistner (3261), 1870. [BUAM, BL]. [Hofmeister, t. 7, s. 540] [partytura].
2. [Na podstawie egzemplarza z Biblioteki – Archiwum TMiHW]. A Sa Majesté / Christian IX Roi de Danemarck. / Faust / Opéra de Ch. Gounod. / Fantaisie brillante / pour violon / avec accomp^t de Piano / ou d'Orchestre / par / H. Wieniawski. / Prix 10^f. / Paris, [1874], Choudens Pere & Fils, éditeurs, / Rue St. Honoré 265 près l'Assomption. [Głos skrzypiec, (A.C.3129), s. 8]. [Devriés..., s. 108].
3. [Na podstawie egzemplarza z Biblioteki – Archiwum TMiHW]. A Sa Majesté / Christian IX Roi de Danemark. / Faust / Opéra de Ch. Gounod. / Fantaisie brillante / pour violon / avec accomp^t de Piano / ou d'Orchestre / par / H. Wieniawski. / Prix 10^f. / Paris, [c. 1887], Choudens Fils Editeurs, / Boulevard des Capucines, 30, (près la rue Caumartin) / Tous droits d'exécution et de reproduction réservés. [(A.C.3129), s. 19]. [Devriés..., s. 108].
[W zbiorach Biblioteki – Archiwum TMiHW znajduje się egzemplarz Fantazji w układzie na skrzypce i fortepian i osobno zarejestrowany głos skrzypcowy. Początkowo zarejestrowane były jako komplet pochodzący z 1875 roku. Dokładna analiza stron tytułowych pozwoliła na ustalenie, że głos skrzypcowy jest pierwodrukiem, natomiast partytura jest już późniejszym dodrukiem z około 1887 roku].
3. Fantaisie brillante sur des motifs de l'opéra Faust de Gounod op. 20 pour le violon avec orchestre ou de piano. Ed. by Leopold Lichtenberg. New York: Schirmer (15745), 1901, s. 22 + głos skrzypcowy. Schirmer's library of musical classics 646.
4. Faust. Opéra de Ch. Gounod. Fantaisie. Op. 20. Revue et doigtée par Aug. Wilhelmj. Mainz: B. Schott's Söhne (2094 S. & Co.), 1909, s. 24. Edition Schott 1225.

5. Fantaisie brillante sur de motifs de l'opéra „Faust” de Gounod. Op. 20. Für Violine und Klavier. Neu. rev. von R. Hoffmann. Wien, Leipzig: Universal Edition (41711), [1910], s. 24 + 11. [Hofmeister, t. 14, s. 886; Tottmann/Altmann, s. 110].
6. Gartenszene aus „Faust” nach der Bearbeitung von Henri Wieniawski für Violine und Pianoforte hrsg. von Mischa Elman. Berlin: Bote & Bock, [c. 1916]. [Hofmeister, 1920 t. 15, s. 139].
7. Fantaisie brillante sur de motifs de l'opéra „Faust” de Gounod. Op. 20. Für Violine und Klavier. Berlin: Bote & Bock, [c. 1920]. [Hofmeister, t. 14, s. 886].
8. Fantaisie brillante sur de motifs de l'opéra „Faust” de Gounod. [Opracowanie] E. Sauret. London: Augener, 1922. [Tottmann/Altmann, s. 110].
9. Fantaisie brillante sur de motifs de l'opéra „Faust” de Gounod. [Opracowanie] A. Seybold. Leipzig: Benjamin, 1924. [Tottmann/Altmann, s. 110].
10. Fantaisie brillante sur de motifs de l'opéra „Faust” de Gounod. [Opracowanie] A. Wilhelmj. Mainz: Schott, 1924. [Tottmann/Altmann, s. 110].
11. Fantazija na motivy iz opery „Faust” S. Guno dlja skripki i fortepiano op. 20. Red. D. Cyganov]. Moskva: GIM, 1929, s. 25 + 11. Soćinienija i perełoženija dlja skripki i fortepiano. Seria IV. [500 egzemplarzy]; [Kolejne wyd.: 1932 (500 egzemplarzy), 1934 (1500 egzemplarzy)].
12. Pazdirek: Neva, Chappell, Schirmer.

Wydania polskie:

Fantazja faustowska. Fantaisie brillante sur des motifs de l'opéra „Faust” de Gounod. Red. I. Dubiska i E. Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-7823), 1976, s. 26 + 11. Miniatury skrzypcowe 104. [Kolejne wyd.: 1979, 1996].

Nr 21. Opus: 21

Tytuł: Deuxième Polonaise brillante.

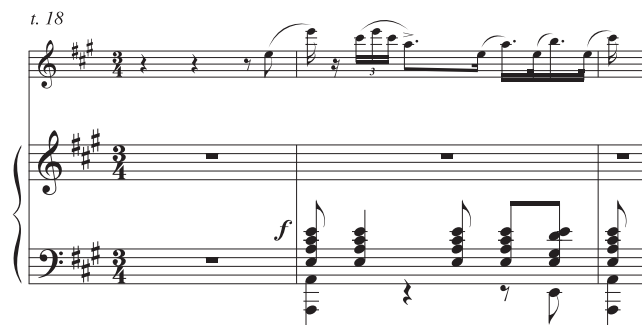
Obsada: skrzypce, fortepian; skrzypce, orkiestra.

[A-dur, 268 taktów].

Allegro moderato

Allegro moderato

ff

Miejsce i czas powstania: 1870.

Rękopis partytury: Rękopis partytury: Kungl. Biblioteket, Sztokholm. Kopia w Bibliotece – Archiwum TMiHW.

Papier nutowy o 16 pięcioliniach, Partytura czysta, bez poprawek. Strona tytułowa partytury: 2de Grande Polonaise / de Concert / pour le Violon / avec accompagnement d'Orchestre / composée et respectueusement dediée / A / Sa Majesté / [stylizowana korona] / Charles XV / Roi de Suède et de Norwège / par / Henri Wieniawski / Violon Solo de Sa Majesté l'Empereur de Russie, / Officier de l'Ordre de la Couronne de Chêne des Pays – Bas etc. / Op. 21. / J. F. Meyer & Co.Kongl. Hof. Ste[...] Boktryeken. S. 55. [Instrumenty według kolejności w partyturze: Flauti, Oboi, Clarinetti in A, Fagotti, Corni in E, Trombe in A, Tromboni Alto, Tenore, Basso, Timpani A, E, Violino Solo, Violino 1mo, Violino 2do, Viola, Violon Cello, Contra Basso.

Pierwodruk: Mainz: B. Schott, 1875, (skrzypce, fortepian – 21754), s. 15 + 8.

Dedykacja: rękopis dedykowany królowi szwedzkiemu Karolowi XIV, pierwodruk François Van Hal.

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z kolekcji E. J. Glensków. Biblioteka – Archiwum TMiHW.

À son ami / François Van Hal / (de Bruxelles) / 2me / Polonaise / brillante / pour le / Violon / avec Accompagnement d'Orchestre / ou de Piano / par / Henri Wieniawski / op. 21. / No 21754 Avec Accomp. de Piano ... Pr. M. 3,50 Avec Accomp. d'Orchestre 7, 75. [vl+frtp, MN] [Partytura, skrzypce z fortepianem, Hofmeister, t. 8, s. 636].

Z tym samym numerem wydawniczym 21754 ukazały się:

1. [Głos skrzypcowy, powtórzona strona tytułowa] s. 8.
2. [Głosy orkiestrowe, bez strony tytułowej, z nadrukiem nad nutami:] 2me / Polonaise Brillante / [nazwa instrumentu] / H. Wieniawski. Op. 21 / [na dole strony 1 każdego głosu] Stich und Druck von B. Schott's Söhnen in Mainz. 21754. / 1er Violon, s. 3. [5 głosów], 2d. Violon, s. 3 [4 głosy], Alto, s. 3. [4 głosy] Violoncelle et Contrebasse, s. 4 [2 głosy]. 1re Flûte, s. 2. [2 głosy] 1re Clarinette en La (A), s. 2 [2 głosy] 1r Basson, s. 2 [1 głos] 2d Basson, s. 2, 1er Hautbois, s. 1, 2d Hautbois, s. 1.

1r Cor en Mi (E.), s. 1, 2d Cor en Mi (E.), s. 1, Trombone Alto, k. 1, Trombone Tenore, k. 1.
Trombone Basse, k. 1, 1re Trompette en La (A), 2de Trompette en La (A).
Timpales en Mi La (E, A).

Kolejne wydania:

1. 2me Polonaise brillante pour violone et piano. Rédigé par le prince G. Douloff. Moskva, [c. 1890], s. 17 + 7. Compositions Russes pour Violon et Piano. [Prix 4 Rb. 50 c.].
2. 2me Polonaise brillante pour le violon avec accompagnement d'orchestre ou de piano op. 21. Rev. et doigtées par A. Pollitzer. Mainz: B. Schott (21754), [1893], s. 15 + 8. Compositions pour violon avec piano. [Hofmeister, t. 11, s. 952. Z tym samym numerem ukazała się partytura orkiestrowa].
3. 2me Polonaise brillante Op. 21. Violine und Piano. Revu par A. Wilhelmj. Mainz, Leipzig: Schott's Sohne (28985), 1909, s. 17. [Hofmeister, t. 13, s. 869].
4. II Polonaise brillante A-dur op. 21 für Violine und Pianoforte. Leipzig: Carl Rühle's Musik-Verlag (C.7644b R.), 1911. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
5. 2me Polonaise brillante Op. 21. Violine und Piano. Ausg. von Richard Hofmann. Leipzig, Wien: Breitkopf & Härtel Universal Edition, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
6. 2me Polonaise brillante Op. 21 pour violon avec accompagnement de piano. Nouv. éd. par Henri Marteau. Leipzig: Ed. Peters (3295), [1911], s. 15 + głos skrzypcowy. [MN]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
7. 2me Polonaise brillante Op. 21. Violine und Piano. Ausg. von Henri Petri. Leipzig: Steingräber, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
8. 2me Polonaise brillante Op. 21. Violine und Piano. Ausg. von Fritz Schnitt. Berlin: Kunz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
9. Zwei Polonaisen op. 4 und 21. genau mit Fingersätzen und Stricharten versehen Rev. Hans Sitt. Leipzig: Ernst Eulenburg (3880), [c. 1910]. Violin-Konzerte und Konzertstücke Alter und Neuer Meister. [Hofmeister, t. 14, s. 886, 887].
10. 2me Polonaise brillante Op. 21. Violine und Piano. Revid. zum Konzert-Vortrag von A. Wilhelmj. Mainz: Ed. Schott, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
11. 2e Polonaise Brillante. Pour violon et piano. Paris: Heugel (E. F. 151), [po 1914], s. 4 + 3. Édition Française de Musique Classique 156. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
12. Polonaise brillante op. 21. Neu revidiert und mit gersatz versehen von Rich. Hofmann. Wien, Leipzig: Universal-Edition (2851 VA 3548), 1917, s. 14 + 8. Kompositionen von Henri Wieniawski für Violine und Klavier. [Kolejne wyd. 1937].
13. 2me Polonaise brillante. Op. 21... for violin & piano. (Ed. and revised by É. Sauret). London: Augener, 1920.
14. Deuxième Polonaise brillante pour violon avec accompagnement de piano op. 21. Nouvelle éd. par Henri Marteau. Leipzig: C.F. Peters (9496), 1928, s. 15 + 8.

à son ami
François Van Hal
(DE BRUXELLES.)

2me
POLONAISE
brillante
pour le
VIOLON

avec Accompagnement d'Orchestre

ou de Piano
par

Henri Wieniawski

OP. 21.

N° 21754

Avec Accomp. de Piano... E.-M. 3 30
Avec Accomp. d'Orchestre... 7 75

Propriété pour tout pays
MAYENCE CHEZ LES FILS DE B. SCHOTT.
Bruxelles Schott frères. Paris Maison Schott. Londres Schott & Cie
159, Rue de la Com. 159, Regent Street
Dépôt général de notre fonds de Musique.
LEIPZIG. C. F. LEDE.

Enregistré aux Archives de l'Union
au Ministère de l'Intérieur de France et à Stationers Hall.

ALEXANDER HÖNE
MUSIK - ANTIQUARIAT
EINKAUF - VERKAUF - TAUSCH
WIEN, II., PRATERSTRASSE 33
TEL. R-47-4-70

15. Wtoroj polonez (A-dur) dlja skripki i fortepiano (A.Wilhelmj). Moskwa: GMI (17227), 1941, s. 17. [1200 egzemplarzy].
16. Pazdirek: [skrzypce, fortepian] Fischer.

Wydania polskie:

1. II Polonaise brillante A-dur op. 21 pour violon et piano. Opracowanie S. Tauros. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-870), 1951, s. 15 + 8.
2. Polonaise brillante A-dur. Opracowanie Stanisław Tawroszewicz. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-5348), 1964, s. 16 + 7. Miniatury Skrzypcowe 74. [Kolejne wyd.: 1972, 1978, 1982, 1991].
3. 2me Polonaise Brillante pour le violon avec accompagnement d'orchestre op. 21. Wydanie źródłowe przyg. Zofia Chechlińska, opracowanie wykonawcze Tadeusz Płoszaj. Poznań: Ars Nova, 1996, s. 99. Henryk Wieniawski Dzieła Wszystkie ser. A, t. 4.
4. 2me Polonaise Brillante pour le violon avec accompagnement de piano op. 21. Przygotowała Zofia Chechlińska, Tadeusz Płoszaj. Poznań: Ars Nova, 1996, s. 26 + 8. Henryk Wieniawski Dzieła Wszystkie ser. A, t. 4.

Zbiory:

1. Polonaise brillante op. 4, Adagio élégiaque op. 5, Polonaise brillante op. 21. für Violine und Klavier. Rev. M. Dello, Schultze-Biesantz. Braunschweig: B. Schott (2454), [b.d.], s. 27 + 15. Collection Litolff No. 896.
2. Zwei Polonaisen op. 4 und 21. genau mit Fingersätzen und Stricharten versehen Rev. Hans Sitt. Leipzig: Ernst Eulenburg (3880), [c. 1910]. Violin-Konzerte und Konzertstücke Alter und Neuer Meister. [Hofmeister, 1915 t. 14, s. 886]
3. Polonaises (Op. 4 & 21). Révision par A. Lefort. Prix net: 2 francs. Paris: Durand & Fils (D. & F. 9960), 1921, s. 23 + 11.

Aranżacje:

1. II Polonaise brillante A-dur op. 21 für Violine und Pianoforte. Ausgabe für Pianoforte gesetzt von H. Günther. Leipzig: Carl Rühle's Musik-Verlag, 1911. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
2. II Polonaise brillante A-dur op. 21 für Violine mit kleine Orchestre. Leipzig: Cranz (Odeon 958), [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
3. II Polonaise brillante A-dur op. 21 für Violine mit Salonorchestre. Leipzig: Cranz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].

Nr 22. Opus: 22

Tytuł: Second Concerto.

Obsada: skrzypce, orkiestra; skrzypce, fortepian.

Allegro moderato *p*

Fl. I
II

Ob. I
II

Cl. in B
I
II

Fg. I
II

Tmp.

Vni I
II

Vle

Vc.

Cb.

Vno solo

Vni I
II

Vle

Vc.

Cb.

Andante non troppo

Allegro con fuoco

Miejsce i czas powstania: 1862 – powstaje pierwsza wersja koncertu, doskonalona w następnych latach.

Rękopis: Rękopis partytury i wyciągu fortepianowego znajduje się w archiwum wydawnictwa Schott. Rękopis wydawniczy w prywatnej kolekcji T. Niewodniczańskiego (obecnie w zbiorach archiwalnych Zamku Królewskiego w Warszawie).

Pierwodruk: Mainz: B. Schott (22633 B. Schott's Sohne), 1879, [głos skrzypcowy z fortepianem], s. 12 + 35, 1880 [partytura], s. 118 + 34 głosy. [Mendel..., t. 11, s. 346; Hofmeister, t. 9, s. 713].

All. Molto e la fantasia

leggero

The image shows a page of handwritten musical notation. At the top, the title "All. Molto e la fantasia" is written in cursive. Below it, the word "leggero" is written above the first staff. The score consists of five systems of staves. The first system has a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second system has two staves: the upper one with a treble clef and the lower one with a bass clef, both with a key signature of one sharp. The third system has two staves, both with a treble clef and a key signature of one sharp. The fourth system has two staves, both with a treble clef and a key signature of one sharp. The fifth system has two staves, both with a treble clef and a key signature of one sharp. The notation includes various rhythmic values, accidentals, and dynamic markings. There are some scribbles and corrections in the lower right corner of the page.

Dedycacja: Pablo Sarasate [1844–1908, skrzypek, wirtuoz].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z Archiwum – Biblioteki TMiHW.

à son Ami / Pablo de Sarasate / Second / Concerto / Allegro - Moderato – Romance – Finale à la Zingara / pour le / violon / avec accompagnement d'Orchestre ou de Piano / par / Henri Wieniawski / op. 22 / No 22633 Partition Pr. M. 5 / Avec accomp. D' Orchestre Pr. M. 16,50 / Avec accomp. De Piano Pr. M. 6, 50.

Séparément: Romance, avec acc.de Piano. [Partyt., skrzypce, fortepian. Hofmeister, 1881 t. 8, s. 636].

[Pierwodruk partytury i głosu skrzypcowego z fortepianem – BL, MN].

Kolejne wydania:

1. Second concerto. Allegro moderato. Romance. Finale à la Zingara pour le violon avec accompagnement d'orchestre ou de piano. Revu et dogt. par A. Pollitzer. Op. 22. Moscou: A. Gutheil (6993), [po 1885], s. 35 + 11.
2. Second Concerto Ré mineur. Allegro – Moderato – Romance – Finale à la Zingara pour le violon avec accompagnement d'Orchestre ou de Piano par H. Wieniawski. Op. 22. Edition revue et doigtée par Emile Sauret, A. Wilhelmj. Mainz, Leipzig: B. Schott's Sohne (22633, 27122), 1890, s. 35 + 12. [London, Paris, Bruxelles, [cena]: Partition a M. 6-; Parties d'Orchestre M. 9. Avec acc. de Piano M. 1,50]. [MN, NA]. [Hofmeister, t. 9, s. 713].
3. Second concerto. Allegro moderato. Romance. Finale à la Zingara pour le violon avec accompagnement d'orchestre ou de piano. Revu et dogt. par A. Pollitzer. Op. 22. Mainz: Schott, 1893, [kolejne wyd. 1896]. Compositions pour violon avec piano. [Hofmeister, t. 11, s. 952].
4. 2e Concerto pour violon et piano. Rev. Alberto Bachmann. Paris: L. Bonefont (L.B.315), 1900. Edition Française de Musique Classique.
5. Concerto No 2 in D minor for violin and piano. Op. 22. [Ed. by A. Pollitzer]. New York: Carl Fischer (5963-39), 1900. Carl Fischer Music Library, L. 373. [PMC].
6. Deuxième Concert pour Violine avec Piano. Edition revue et doigtée par Emile Sauret. London: Schott & Co, [1901]. [Hofmeister, t. 12, s. 54].
7. Second Concerto Ré mineur. Allegro – Moderato – Romance – Finale à la Zingara. Klavierauszug. Neu rev. zum Konzert-Vortrag von A. Wilhelmj und Anderen. Mainz: B. Schott's (22633 27122), 1909, s. 35. [Hofmeister, t. 13, s. 869].
8. Second Concerto in D minor (Allegro, Moderato, Romance, Finale à la Zingara) for Violin and Piano. Edited and Fingered by Leopold Lichtenberg. Op. 22. New York: G. Schirmer. Schirmer's Library of Musical Classics, 1909. Vol. 951. [PMC].
9. Second concerto pour violon avec accompagnement de piano. Nouv. éd. par Henri Marteau. Leipzig: Peters (3296), [1911], s. 31 + głos skrzypcowy. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
10. Konzert Nr. 2 D-moll. Rev. Richard Hofmann. Leipzig, Wien: Breitkopf & Härtel Universal Edition (U.E.2852. 2854), [1909–1913], s. 31 + 12. Henri Wieniawski. Werke für Violine und Klavier. Rev. Richard Hofmann. [Hofmeister, t. 14, s. 887].

11. Violin-Konzert No. 2 mit Pianoforte. Ausg. von M. Dello und Schulze-Biesantz. Braunschweig: Litolf, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
12. Violin-Konzert No. 2 mit Pianoforte. Ausg. von Henri Petri. Leipzig: Steingraber, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
13. Violin-Konzert No. 2 mit Pianoforte. Ausg. von Fritz Schnitt. Berlin: Kunze, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
14. Violin-Konzert No. 2 mit Pianoforte. Ausg. von Hans Sitt. Leipzig: Eulenburg, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
15. Violin-Konzert No. 2 mit Pianoforte. Ausg. von A. Wilhelmj. Mainz: Schott, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
16. Deuxième concerto op. 22. Nouvelle éditions pour violon et piano par Issay Barnas. Kopenhaga, Leipzig: W. Hansen (15199), 1913. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
17. 2e Concerto pour violon et piano. Paris, [po 1914], Heugel. Édition Française de Musique Classique 148. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwołucie edycji].
18. 2nd Concerto (en Re mineur) pour Violon et Piano op. 22. Edition revue par F. De Guarnieri. Milano: G. Ricordi e C. (ER 223), [c. 1921], s. 25 + 11.
19. Koncert N. 2 dla skripki i fortepiano. Red. partii skripki A. Pollicer. Moskwa: MuzGiz (4862, 6993), 1924, s. 35. Soćinenija i pereloženija dlja skripki i fortepiano. Seria I. [Jest to wydanie z wykorzystaniem płyty A. Gutheila. Nakł. 300 egzemplarzy. Zachowano łaćnińską pisownię nazwiska, tytuł cyrylicą. [Kolejne wyd. 1938].
20. Concerto No. 2 d-moll op. 22. Violon et piano. Rev. Mathieu Crickboom. Bruxelles: Schott Freres, 1928.
21. Second Concerto /Ré mineur/ pour Violon avec accompagnement de Piano par... Op. 22. Nouvelle édition par Henri Marteau. Leipzig: C.F. Peters (9497), [1928], s. 31 + 12. [Kolejne wyd.: 1935, 1939]. [BUAM].
22. Eingehende Studien und taktweise Analyse zu H. Wieniawski op. 22 Konzert d-Moll. Mit neubearb. Violin-Solostimme, begleitend. 2. Violine u. Neurev. Klavierpartitur op. 17 Otakar Ševčík. Brno: Pazdirek, 1929, s. 28 + 69.
23. Koncert No. 2 dla skripki s orkiestrom. [wyciąg fortepianowy]. Moskwa: GMI (48629), 1941, s. 9 + 12. [Nakł. 750 egzemplarzy].
24. Pazdirek: [skrzypce, fortepian] Fischer.

Wydania polskie:

1. II Koncert skrzypcowy d-moll. Układ na skrzypce z fortepianem opracowanie Eugenia Umińska. Op. 22. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-286), 1949, s. 28. Pedagogiczna Biblioteka Skrzypcowa z. 8.
2. II Koncert skrzypcowy d-moll. Układ na skrzypce z fortepianem opracowanie Eugenia Umińska. Op. 22. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-1218), 1953, s. 28 + 12.
3. II Koncert skrzypcowy d-moll op. 22. Partytura. Red. Irena Dubiska, Eugenia Umińska, Edward Bury. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-4624), 1962, s. 93. Wieniawski Henryk, Dzieła t. 2.

à son Ami
PABLO DE SARASATE

Second

CONCERTO

Allegro-Moderato Romance-Finale à la Zingara
 pour le
VIOLON

avec accompagnement d'Orchestre ou de Piano
 par

HENRI WIENIAWSKI

N° 22633

OP. 22.

Partition.....	Pr.M. 8.-
Avec accomp. d'Orchestre	Pr.M. 16. 50
Avec accomp. de Piano	Pr.M. 6. 50

Propriété pour tous pays.
B. SCHOTT'S SOHNE, MAYENCE
 Schott & Co, Londres. P. Schott & Co, Paris. Schott frères, Bruxelles.
159 Regent Street 70 rue du Faubourg St Honoré. 82 Montagne de la Cour

4. II Koncert skrzypcowy d-moll op. 22. Wyciąg fortepianowy. Opracowanie Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-5979), 1966, s. 28 + 12. [Kolejne wyd.: 1992].
5. II Koncert skrzypcowy d-moll op. 22. Partytura. Red. Edward Bury. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-3101), 1983, s. 84. Musica Viva. Muzyka Koncertująca.

Wybór:

1. Op. 22. Romance tirée du Concerto. Moscou: A. Gutheil (6993), [c. 1890], s. 3 + nlb. 1, 3. Edition Gutheil Compositions pour le Violon avec accompagnement de Piano. IV Suite No. 166.
2. Alla Zingara für Violine mit Pianoforte aus op. 22, mit systematischem Fingersatz, dynamischen Zeichen und erläuternden Anmerkungen versehen von Ernst Kross. Mainz: Schott, [1890]. [Hofmeister, 1893, t. 10, s. 871].
3. Second Concerto... Op. 22. Séparément: Romance, avec acc. de Piano. Pr. M. 2. Mainz: Schott (22633ter), [1896], s. 5 + 3. [BUAM]. [Hofmeister, 1899, t. 11, s. 952].
4. A la Zingara aus dem II Konzert d-moll op. 22 für Violine und Klavier. Neu rev. und mit Fingersatz von Richard Hofmann. Wien: Universal Edition (U.E.2854), 1900. [Kolejne wyd. 1909–1913, Hofmeister, t. 14, s. 887].
5. Romanze aus dem Konzert d-moll op. 22. Violin-Ausgabe und Klavierbegleitung von August Wilhelmj. Mainz: B. Schott's (02781), 1909. [Kolejne wyd.: 1920. Hofmeister, t. 14, s. 887].
6. Romanze für Violine und Pianoforte rev. von A. Pollitzer. Mainz: Schott, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
7. Romanz. Pereloz dlja treh strun domry. Red. A. Cyganom. Moskva: Muzyka, 1938, s. 18.
8. Romans [z koncertu d-moll op. 22]. Na skrzypce z fortepianem opracowanie Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-17), 1946.
9. Romans [z koncertu d-moll op. 22]. Na skrzypce z fortepianem opracowanie Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-214), 1948.
10. Romans [z koncertu d-moll op. 22]. Na skrzypce z fortepianem opracowanie Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-5979), 1969. [Kolejne wyd.: 1977, 1985].
11. Pazdirek: Romance [wiolonczela i fortepian] Schirmer, A la Zingara [skrzypce, fortepian] Fischer.

Aranżacje:

1. Romance de Henri Wieniawski op. 22 transcrite et doigtée pour Violoncello avec accompagnement de Piano par Jacques van Lie. Mayence: B. Schotts (27066), [c. 1901], s. 5 + 3. Morceaux divers pour Violoncello avec acc. de Piano (ou d'Orchestre). [Hofmeister, t. 12, s. 58]. [Egzemplarz z Biblioteki im. Lenina w Moskwie przechowywany w teczce z naklejką: „Deutsche Musiksammlung bei der Preussischen Staatsbibliothek, Berlin. No 15914”.

Wewnątrz przekreślona [„poćateno”] owalna pieczęćka „Ex Bibl. Regia / Berolina”].

2. A la Zingara aus dem 2. Concerto Op. 22 für Violine mit Kleine Orchestre. Leipzig: Cranz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
3. A la Zingara aus dem 2. Concerto Op. 22 für Violine mit Salonorchestre. Leipzig: Cranz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
4. Premier solo du 2e concerto. Edition conforme aux concours du Conservatoire de Paris. Nouvelle édition. La partie de 2e Violon (à défaut de piano) par Ed. Nadaud. Paris: Costallat (2005), [c. 1910], s. 7. Les Maitres Classiques du Violon.
5. Romance. Arr. [theatre orch.] by Ch. J. Roberts. New York: Carl Fischer (1828), [c. 1917]. [BL].
6. Romanze aus dem Violin - Konzert No. 2 Op. 22. für Pianoforte bearbeitung von H. Dessauer. Mainz: Ed. Schott, [przed 1918]. [Hofmeister, t. 15, s. 531].

Uwagi: Datowanie druku na podst. Mendel..., t. 11, s. 346. W 1879 podaje informacje, iż II Koncert skrzypcowy znajduje się w druku w wyd. Schotta. A także na podst. Deutsch..., s. 23.

Nr 23. Opus: 23

Tytuł: Gigue.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[e-moll, 106 taktów].

Allegro giusto ma Moderato

risoluto

Miejsce i czas powstania: c. 1876.

Rękopis: brak.

Pierwodruk: Moskwa: P. Jurgenson (3989), 1880, s. 6 + 3.

Dedykacja: Wilma Neruda [Wilhelmina, 1840–1921, niemiecka skrzypaczka, kompozytor].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z kolekcji E. J. Glensków i Biblioteki – Archiwum TMiHW. [Brak okładki, opis na podstawie s. 1]:

Edition Jurgenson / Trois feuillets d'Album / pour / le violon / avec accompagnement de piano / par / Henri Wieniawski / op. 23 / No. 1. Gigue 75 cop. / „2. Chanson polonaise sans paroles /” 3. Rêverie – Nocturne / Propriété de l'éditeur / Moscou chez P. Jurgenson./ St.-Petersbourg chez J. Jurgenson. Varsovie chez G. Sennewald. [s. 2] A Madame W. Norman – Neruda. / No. 1. Gigue. / pour le Violon avec accompagnement de Piano / H. Wieniawski, Op. 23.

Uwagi: Jurgenson w liście do Czajkowskiego z 12 XII 1879 pisał: „Przyjechał on [HW] bez pieniędzy, bez zdrowia, jak ma tu żyć? Im Handumdrehen przygotowałem wydanie jego dwóch nowych utworów na skrzypce z fortepianem”. [Czajkowski..., s. 120, tłum. AJ]. Ponieważ numer wydawniczy wskazuje na początek 1880 roku, należy sądzić, że pisze właśnie o wydaniu Gigue. Przymuszcza jest to ostatni utwór, który ukazał się za życia kompozytora.

Niewyjaśniona pozostaje kwestia pozostałych kompozycji, które miały ukazać się jako nr 2 i 3. Brak cen może oznaczać, że nigdy nie doszło do ich edycji. Wieniawski nie napisał utworu p.t.: *Chanson polonaise sans paroles*. Niewykluczone, że jest to opracowanie na skrzypce i fortepian jedynej pieśni, która wyszła spod jego pióra. *Rêverie* ukazało się dopiero w 1885. Zapewne Wieniawski planował wspólnie z Jurgensonem wydanie kolejnych utworów, lecz choroba i śmierć zniweczyła te plany.

Kolejne wydania:

1. Gigue op. 23. Violon & piano. London: Augener & Co (7491), 1887, s. 7 + 3. [Kolejne wyd.: 1933].
2. Gigue op. 23 für Violine mit Pianoforte. Berlin: Ries & Erler, [1883], [Hofmeister, t. 9, s. 713].
3. Gigue op. 23 nr 1 [skrzypce, fortepian]. Moscou: P. Jurgenson (30892/V No 14), [c. 1900], s. 7 + 3. Polnyj kurs skripičnoj igry. Professor Moskov. Konserw. G. Dulovim.
4. Gigue pour Violine avec Piano, rev. par Fr. Hermann. Mainz: Schott (29164), [c. 1911], s. 7 + głos skrzypcowy. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
5. Gigue pour Violine avec Piano, rev. par Richard Hofmann. Leipzig: Breitkopf & Härtel, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
6. Gigue pour Violine avec Piano. Neuausgabe von Henri Petri. Leipzig: Steingräber, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
7. Gigue pour Violine avec Piano, revid von Fritz Schnitt. Berlin: Kunz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
8. Gigue pour violon avec acc[ompagnemen]t de piano Op. 23. Revue par Alberto Bachman. Paris: L. Bonnefond (L.B.308 L. Bonnefond), 1912, s. 6 + 3. Oeuvres complètes de Henri Wieniawski pour le violon avec a[ccompagnemen]t de piano.
9. Gigue op. 23. Révision Alberto Bachmann. Paris: Heugel, [po 1914]. Édition Française de Musique Classique 150. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].

EDITION JURGENSON

Trois feuillets d'Album

POUR

le violon

AVEC ACCOMPAGNEMENT DE PIANO

PAR

HENRI WIENIAWSKI

op. 25

N°	1.	Gigue	75 cop.
„	2.	Chanson polonaise sans paroles	
„	3.	Reverie-Nocturne	

Propriété de l'éditeur

Moscou chez P. Jurgenson.

St.-Petersbourg chez J. Jurgenson. Varsovie chez G. Sennewald.

10. Bourrée per violino e pianoforte. Revisione ed elaborazione dell' accompagnamento a cura di Enrico Polo. Milano: Carisch S. A. (18843), 1937, s. 5 + 4. [Wg E. Polo charakter i forma utworu jest bardziej zbliżona do bourrée, stąd zmiana nazwy].
11. Pazdirek; Ries & Erler, White.

Wydania polskie:

1. Gigue na skrzypce, fortepian op. 23. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-2464), 1956, s. 6 + 2.
2. Gigue. Op. 23. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-5904), 1966, s. 6 + 3. Miniatury Skrzypcowe 80. [Kolejne wyd.: 1971, 1973, 1974, 1984].

Aranżacje:

1. Gigue Op. 23. Bearbeitungen für Violine und Pianoforte, mit ad libitum Violine II, Viola, Violoncello, Flute und Kontrabasse. Ausgabe für Violoncello und pianoforte. Violoncellostimme bearb. von W. Wunderlich. Mainz: Ed. Schott, [1914–1918]. [Hofmeister, 1920 t. 15, s. 303].
2. Žiga. Perelož dlja violonczeli s fortepianom. G. Pekker. Moskva: Muzgis (14844), 1936, s. 7 + 4.

Zbiory:

1. Gigue op. 23 und Fantaisie Orientale für Violine und Klavier. Ausgabe M. Dello K. Schulze-Biesantz. Leipzig: Edition Peters (5510), [c. 1930], s. 8 + 5. Collection Litolf.

Nr 24. Opus: 24**Tytuł:** Fantaisie Orientale**Obsada:** skrzypce, fortepian.

[a-moll, 112 taktów].

The image shows a musical score for the piece 'Fantaisie Orientale' (Op. 24, No. 24). The score is written for violin and piano. It consists of two systems of music. The first system shows measures 1 through 6, and the second system shows measure 7. The tempo is marked 'Moderato'. The key signature is one flat (G minor). The time signature is 3/4. The piano part includes a triplet in the bass line. Measure 7 is marked 'poco più animato'.

t. 12
Andante

Miejsce i czas powstania: 1876.

Rękopis: zaginiony.

Pierwodruk: Bruksela: B. Schott (3486), 1885, s. 7 + 3. [wg Altmanna 1883].

Dedykacja: Jenô Hubay [1858–1937, węgierski skrzypek, kompozytor].

Opis pierwodruku: Na podstawie egzemplarza z Biblioteki – Archiwum TMiHW:

A Monsieur / Jeno Hubay / Fantaisie Orientale / pour / Violon / avec Accompagnement de Piano / par / Henri Wieniawski / Oeuvre posth. Pr.Fr2.-net / M.1.50. / Propriété des Editeurs pour tous Pays. / Tous droits d'Execution publique et de Reproduction réservés. / Bruxelles, Schott Frères / Mayence, les fils de B. Schott. London, Schott & Cie. / Leipzig, Otto Junne/ [MI]. [Hofmeister, 1887, t. 9, s. 713].

Kolejne wydania:

1. Fantaisie orientale. Pour violon avec accompagnement de piano par... op. 24. Moskva: J. Jurgenson (19019), [po 1890], s. 7 + 3.
2. Fantaisie orientale pour violon avec accompagnement de piano par... op. 24. (posth.). Moskva: J. Jurgenson, [c. 1900], s. 7. Prislegeno k Davidoff Ch.
3. A Monsieur / Jeno Hubay / Fantaisie Orientale / pour / Violon / avec accompagnement de Piano / par / Henri Wieniawski / op. 24. (posth.). Prix 70 cop. / 1900. Exposition univers. De Paris. "Grand Prix" / et Médaille d'or. / Propriété de l'éditeur / P. Jurgenson / Commissionnaire de la Chapelle de la Cour, de la Société Impériale musicale russe et du / Conservatoire de Moscou. / Moscou, Neglinny pr. 14, Leipzig / Thalstrasse, 19. / St.-Pétersbourg, chez J. Jurgenson. Varsovie, chez E. Wende & Co. / Kiew, chez L. Idzikowski. / Imprimerie de musique P. Jurgenson à Moscou. [Moskva: P. Jurgenson (19019), [po 1900], s. 7 + 3].
4. Fantaisie orientale (Oeuvre posth.) pour Violine avec Piano rev. par Richard Hofmann. Leipzig, Wien: Breitkopf & Härtel Universal Edition, [1911]. [Hofmeister, t. 14, s. 887; Tottmann/Altmann, s. 102].
5. Fantaisie orientale pour violon avec acc[ompagnemen]t de piano op. 24. Revue par Alberto Bachmann. Paris: L. Bonnefond (L.B.330), [1912], s. 7.

A Monsieur
JENŐ HUBAY

Fantaisie Orientale

pour
VIOLON

avec Accompagnement de Piano

par

HENRI WIENIAWSKI

Oeuvre posth. ————— Pr. Fr. 2. — net
M. 1.50.

Propriété des Editeurs pour tous Pays.
Tous droits d'Exécution publique et de Reproduction réservés
BRUXELLES, SCHOTT FRÈRES

Mayence, les fils de B. Schott. London, Schott & Cie
Leipzig, Otto Junne

Wilhelm A. G.
Lithographie
Tulpenstrasse 6

KOLEKCJA
Ewy i Jeronimo
GŁĘBOKI

6. Fantaisie orientale op. 22. Revision Alberto Bachmann. Paris: Heugel, [po 1914]. Édition Française de Musique Classique 149. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwolucie edycji].
7. Fantaisie orientale pour violon avec piano. Neu Ausgabe M. Dello, C. Schultze-Biesantz. Leipzig: Peters, [1930]. Collection Litolff.

Wydania polskie:

Fantazja wschodnia. Opracowanie głosu skrzypiec Mirosław Ławrynowicz, opracowanie głosu fortepianowego: Krystyna Makowska. Bydgoszcz: Pomorze (P-007), 1986, s. 6 + 3.

Aranżacje:

Fantaisie orientale op. 24. Arr. Eduard Salabert. Paris: F. Salabert (F.A. 524), 1910, Les Chefs d'Oeuvre Classiques. Collection Edouard Salabert pour les petits orchestres 45.

II. Dzieła nieopusowane • Works without opus number

Nr 25 Opus: b.o.

Tytuł: Kujawiak.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[a-moll, 84 takty].

The image shows a musical score for a piece titled 'Kujawiak'. It is written for violin and piano. The score is in 3/4 time and A minor. The melody is in the treble clef, and the piano accompaniment is in a grand staff (treble and bass clefs). The piece starts with a fermata over a quarter rest, followed by a sequence of eighth and quarter notes. The piano accompaniment features a steady eighth-note pattern in the right hand and a bass line with chords and single notes in the left hand. A first ending bracket labeled '1. 9' spans the final two measures of the excerpt.

Miejsce i czas powstania: 1851.

Rękopis: zaginął.

Pierwodruk: Moskwa: A. Brücker a l'Odeon (734), 1852, s. 4.

Dedykacja: Konstancja Korzuchowska.

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z Rossiskaya Natsionalnaya Biblioteka – Sankt Petersburg. Brak s. tytułowej. Opis na podstawie s. 2.
à Mademoiselle / Constance Korzuchowska / Kujawiak / 2de Mazourka / favorite / par Henri Wieniawski.

Kolejne wydania:

1. A Mademoiselle / Constance Korzuchowska / Kujawiak / Danse nationale polonaise / 2de Mazourka / pour violon avec accompagnement de Piano / par / Henri Wieniawski / Prix 75 cop. 22 $\frac{1}{2}$ Ngr. / Propriété des Editeurs pour tous les pays. Moscou: chez P. Jurgenson (178), [c. 1860].
2. 2de Mazurka „Kujawiak” Danse nationale polonaise pour violon avec accompagnement de Piano ou d’Orchestre composée par Henri Wieniawski. Piano seul, arrangé par son frère J. Wieniawski. Moscou: P. Jurgenson (25437), [c. 1865]. [Użyto płyty z wydania z nr 177, dedykacja już bez błędu]. [BUAM].
3. A Mademoiselle / Constance Korzuchowska / Kujawiak. / Danse nationale polonaise / 2de Mazourka / pour Violon avec accompagnement de Piano / par / Henri Wieniawski / Propriété de l’Éditeur / Moscou chez P. Jurgenson./ Depots: / St. Petersbourg, chez J. Jurgenson Varsovie, chez G. Sennewald. / La même pour le piano seul arr. par son frère J. Wieniawski. Pr. 50 c. / La même pour Violoncelle avec Piano par G. Fitzenhagen. Pr. 50 c. / Arrangée pour Orchestre Pr. 1 Rbl. 50 c. Chaque partie supplémentaire Pr. 15 cop. [Moskwa: P. Jurgenson (178), [c. 1880], s. 5].
4. Kuyawiak. 2de mazourka. [Violin and Piano]. London: Augener & Co., 1887, s. 4 + 3. [Kolejne wyd.: 1904, Tottmann/Altmann, s. 224].
5. Kujawiak. Danse nationale polonaise, 2de Mazourka pour violon avec accompagnement de piano. Moskva: P. Jurgenson, 1890.
6. Kuyawiak. 2de mazourka. Revue par F. Hermann. [Violin and piano]. London: Augener, [c. 1890]. [BL].
7. Kujawiak. Seconde Mazourka. New York: G. Schirmer, 1899. [PMC].
8. Kuyawiak. Mazurka. [Violin and piano]. London: Laudy & Co., [1900]. Collection de Morceaux classiques et modernes No. 9.
9. Kuyawiak. Violine und Piano. Revidiert von A. Wilhelmj. Mainz: B. Schott’s Söhne (05044), 1909, s. 5 + 2. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
10. Kuyawiak. [Violin & Piano]. [London: Paxtonc, 1912. Tolhurst (H.) the Younger. Anthology of Violin Music No. 13.
11. Kuyawiak. Danse nationale polonaise. 2d Mazurka für Violine mit Pianoforte. Hamburg: Benjamin, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
12. Kuyawiak. Danse nationale polonaise. 2d Mazurka für Violine mit Pianoforte. Leipzig: Carl Rühle, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
13. Kuyawiak. Danse nationale polonaise. 2d Mazurka für Violine mit Pianoforte. Leipzig: Steingraber, [1912]. [Hofmeister, t. 14, s. 887, Tottmann/Altmann, s. 224].
14. Kuyawiak. Danse nationale polonaise. 2d Mazurka für Violine mit Pianoforte. Ausg. von C. Barison mit Fingersatz versehen. Leipzig: Schmidt & Co., [1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887; Tottmann/Altmann, s. 224].
15. Kuyawiak. Danse nationale polonaise. 2d Mazurka für Violine mit Pianoforte. [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
16. Kuyawiak. Danse nationale polonaise. 2d Mazurka für Violine mit Pianoforte. Ausg. von Joseph Bloch. Budapest: Rozsnyai, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].

17. Kujawiak. Danse nationale polonaise. 2d Mazurka für Violine mit Pianoforte. Ausg. von Richard Hofmann. Leipzig: Breitkopf & Härtel, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
18. Kujawiak. Mazurka pour Violon avec accompagnement de Piano par Henri Wieniawski. Nouvelle édition par Henri Marteau. Leipzig: Peters (3297), [c. 1911], s. 5 + 1. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
19. Kujawiak. Danse nationale polonaise. 2d Mazurka für Violine mit Pianoforte. Ausg. M. Press. Berlin: Schlesinger, [1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887; Tottmann/Altmann, s. 224].
20. Kujawiak. 2e Mazurka. Op. 13. Révision par Alberto Bachmann pour Violon et piano. Paris: Heugel (E. F. 151), [po 1914], s. 4 + 3. Édition Française de Musique Classique 151. [Na podstawie katalogu firmowego drukowanego na obwołucie edycji].
21. Kujawiak. Danse nationale polonaise für Violine und Pianoforte. Neue Ausgabe von R. Jagerlich. Berlin: Birnbach, [1914–1918]. [Hofmeister, t. 15, s. 531].
22. Kujawiak. Danse nationale polonaise. 2de Mazourka. [Opracowanie] Fournier. Paris: Gallet, [1917]. [Tottmann/Altmann, s. 224].
23. Kujawiak, Mazurka. Nouv. éd. par Cesare Barison. Trieste: Schmidl, 1923, s. 6.
24. Kujawiak. Danse nationale polonaise. 2de Mazourka. [Opracowanie] J. Barmas. Berlin: Atlas, [1928]. [Tottmann/Altmann, s. 224].
25. Kujawiak. 2ja Mazurka. Moskva: Gos. Muz, 1924, s. 5 + 2 [wydanie wielokrotnie wznawiane].
26. Vtoraja mazurka „Kujawiak”. Dlja skripki ili violončeli s fortepianom. Moskva: Gos. Muz, 1935, s. 11 [wydanie wielokrotnie wznawiane].
27. Pazdirek: Skrzypce, fortepian – Laudy, Century Music, Ditson, Fischer, skrzypce z orkiestrą, partytura – Fürstner, Schirmer.

Wydania polskie:

1. Kujawiak na skrzypce z fortepianem. Opracowanie Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-14), 1947, s. 5 + 2.
2. Kujawiak na skrzypce z fortepianem. Opracowanie Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-929), 1952, s. 5 + 2.
3. Kujawiak na skrzypce z fortepianem. Opracowała Eugenia Umińska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-8742), 1986. Z tańców polskich.

Aranżacje:

1. Deuxième mazurka favorite. Composée par Henri Wieniawski. Transcription pour piano par Alexandre Dubuque. Moskva: A. Brukker à l'Odeon, [1852], s. 5. [Wydanie wykorzystane po 1920 i opublikowane w Moskwie przez Mustorg].
2. Opis na podstawie egzemplarza z WTM: Kujawiak / H. Wieniawski. [Na fort.] / Propriété de l'Éditeur./ Enregistré aux archives de l'Union. / Posen, chez Żupański <libraire éditeur> / En dépôt: / Varsovie – chez Sennewald / Petersburg à Bernard à Büttner à B.M. Wolf. / Leipzig[!] – chez Fr. Kist-

- ner / Berlin – chez Bote et Bock. / Wilna – chez Zawadzki / Leopold – chez Kallnebach / Lit. Par. M. Jaroszyński à Posen. [s. 2] Kujawiak[!] / Mazurka Favorite ded.: A Madam e la Comtesse / Micheline Czapska / née comtesse Czapska. [Spóz..., s. 274. W zbiorach TMiHW znajduje się fotokopia strony tytułowej z odręcną dedykacją: A son àmi Auguste Moritz / souvenir de notre et / de De Munich / le 26 Juillet / 1854 / Henri Wieniawski].
3. A Mademoiselle / Constance Kożuchowska / Kujawiak / Danse nationale polonaise / 2de Mazourka / pour violon avec accompagnement de Piano / par / Henri Wieniawski / Propriété de l'éditeur / Piano seul, arrangé par son frère J. Wieniawski. Moscou: chez P. Jurgenson (177), [c. 1860], [s. 7]. [Na okładce dedykacja dla C. Kożuchowskiej, na stronie 2 dedykacja dla C. Korzuchowskiej. Późniejsze wydania już bez błędu]. [BUAM].
 4. Kuyawiak. Mazurka de Henri Wieniawski. Arrangée Polypajenko. [Gitara. Brak okładki, daty, nakładcy. Współoprawne z rękopisem Pettoleth – Ma Souvenir. Stockholm. C. 1860 roku]. [Egzemplarz z Biblioteki im. Lenina – Moskwa].
 5. 2de Mazurka „Kujawiak”. Danse nationale polonaise pour violon avec accompagnement de Piano ou d'Orchestre composée par Henri Wieniawski. Piano seul, arrangée par son Frère J. Wieniawski. (Nouvelle édition). Moscou: P. Jurgenson (25438), [c. 1870], s. 7. [BUAM].
 6. Seconde Mazurka favorite Kujawiak composée par Henri Wieniawski arr. A. Dubuque. Moskva: A. Gutheil (A.75326 G.), [c. 1870], s. 5. Arrange A. Dubuque op. 72. [Reedycja druku z 1852 roku].
 7. A Mademoiselle /Constance Korzuchowska./ Kuyawiak / Danse nationale polonaise / 2de Mazurka / pour Violon avec accompagnement de Piano / par Henri Wieniawski. La même pour le piano soul arrangé / par son frère J. Wieniawski. Pr. M. 1,50./.../ Berlin: Adolphe Fürstner (212), [1871], s. 7. [BUAM]. [Hofmeister, t. 7, s. 540; Tottmann/Altmann, s. 224]. [W bibliotece RM znajduje się Kujawiak z numerem wydawn. 211].
 8. Kuyawiak. Danse nationale polonaise. 2de Mazurka pour violon avec piano. Arr. pour Piano par Joseph Wieniawski. Berlin: Fürstner, [przed 1876]. [Hofmeister, t. 7, s. 540].
 9. Kujawiak. Danse nationale polonaise. 2de Mazourka transc. pour Violoncelle avec Piano par Henri Grünfeld. Berlin: Fürstner, [1883]. [Hofmeister, t. 9, s. 713].
 10. Kujawiak. [Oprac. na fortepian]. New York: Schirmer, 1886.
 11. Kujawiak. [Oprac. na fortepian]. Boston: Boston Music, 1886.
 12. Kuyawiak. Danse nationale polonaise. 2de Mazourka pour Violon avec accompagnement de Piano par... Moscou: P. Jurgenson (177), [c. 1890], s. 7.
 13. Kuyawiak. Danse nationale polonaise. 2de Mazurka orchestrée par W. Degeering. Berlin: Fürstner, [1890]. [Hofmeister, t. 10, s. 871].
 14. Kujawiak. 2a Mazurka. [Na fortepian]. Varsovie: L. Idzikowski (L. 7119 I), [c. 1900], s. 5. Choix des Compositions en vogue. [II wyd.: c. 1925].
 15. Mazurek /Kujawiak/. [Na jeden głos z fortepianem]. Moskva: P. Jurgenson (38072), [c. 1900], s. 5. Repertuar Koncertowy I. Dygasa w przekładach polskich Marjana Józefowicza.

16. 2de Mazurka, kuyawiak. Danse nationale polonaise pour violon avec accompagnement de piano ou d'orchestre. Ed. pour violoncelle avec piano par G. Fitzenhagen. Moscou: P. Jurgenson (6220), [c. 1900], s. 5 + 1.
17. Kujawiak [fortepian na 4 ręce]. Leipzig: Carl Rühles Verlag, [c. 1900].
18. Kuyawiak. Revu par A. Wilhelmj. Mainz: S. Schott's Sohne (29163), 1909, s. 4 + 3. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
19. Mazurek /Kujawiak/ [Na fortepian]. Warszawa: Association des Employés en Librairies (613), [c. 1910], s. 5. Fleurs Musicales. Transcriptions faciles des Morceaux les plus Favoris pour Piano à deux Mains.
20. Kujawiak. Danse nationale polonaise für Violine mit kleine Orchestre. Leipzig: Cranz (Odeon No. 950), [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
21. Kujawiak. Danse nationale polonaise für Violine mit Salonorchestre. Leipzig: Cranz, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
22. Kujawiak. Danse nationale polonaise für Pianoforte gesetzte von N. Hermann. Leipzig: Carl Rühle, [1909–1913]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
23. Kujawiak. Danse nationale polonaise für Pianoforte. Kleine Pianist No. 20. Berlin: Fürstner, [1909–1914]. [Hofmeister, t. 14, s. 389, 887].
24. Mazurka Veniavskogo. „Łuczsze w piaske...”. Arr. dlja pienia s fortepianom. Moskva, 1915.
25. Kujawiak. 2a mazurka. [Transkrypcja na fortepian.] Varsovie: Gebethner i Wolff (K.613 P), [c. 1920], s. 5. Fleurs Musicales, 87.
26. Kujawiak. 2ja mazurka. Pereł. dlja fortepiano w 4 ruki. D. Uljanov. Moskva, 1928, Muzsektor s. 9.
27. Kujawiak. 2a mazurka. [Na fortepian]. Warszawa: F. Grąbczewski, J. Rzepecki, [c. 1928], k. nlb. 2. Wydawnictwa Miniaturowe, nr 303.
28. Kujawiak. Instrumentacja A. Sikorski. Warszawa: Gebethner i Wolff (G. 6770 W.), 1929, s. 8. Kapela nr 29.
29. 2ja Mazurka. Perelozenije N. Lukavickina dlja balalajki po notno-cifrovoj sisteme. Moskva: Muzsektor, 1929, s. 4.
30. Kujawiak. 2-ga mazurka. Na fortepian. Opracował L. Różyński. Brak miejsca i wydawcy, [c. 1930], s. nlb. 4.
31. „Kujawiak”. 2ja Mazurka. Golosa. [Na orkiestrę]. Moskva: Muzsektor, 1930.
32. 2ja mazurka. Pereł. M. Gorbuczowa. [mandolina, bałalajka, gitara]. Moskwa: Mussektor, 1930, s. 5.
33. 2ja Mazurka. Dla duchovovo orkiestra. Preł. J. Vl. Bogorev. Sinferopol: Bogorev, 1930, s. 4.
34. Wtoraja mazurka. Kujawiak. Pereł. dlja fortepiano J. Wieniawskowo. Moskwa: GosMuz, 1934.
35. Mazurka nr 2 „Kujawiak”. Perelozenije dlja balalajki s fortepianom Borisa Trojanovskovo. Leningrad: Muzgiz, 1937, s. 6.
36. Kujawiak (kuiawiak)... Violin solo, Piano accompaniment. Second Violin included. (Arr. Karl Stiska). Los Angeles: National Institute of Music, 1939.
37. Kujawiak. Opracował Józef Karol Lasocki. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-395), 1949. Głosów 18. Biblioteka Małych Zespołów „Odeon” 6.

38. Kujawiak [g-moll]. Opracował na orkiestrę dętą Zdenko Karol Rund. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-396), 1950, k. 37. Biblioteka Orkiestr Dętych 6.
39. Kujawiak. Opracował Jan Gonsak. Warszawa: Czytelnik (316), 1952. Na orkiestrę mandolinową.
40. Kujawiak. Opracował Stanisław Galas. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-1603), 1954, s. 5. Estrada Akordeonisty. [Wyd. 2: 1956 z nr (2491)].
41. Kujawiak. Na fortepian. Opracowanie Stefania Lachowska. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-4990), 1963, s. 3. Kalejdoskop Muzyczny, 20.
42. Pazdirek: fortepian – Fürstner, Schirmer, Presser, Lundquist, fortepian na 4 ręce – Jurgenson, mandolina, gitara – Fischer, Fürstner, mandolina z fortepianem w opracowaniu Pietrapertosa – Fürstner, Fischer, Willig, Fischer.

Zbiory:

1. Deux mazurkas caractéristique op. 19 Kujawiak. Pour violon avec accompagnement de piano. Berlin: A. Fürstner (212), 1871.
2. 6 Mazurkas: Op. 3, Op. 12 no 1, 2, Op. 19 no 1,2 & Kujawiak: Violon & Piano. Neuausg. von M. Dello, K. Schultze-Biesantz. Braunschweig: H. Litolf (2459), [1911], s. 20 + 15. Composition pour Violon et Piano de Henri Wieniawski. [Hofmeister, t. 14, s. 887, Tottmann/Altmann, s. 224].
3. Dwa najpopularniejsze utwory. I. Kujawiak. II: Mazurek. Warszawa: Nakł. F. Grąbczewski (F.149G.), (1939), s. 3. Mandolinista. Wybór najcenniejszych utworów na mandolinę lub skrzypce, nr 149.

Nr 26 Opus: b.o.

Tytuł: Chanson polonaise.

Obsada: głos i fortepian.

[F-dur, 72 takty].

Andantino

Pod wierz-ba - mi nad stru-mie - niem cepie-wa• My - ron swej Gly-ce - rze:

Miejsce i czas powstania: Poznań, 1854.

Rękopis: zaginiony.

Pierwodruk: Berlin: Bote & Bock (3991), 1858, s. 5. [Hofmeister, t. 5, s. 445].

Dedykacja: Ludwika Turno [1832–1907, ziemianka].

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z: Moskwa, Rossijskaja Gosudarstvennaja Biblioteka.

Chanson polonaise / paroles de Minasowicz / dédié / à Madmselle Louise de Turno / par / Henri Wieniawski. / Śpiew polski / wiersz Minasowicza / dedykowany / Pannie Ludwice Turno / Muzyka / Henryka Wieniawskiego. / Propriété des Editeurs / Cen 10 Sgrg. / Berlin et Posen / chez Ed. Bote & G. Bock. / G. Bock / Marchand Editeur de Musique de S. M. le Roi et de S. A. R. le Prince Albert de Prusse. [Hofmeister, t. 5, s. 445].

Aranżacje:

Pazdirek: Skrzypce, fortepian, flet i fortepian – Augener, skrzypce i flet – German.

Nr 27 Opus: b.o.

Tytuł: Rêverie.

Obsada: Altówka + fortepian.

[fis-moll, 106 taktów].

Andante con moto

Andante con moto

p

Miejsce i czas powstania: 1855.

Rękopis: Monachium, Centralne Archiwum Państwowe. Kopia w Bibliotece – Archiwum TMiHW. [k. 1–3] Papier nutowy o 12 pięcioliniach, strona tytułowa i głos altówki. [s. 1–8] papier nutowy o 9 pięcioliniach, ujętych w trzy systemy altówka i fortepian.

À Son ami / H. Weickmann. / Réverie / pour / l'Alto / par / Henri Wieniawski. [Na stronie 8 informacja o okolicznościach powstania utworu i ostatecznej redakcji przez Weickmanna].

Pierwodruk: Hamburg: D. Rachter (2990), 1885, s. 9 + 3.

Dedykacja: Hieronim Weickmann – partner Wieniawskiego w kwartecie Rosyjskiego Towarzystwa Muzycznego, z którym systematycznie koncertowali w czasie kontraktu petersburskiego.

Opis wydania: opis wydania na podstawie egzemplarza z Biblioteki im. Lenina w Moskwie.

Dédiée à son ami / H. Weickmann / Réverie / pour / alto / avec accompagnement de Piano / par / Henri Wieniawski / Pr. M. 2 / Hamburg D. Rachter Neuburg 8 / ST. Petersburg, A. Büttner / 2990 / Inst. Lith. de C. G. Röder, Leipsic / [Hofmeister, t. 10, s. 871. Wg Hofm. wydawca nazywa się Raster]. [2. wyd. 1918, MN].

Wydania polskie:

1. „Marzenie” na altówkę z fortepianem. Opracowanie Jan Rakowski. Warszawa: Czytelnik (144), 1951. Muzyczna Biblioteka Estradowa.
2. Réverie pour alto et piano. Ed. Stefan Kamasa. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-7432), 1973. [Wyd. 2.: 1984].

Nr 28. Opus: b.o.

Tytuł: Romance d'Antoine Rubinstein.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[Es-dur, 82 takty].

Miejsce i czas powstania: c. 1860.

Rękopis: zaginął.

Pierwodruk: Leipzig: Kahnt (2590), [1879], s. 7 + 3.

Dedycja: Sophie Rubinstein.

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z Muzeum Instrumentów Muzycznych w Poznaniu.

Romance / (op. 44. No.1.) / d'Antoine Rubinstein, / arrangée pour le Violon avec accompagnement / de / Piano / et dédiée à / Mademoiselle Sophie Rubinstein / par / Henri Wieniawski /. / Pr. 2 Mk. / Propriété de l'éditeur. / Leipzig, chez C. F. Kahnt. [COB, MN].

Kolejne wydania:

1. Romance d'A. Rubinstein. [skrzypce, fortepian]. St. Petersburg: A. Johansen (A. 87 J.), [c. 1880], s. 7 + 3. [Oba egzemplarze z Petersburga i Kijowa pozbawione okładek].
2. Romance d'Antoine Rubinstein. Op. 44. No. 1. Für Violine und Klavier. Leipzig: C. F. Kahnt [2590], [c. 1910], s. 7 + 3.
3. Romance in E flat. [Arranged by H. Wieniawski]. Violin & Piano ed. by H. Wessely. London: G. Augener, 1911. [BL].
4. Pazdirek... Hamelle.

Nr 29. Opus: b.o.

Tytuł: Zolotaja rybka.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[a-moll, 123 takty].

The image shows a musical score for the piece 'Zolotaja rybka' (Op. 44, No. 1) by Antoine Rubinstein, arranged by Henri Wieniawski. The score is in 2/4 time and marked 'Andantino'. It shows the first seven measures of the piece. The top staff is for the Violin, and the bottom two staves are for the Piano. Measure 4 is marked 't. 4' and measure 7 is marked 't. 7'.

Miejsce i czas powstania: Moskwa.

Rękopis: zaginął.

Pierwodruk: Moskwa: Gławlit (G.M.2201), 1924[?], s. 7 + 2.

Dedykacja: brak.

Opis pierwodruku: na podstawie egzemplarza z Biblioteki – Archiwum TMiHW.

Solo dlja skripki / iż' baleta / Zolotaja rybka / sočinenie / C. Puni / ispolnennoe / G. Venjavskim', /s'akkompanimentom'fortep'jano / V. Subertom'.

Uwagi: na stronie 7 obcy numer wydawniczy A. 2514 G. Prawdopodobnie wykorzystano płytę nieznanego wydania firmy A. Gutheil, która publikowała utwory H. Wieniawskiego.

III. Utwory zachowane w rękopisie • Works preserved in manuscript

Nr 30

Tytuł: Grand Duo Concertant.

Obsada: skrzypce, fortepian.

Miejsce i czas powstania: 1851.

Rękopis: Moskwa, Rossijskaja Gosudarstvennaja Biblioteka. Dział Rękopisów, zbiory Wieniewitinowych – Wien. M 6/2. Nie jest to rękopis Wieniawskich, ale odpis sporządzony w latach 60. XIX wieku. Kserokopia w Archiwum – Bibliotece TMiHW.

Opis rękopisu: Grand Duo / pour Piano et Violon concertant / sur l'air National Russe / Bože Cara chrani / dedié à / sa Majestè / L'Impératrice / de contes les Russies / par les jeunes frères / Joseph et Henri Wieniawski. S. 16.

[G-dur, 189 taktów].

Introductione,

The image shows a musical score for the introduction of 'Grand Duo Concertant'. It consists of two staves: a violin staff (top) and a piano staff (bottom). The key signature is one sharp (F#), indicating G major. The time signature is 2/4. The violin part begins with a long, sustained note (G4) that spans across the first two measures. The piano part starts with a triplet of eighth notes (G2, A2, B2) in the first measure, followed by a descending scale of eighth notes (B2, A2, G2, F2, E2, D2, C2, B1) in the second measure. The score is marked with '8va' above the piano part, indicating an octave shift. The introduction ends with a final chord in the piano part.

Thème, 47 taktów,

t. 32

1er Var. 16 taktów,

t. 48

2do Var. 16 taktów,

t. 64

Tutti, 58 taktów,

t. 81

Finale, 52 takty.

t. 138

Nr 31

Tytuł: Rondo Russe.

Obsada: skrzypce, fortepian.

[tonacja D-dur, 250 taktów].

Allretto

Allegretto

legato

Miejsce i czas powstania: Petersburg, 1848.

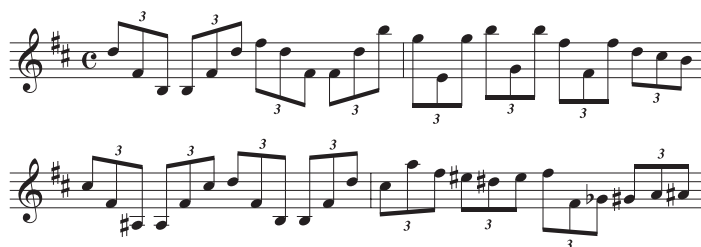
Rękopis: Sankt Petersburg, Rossijskaya Nacionalnaja Biblioteka. Sobr. Jusupowych 891.

Rondo Russe / de Concert / pour le Violon avec accompagnement de Piano / composé et dédié / à / Monsieur le Prince Nicolas Jousoupoff / par / Henri Wieniawski. Po analizie okazało się, że jest to pierwotna wersja Rondo élégant. Całość na dobrym papierze, ręcznie liniowanym. Na każdej stronie znajdują się 4 systemy w układzie skrzypce, fortepian, s. 18.

Rossiskaja Nacionalnaja Biblioteka – Sankt Petersburg. Sobr. Jusupowa No 305. Na dole 9 karty: Devač (9) listov. A.R.-Korsakow / Ruk. 442c 928.

IV. Muzyczne dedykacje i wpisy do sztabuchów • Musical dedications and album entries

1. Tarantella pour le violon par H. Wieniawski op. 8, [fragment].
1 karta o wym. 20,7 x 12,5 cm. Jednostronna, pisana czarnym atramentem. Dedykacja „Souvenir d’Estime et d’Amitié offert à Mlle Julie Grinberg par le plus... admirateur de son talent Henri Wieniawski. / St. Petersburg le Samedi 29 Mai 1848.

Rossiskaya Natsionalnaya Biblioteka – Sankt Petersburg, sygn. 965 on 1
No 2886 Sobr. Waksela.

Do całości dołączona jest fotografia Wieniawskiego o wym. 6,3 x 10,5 z pas-partout 19,3 x 20,6 naklejona na papier pakowy, podpisana Henri Wieniawski / Berühmter poln. Violinspieler, Massart’s Schüler. / Geb. zu Lublin, d. 10 Julii 1835 / + zu Moskau d. 19/3 März 1880. Petersburg, firmie Bergamasco, ul. Newska 12. Około 1870/71.

Prawidłowe nazwisko obdarowanej Julia Grünberg.

Do teczki dołączony opis sporządzony przez Waksela, ale dotyczy on portretu braci znajdującego się w teczce o sygn. 2885: Feuille d’album, m.a.s., à Moniuszko / Vilna 1851, de l’autre coté portraits à la / plume de petits Henri et Joseph avec ded. A.s. des..., Vilna, 1851, 4o obl. / (dn[?]) par leur frère Alex. Wieniawski, 1880). / L. a.s. à Ullmann (fo...) 1874, [..... 12].

2. 1 karta o wymiarach 22,6 x 14,3 cm. Pisana czarnym atramentem [fragment].
Dedykacja: Na pamiątkę Panu / Biernackiemu / Henryk Wieniawski / w dniu
29 Januar / 1849 / à Leipzig.

Poznań, Archiwum – Biblioteka TMiHW, sygn. 105/6.

3. Całość na karcie o wym.: 16,4 x 19,8 cm. Pisana czarnym atramentem, [frag-
ment]. S. 1 dedykacja: „En recomandant à l’aimable souvenir de Monsieur Mo-
nieszko, un sincère admirateur et veritable ami. Wilno 28 Avril 1851. Henri
Wieniawski”. S. 2 kopia portretu braci Henryka i Józefa, podpisana Ab. De-
dykacja: Souvenez-vous quelques fois de celui qui est [...] aujourd’hui votre
directeur et peut être plus tard votre ami! Henri Wieniawski / A Monsieur Mo-
nieszko [...] en souvenir de son affectement [...] J. Wieniawski. / Wilno 29/4.

Andantino non troppo

Andantino non troppo

tranquillo

rall.

crescendo

Rossijskaja Nacionalnaja Biblioteka – Sankt Petersburg, sygn. F. 965 op. 1
No 2885

4. 1 karta, fotokopia, [fragment]. Dedykacja: Souvenir très affectueux offert / à Monsieur Erencieff / de la part de [...] / admirateur et ami / Henri Wieniawski / Helsingfors / 22 Juillet 51.

Poznań, Archiwum – Biblioteka TMiHW, sygn. 103/2.

5. Album bez tytułu, o wym. 25,4 x 20 cm, pisany czarnym atramentem. Stanowił własność Zwierewej, pianistki, z którą Wieniawski utrzymywał kontakt listowny. Album ma 68 kart, zapisanych 10. Pięciolinie rysowane ręcznie, oprawiony w półskórek, zdobiony delikatnym wzorem roślinnym. Pozostałości po zamknięciu, brak paska. Zawiera:
- K. 1-2r N.G. Résignation [fortepian];
 - K. 2v-4 NN – La pièce précédente peut [...] être exécutée avec l'accompagnement d'un quatuor dont voici la partition [kwartet smyczkowy];
 - K. 5-6 A.J.B...cny – Valce pour le piano Forte à quatre mains par...;
 - K. 6v-7r Andre Hartl – Menuetto [kwartet smyczkowy];
 - K. 7v-8r Neswadba – Romanesca – Adagio melanch [skrzypce, fortepian];
 - K. 8v-9r T. Szpakowski – Idylle op. 23 nr 1 [fortepian];
 - k. 10 J. Wieniawski – Pasaż „A Mlle Zweréef / Hommage d'affection et de respect de la part / de / J. Wieniawski, Kharkow 29/1 1852;
 - k. 11 H. Wieniawski [fragment]: Feuillet d'Album par Wieniawski / Andante. Veuillez très estimable Mademoiselle Zwereff agréer / petit canon ci dessus écrit, comme un sincère. Hommage / de l'admiration que doit inspirer à tout artiste la / Passion que vous avez toujours / témoigné pour Notre art, et / dont vous-même êtes ma si habile interprète. / C'est avec la plus profond respect qui je signe / votre [...] H. Wieniawski Kharkow Le samedi 2 février 1852.

Canon à l'octave

Konservatorija im. N. A. Rimskiego-Korsakova – Sankt Petersburg, sygn. Font 1021 op. 1 No 28. Sobr.edin.muzyk.postum.

6. 1 karta, fotokopia [fragment]. Dedykacja: Richard coeur de Lion. / La fie... brillant / à M. Novotny / Souvenir de notre séjour / à Odessa / H. Wieniawski. / le 14 August / 1852.

Poznań, Archiwum – Biblioteka TMiHW, sygn. 103/2.

7. 1 karta, fotokopia. Dedykacja: H. Wieniawski / Souvenir affectueux à / Mademoiselle S. Enthoven / La Haga / le / 18 / Mars / 1856.

[To najbardziej dowcipny autograf Wieniawskiego, świadczący o jego dużym poczuciu humoru]

Poznań, Archiwum – Biblioteka TMiHW, sygn. 103/2.

8. Légende, 1 karta, fotokopia, [fragment]. Dedykacja: Offert en Souvenir affectueux / à Mademoiselle Joséphine Teubach. / Henri Wieniawski. / Amsterdam le 20/12 1859.

Légende

Fragment zawiera 7 początkowych taktów głosu skrzypcowego. Dołączona litografia Ghemara, na karcie i litografii pieczętki owalne: Bibliothèque Conservatoire B.N. i pieczętka okrągła Charles Malherbt. Identyczny fragment znajduje się na kopii dedykacji: Offert en souvenir au jeune John Rietzel / Henri Wieniawski / N. York 21 Mai 1874 Poznań, Archiwum – Biblioteka TMiHW, sygn. 103/2.

9. Całość zapisana na dwóch kartach. Pierwsza zawiera podpisy uczestników spotkania u barona Borysa Fittinhofa-Schella w Petersburgu w dniu 29.03./10.04. 1860, na sąsiedniej stronie fragment muzyczny skreślony przez H. Wieniawskiego, [fragment].

Rossiskaya Natsionalnaya Biblioteka – Sankt Petersburg. Archiwum Fittinhofa-Schella No 35.
[Grigiriew, s. 160, fot. 41, obie strony wydrukowane błędnie jako jedna karta].

10. Całość na karcie o wym. 21 x 26,8 cm złożonej na pół. Wpis na dolnej połowie, czarnym atramentem, w jednej linii. Na obwolucie doklejona karta z opisem: Wieniawski (Henri) violiniste 1835–1880, [fragment].

Fragment Kaprysu nr 6 op. 10

St. Peterbourg le 19 février 1861 [podpis] Wieniawski.

Rossijskaja Nacionalnaja Biblioteka – Sankt Petersburg, Sygn. Font 965. Sobr.
P. L. Waksela. Op N. 1 No 2884.

- 11.1 karta. Kopia. Fragment zawiera pierwsze takty koncertu d-moll, [fragemnt].
Dedykacja: À Mademoiselle Wilma Neruda. / Hommage d'admiration / et d'amitié, à la plus grande [...] / aimable et la plus charmante de toutes les violinistes. / Lundi, le 1er Juin 1863. Henri Wieniawski.

Poznań Archiwum – Biblioteka TMiHW, sygn. 103/2

- 12.1 karta, kopia, [fragment]. Dedykacja: En souvenir de l'amitié à M Dawidoff / de la part de H. Wieniawski / St. Petersburg 23 Janvier / 5 Février 1864.

Poznań, Archiwum – Biblioteka TMiHW, sygn. 103/2.

13. 1 karta, kopia. Fragment kadencji do koncertu nr 22 a-moll G. B. Viottiego. Rękopis w Muzeum Kultury Muzycznej w Moskwie. Dedykacja: Fragment d'un Concert par / le 23e Concerto d'Viotti./ Ofert en souvenir d'amitié / à Beze-kirski / Henri Wieniawski / Paris, le 21 Avril 1867.

Fragment obejmuje takty 1–14.

Poznań, Archiwum – Biblioteka TMiHW, sygn. 103/2, [fragment].

14. 1 karta, kopia. Fragment kadencji do koncertu D-dur L. van Beethovena. Oryginał: Budapeszt, Biblioteka Szecheney, teczka autografów Ladislav Spitzer – Budapest – Wien. Dedykacja: En Souvenir le 2 Xber 1877. Breslau. Henri Wieniawski.

Fragment obejmuje takty od 19 do 26. Różni się on w dwóch miejscach od rękopisu z kolekcji W. Noske.

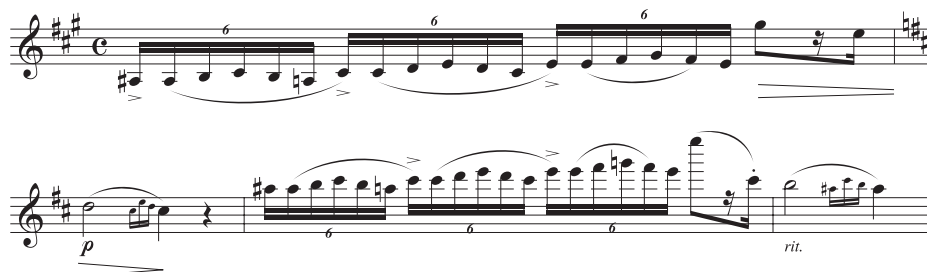
Poznań, Archiwum – Biblioteka TMiHW, sygn. 103/2.

15. 1 karta. Fragment 3 części II Koncertu skrzypcowego d-moll. Zawiera 15 taktów od 1 do 15 w układzie na skrzypce z fortepianem. Brak dedykacji, podpis: Hri Wieniawski / Spa 22 Août 1878.

Karta o wymiarach 22,5 x 30,4. Pochodzi z niezidentyfikowanego sztambucha. Poznań, kolekcja E. J. Glensków, [ilustracja s. 101].

V. Kadencje • Cadenzas

1. Kadencja do Koncertu skrzypcowego a-moll op. 9 nr VII P. Rodego – 1848. Kopia 1 strony facsimile rękopisu w zbiorach Archiwum – Biblioteki TMiHW. P. Rode, Concerto No. 7 in A minor – Opus 9 for Violin and piano (Gingold) with a Cadenza by Henni Wieniawski. New York, 1966, International Music Company (2278).

2. Kadencja do Koncertu skrzypcowego D-dur op. 61 cz. 1. L. van Beethovena – 1854. Rękopis znajduje się w Hadze, zbiory W. Noske. Kopia rękopisu w zbiorach Archiwum – Biblioteki TMiHW. Kadencja opracowana przez J. Kaliszewską, rękopis znajduje się w TMiHW.

3. Kadencja do Koncertu skrzypcowego a-moll nr 22 G.B. Viottiego. 1861. G.B. Viotti, Concerto No. 22 (First Movement) in A Minor for Violin with Cadenza by Henri Wieniawski (Posthumous). Ed. Leopold Lichtenberg. New York, 1904, G. Schirmer (16482), s. 15 + głos skrzypcowy. Schirmer's Library of Musical Classics Vol. 762. [MN].

Wyd. polskie: G. B. Viotti, XXII Koncert skrzypcowy a-moll na skrzypce z fortepianem. Kadencja w oprac. T. Wrońskiego (z aplikaturą). Kraków, 1969, Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM-4025).

4. Kadencja do Koncertu skrzypcowego d-moll nr XVII cz. 1 G.B. Viottiego – 1862. G. B. Viotti, Concerto No. 17 (first movement) in D Minor for Violin with Cadenza by Henri Wieniawski (posthumous). Ed. Leopold Lichtenberg. New York, 1904, G. Schirmer, (16481), s. 15 + głos skrzypcowy. Schirmer's Library of Musical Classics Vol. 761. [MN].

5. Kadencja do Arii z opery „Le Pré aux Clercs” F. Herolda. Rękopis znajduje się w Bibliotece Królewskiej w Hadze. Kopia rękopisu w zbiorach Archiwum – Biblioteki TMiHW.

6. Kadencja do Koncertu skrzypcowego fis-moll H. W. Ernesta – 1860; Moskwa 1928 Gos. Izd. Muz. Sek., s. 25.
7. Kadencja do koncertu skrzypcowego nr 2 D-dur K. Lipińskiego – 1850/51 – utwór znany wyłącznie z recenzji prasowej.
8. Kadencja do Koncertu skrzypcowego e-moll moll. Mendelssohna-Bartholdy'ego – 1853 znana wyłącznie z recenzji.
9. Kadencja do Koncertu skrzypcowego nr 5 a-moll op. 37 H. Vieuxtempsa – 1864, znana wyłącznie z recenzji.

VI. Utwory zaginione • Lost works

1. Aria turecka – 1868–1869.
2. Aria z wariacjami na własny temat; E-dur – 1846.
3. Duet na temat pieśni F. Paciusa „Vart Land” – 1851 [utwór skomponowany wspólnie z bratem Józefem].
4. Duo concertant na temat rosyjskiej pieśni ludowej – 1850 [utwór skomponowany wspólnie z bratem Józefem].
5. 12 etiud na skrzypce solo – 1847.
6. Fantazja i wariacje E-dur – 1848.
7. Fantazja na temat z opery „Lunaticzka” Belliniego – 1851–1855; [utwór skomponowany wspólnie z bratem Józefem].
8. Fantazja na tematy z opery „Prorok” G. Meyerbeera – 1850.
9. Fantazja na tematy z opery „Ryszard Lwie Serce” A. Getry’ego – 1851.
10. Koncert skrzypcowy a-moll – 1878.
11. Koncert skrzypcowy D-dur (nieukończony) – 1847.
12. Marsz – 1851.
13. Mazur wiejski – 1850 – Dedykowany Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżnej Helenie małżonce w Bogu spoczywającego Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Pawłowicza.
14. 2 mazurki – 1850–1851.
15. Nieokielznany marsz – 1851.

16. 3 Romance – 1846–1847.
17. Rondo alla polacca e-moll – 1848.
18. Wariacje na temat pieśni „Jechał Kozak z za Dunaju” – 1848.
19. Wariacje na temat własnego mazurka – 1846.
20. Wielkie duo koncertant na tematy z opery „Lucja z Lammermoor” G. Donizettiego – 1850 [utwór skomponowany wspólnie z bratem Józefem].
21. Wspomnienie o Wilnie – 1851;

VII. Zbiory, dzieła wszystkie • Works, complete works

1. Oeuvres choisis pour violon avec accompagnement de Piano. London, [c. 1887], Augener e C. [zaw.:] nr 7492 – Gigue; nr 7493 – Kujawiak. 2de Mazurka; nr 7494 – Deux Mazourkas de Salon; nr 1495 – Légende.
2. Album. Ausgewahlte Kompositionen für Violine und Pianoforte. Neuausgabe von Fritz Meyer. Leipzig, [c. 1910], Bosworth. T. 1. (Op. 3, 12 nr 2, 17, 19 nr 1-2, 22, 23, 24, Kujawiak) s. 48 + 23 /B & C 14619/. [BUAM]. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
3. Album für Violine und Klavier. In der bearb. von A. Wilhelmj. Mainz, 1910, B. Schott /30627/, s. 67 + 32. Musiker Portraits. Edition Schott Nr 518. T. 1. Op. 17, 19 No. 1, Kujawiak, Op. 9, Gigue. T. 2. Romanze aus Op. 22, Op. 19 No. 2, Op. 21 No. 3, Op. 16, Op. 12 No. 1. T. 3. Op. 4, 5. Alla Zingara aus Op. 22, Op. 7, 6, 11. [BUAM]. [Hofmeister, t. 14, s. 887; Hofmeister, t. 16, s. 507].
4. Kompositionen für Violine mit Pianoforte. Neuausgabe von M. Dello und Schultze-Biesantz. Braunschweig, [1909–1913], Litolf. [Hofmeister, t. 14, s. 887].
 - [1]. Adagio élégiaque Op. 5. 2 Polonaisen Op. 4, 21.
 - [2]. Gigue Op. 23, Fantaisie orientale.
 - [3]. Sechs Mazurkas (Op. 3, 12 No. 1–2, Op. 19 No. 1-2, Kujawiak).
5. Ausgewählte Stücke für Violine und Klavier. (Op. 9, 12, 17). Durchgesehen von Richard Hofmann. Leipzig [1919–1923] Fr. Kistner /K.E.39.10821/. s. 35 + 15. Kistner Edition Nr 6. [BUAM]. [Hofmeister, t. 16, s. 507].
6. Album für Violine mit Pianoforte bearbeitung und mit Fingersatz versehen von L. Portnoff. Leipzig [1919–1923] Cranz. [Hofmeister, t. 16, s. 507].
 - T. 1.: Op. 6, 12, 16, 17.
 - T. 2.: Op. 19, 21, 22.

7. Dzieła. Komitet red.: Irena Dubiska, Eugenia Umińska. Kraków, 1962, PWM
T. 1.: Koncert skrzypcowy fis-moll op. 14. Opracowanie wyk. Edward Bury.
Wstęp: Adam Walaciński. 1962. s. 181, 1 nłb.
T. 2.: II Koncert skrzypcowy d-moll op. 22. Red. Edward Bury. Wstęp: Adam
Walaciński. 1962 s. 93.
8. Dzieła wszystkie. Poznań, 1996, Ars Nova.

Bibliografia • Bibliography

1. Altmann Wilhelm, *Kammermusik-Literatur*, Leipzig: C. Merseburger, 1923.
2. Altmann Wilhelm, *Orchester Literatur-Katalog*, Leipzig: F.E.C. Leuckart, 1919.
3. Altmann Wilhelm, *Orchester Literatur-Katalog*, Leipzig: F.E.C. Leuckart, 1926.
4. *Bayerische Staatsbibliothek Katalog der Musikdrucke. BSB-Musik*, München: K. G. Saur, 1990.
5. *Börsenblatt für den Deutsche Buchhandel und die mit verwandten Geschäftszweige*, Leipzig: Verein der Buchhändler, 1834.
6. *Collection Litolff. Haupt-Catalog*, Braunschweig: Meyer, 1909.
7. Čajkovskij Petr Il'ič, *Perepiska c P. I. Ūrgensonom*, [t.] 1.: 1877-1873, Moskva 1938.
8. Desfossez Achille, *Henri Wieniawski*, Le Haye 1856.
9. Deutsch Otto Erich, *Musik Verlags Nummern. Ein Auswahl von 40 datierten Listen 1710-1900*, Berlin: Verlag Merseburger, 1961.
10. Devriés Anik, François Lesure, *Dictionnaire des éditeurs de musique français*, Vol. 2: *De 1820 à 1914*, (Archives de l'Édition Musicale Française, tome 4/2), Genève: Édition Minkoff, 1988.
11. Grabkowski Edmund, *Henryk Wieniawski i jego muzyka*, Warszawa 1990.
12. Hahn Anna, *Twórczość Henryka Wieniawskiego (1835-1880) w aspekcie źródeł, literatury oraz stylu i formy koncertów skrzypcowych i kadencji koncertowych*, praca mgr., Zakład Muzykologii Instytut Historii Sztuki UAM, Poznań 1999.
13. Heyer Wilhelm, *Musiker-Autographen aus der Sammlung Wilhelm Heyer in Köln*, Berlin: Henrici, 1928.
14. *Hofmeister Handbuch der musikalischen Literatur Bd. 1-15: Bd. 1-6: C. F. Whistling's Handbuch der musikalischen Literatur oder allgemeines systematisch-geordnetes Verzeichniss der in Deutschland und in den angrenzenden Ländern Gedruckten Musikalien auch musikalischen Schriften und Abbildungen mit Anzeige der Verleger und Preise*, hrsg. von Adolph Hofmeister, Leipzig: Hofmeister, 1844-1868; Bd. 7-16: *Handbuch der musikalischen Literatur oder*

- Verzeichniss der im deutschen Reiche ind in den angrenzenden Ländern erscheinen Musikalien auch musikalischen Schriften, Abbildungen und plastischen Darstellungen mit Anzeige der Verlager und Preise*, hrsg. und verlegt von Friedrich Hofmeister, Leipzig: Hofmeister, 1876-1920, [zob. także: www.hofmeister.rhul.ac.uk].
15. Mendel Hermann, *Musikalisches Conversations-Lexikon. Eine Encyclopädie der gesammten musikalischen Wissenschaften. Für Gebildete aller Stände, unter Mitwirkung [...] begründet von [...]*, Bd. 1, Berlin: Verlag von Robert Oppenheim, 1854.
 16. Panofka Heinrich, *Ein Musikalisches Stammbuch*, (Königliche Bibliothek Kopenhagen), hrsg. von Eva-Brit Fanger, Faksimile, Bd. 1-2, Tutzing: Verlegt bei Hans Schneider, 2007.
 16. Pazdirek Franz, *Universal-Handbuch der Musikliteratur. The Universal Handbook of Musical Literature. Manuel Univerel de la Littérature musicale*, Vol. 1-12, Hilversum: Frits Knuf, 1966.
 17. Spóz Andrzej, Irena Spóz, *Katalog polskich druków muzycznych 1801-1875 w zbiorach Biblioteki, Muzeum i Archiwum Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego im. Stanisława Moniuszki*, (Katalog Polskich Druków Muzycznych 1801-1875 w Bibliotekach Polskich, t. 2.), Warszawa: Warszawskie Towarzystwo Muzyczne, 2000.
 18. Suchowiejko Renata, *Henryk Wieniawski – kompozytor na tle wirtuozowskiej tradycji skrzypcowej XIX wieku*, Poznań: Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego, 2005.
 19. Tottman Albert, *Führer durch die Violin-Literatur. Ein kritisches, systematisches und nach den Schwierigkeitsgraden geordnetes Verzeichnis von [...]*, 4. wesentlich vervollständigte, bis auf Gegenwart seit 1901, fortgeführte und neu bearbeitete Auflage von Wilhelm Altmann, Leipzig: J. Schuberth & Co, 1935.
 20. *Violin – Führer*, Mainz: B. Schott's Söhne, [1911].
 21. Wilkońska Paulina, *Moje wspomnienia o życiu towarzyskim w Warszawie*, (Biblioteka Pamiętników Polskich i Obcych), Warszawa: PIW, 1959.